SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

Svenska Canada=Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 33. (Lösnummer 10 Cts.) WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 8 JANUARI 1925. (Lösnummer 10 Cts.) No. 2.

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Dec 23 Prov. Librarian Winnipeg

Saskatchewan vete-ring samt politiken.

Att det kommit politik in uti Saskatchewan vete-ring är blott påhitt samt politisk kortsynthet.

Så förklarar en norsk farmare — under det att en svensk kallar det för politiska intriger eller för en storm uti ett vattenglas. Läsaren må läsa och själv bedöma.

INLÄGG AV P. B. THOMPSON OCH O. S. NELSON.

I S. C. T. av den 27 nov. föriidet är förekommer en artikel på första sidan under rubriken: "Politik smyger sig in uti veteringen" — speciellt för S. C. T. av Reimar Remidav — och är enligt hr Remidav en översättning och bearbetning av en längre artikel i Saskatoon Daily Star av den 21 november.

Att döma efter lokala förhållanden så har nämnda artikel ställt Saskatchewan vetering och dess direktörer i ett nog så dunkelt ljus samt kanske gjort en god början på vissa ställen att bygga en skiljemur mellan medlemmarna av ringen och dess direktörer, vilket jag är säker om icke var hr Remidavs mening, då han översatte och bearbetade stycket för S. C. T.

En hel del — kanske de flesta — av medlemmarna i Saskatchewan vetering känner gott till förhållandet och vet således, hur mycket Hon. J. S. Gardiners påstående väger i detta avseende.

Det norska folket i Saskatchewan, Manitoba och Alberta har tagit en ledande del i veteringarbetet, och jag törs säkert beräkna, att bland det norska folket i Saskatchewan, som odlar vete, skall det vara vanskligt att finna 10 procent, som icke äro goda och ivriga medlemmar av ringen. De flesta av dessa äro också läsare av "Norröna." För att betjäna dem, som icke haft tillfälle att få den andra sidan av spörsmålet förklarad, vill jag begagna tillfället att göra några anmärkningar samt således förhindra möjlig missförståelse mellan medlemmarna av veteringen och dess direktörer.

Med hänsyn till politik i Saskatchewan vetering, så är det bara rätt och slätt historier, påhitt och politisk kortsynthet. Politiken har nog icke förvillat sig in i veteringen utan är nog där den hörer hemma, då en del av våra politiker se ut att hava det rikligt och i överflöd, så jag kan icke se, att det kan vara något till övers att förvilla sig varken in i veteringen eller på något annat ställe.

Enligt översättningen i Norröna från Saskatoon Daily Star av den 21 november skall Hon. J. S. Gardiner ha sagt i sitt tal i legislaturen den 20 november: "Jag har mottagit ett brev med en röd remsa som undertecknare av veteringskontraktet. I detta brev ber man mig giva veteringen myndighet att betala $2 till Western Producer som årlig subskription. Jag ombedes subskribera på en tidning, som ger endast en sida av den politiska situationen. Faktiskt ombedes jag subskribera till min egen politiska exekution."

Nu är nämnda brev troligen ett exemplar av de brev, som sändas till alla medlemmar av veteringen. Med ett av dessa framför mig finner jag innehållet i förkortad form av följande lydelse: "Direktörerna för veteringen ha insett, att det är av stor betydelse, att medlemmarna av veteringen hålla sig väl och pålitligt underrättade om veteringens aktiviteter. Med detta för ögonen ha de arrangerat med Western Producer, så att en sida av tidningen uteslutande brukas för veteringsnyheter, sända ut från huvudkontoret. Om producenterna önska att hålla sig nöjaktigt och pålitligt underrättade, förordar direktionen, att de prenumerera på nämnda blad. Direktionen förordar, att subskriptionen sändes direkt till tidningen, men den kan också fås mot en anvisning på ringen."

Detta är praktiskt taget innehållet i brevet. Jag ser ingen röd remsa

(Forts. å sid. 5.)

Kommunisterna i Norge anklagas för högförräderi.

Det mest anmärkningsvärda steg, som man hittills tagit i Oslo (Kristiania) för att bekämpa kommunismen därstädes, är enligt ett i dagtidningarna synligt telegram, att justitiedepartementet anklagat tre av dess ledare för högförräderi. Ankageelsen därför är baserad på en broschyr, som organisationen utgav i förbindelse med de nyligen hållna valen, och i vilken förklaras, "att proletariatet måste krossa konstitutionen samt ersätta den med en sovjetregering." Dessa kommunistledare anklagas ock för att vara medlemmar av ett parti, vars avsikt är att omhälda konstitutionen medelst inbördeskrig eller revolution.

Förhandlingarnas resultat kemma att ha allvarsamma konsekvenser, alldenstund enbart medlemskap av kommunistpartiet kommer att bli straffbart som högförräderi, om domstolen så bestämmer. Saken kommer eventuellt att tagas till högsta domstolen.

De bästa prospekt i sikte för cirka 30 nationer sedan kriget

Finansiärer förutspå världshandelns återuppblomstring. Förenta Staterna, Canada samt Storbritanien komma utan tvivel att intaga den ledande ställningen i Marathonloppet på världsmarknaderna under 1925.

Det nya året hälsas välkommen i Europas huvudstäder under stort tumult och vilda glädjeyttringar.

Enligt handelsdepartementet i Washington, vilket ju är ett av de största och bäst utrustade i världen, kommer år 1925 att i sitt sköte bära de allra bästa prospekt för åtminstone 30 av de 40 större kommersiella nationerna i världen.

Förenta Staterna, själv förutser en utländsk handel på över nio biljoner dollars, för Canada slar man en förhöjning på priserna å de agrikulturella produkterna, och för Storbritannien en industriell aktivitet, vilket sätter dessa länder i teten samt kommer att göra dem till de största faktorerna i kampen för världsmarknaden.

Europeiska förhållanden äro vitt skilda från dem, som rådde vid det föregående årsskiftet, då vittspridd politisk och ekonomisk osäkerhet lovade mycket litet för det nya året. Gynnsamma affärsomständigheter råda i Frankrike och Italien, under det att betydliga förbättringar märkas i Tyskland och Belgien samt i flera av de mindre europeiska länderna.

Förhållandena i Sverige, Norge o. Spanien äro ej så ljusa, men dessa äro dock mindre nationer från kommersiell synpunkt.

Även från Latin-Amerika komma uppmuntrande rapporter om att intet enda land nu lider av några allvarligare tryckta förhållanden.

Bankirerna i London hålla före, att det nya året kan motse en uppblomstring därstädes inom den finansiella världen, vilket kommer att utöva sitt inflytande på hela kejsardömet och särskilt Canada.

The Federation of British Industries, en av de största organisationer av sitt slag i världen, förutspår inom en snar framtid en återuppblomstring av handeln över hela världen.

Den årliga finansiella och industriella revyn i "Toronto Globe," till vilken bidrag lämnats av de mest framträdande män på finansens och industriens område, förklarar, att på det hela taget så står Canada inför en ny aera av välmåga. Pendeln har nu svängt mot hoppfullare tider — så förklara både sir Henry Thornton och mr E. W. Beatty med många andra.

Enligt sir Henry har västra Canada kommit till ett nytt och bättre vägskäl, vadan man kan vänta att få se en verklig början av en bättre period av handel och affärsförhållanden i allmänhet.

Mr D. C. Coleman, vice president för C. P., hyser en stark tro om ökade affärer, vidare ock starkare marknader för Canadas produkter i andra länder samt en förbättrad agrikulturell industri.

Vad Manitoba beträffar, säges om densamma, att farmarena i dess södra del i synnerhet med goda skördar och höga priser detta år befinna sig i en mycket bättre ställning än för många år tillbaka, samt att de motse det nya året med förnyat hopp och förtröstan.

Canada kommer ock detta år att få en välkommen nyårsgåva, i det att dess federala skattkammare då mottager betalningar av skulder till den sammanslagna summan av omkring 8 miljoner. Den franska regeringens skuld belöper sig till $5,500,000, och den belgiska till $2,300,000, under det att räntan på Greklands skuld stiger till $282,000.

* * *

I de europeiska huvudstäderna blev nyårsfirandet mera vilt och glatt än på många år.

Polisen och sjukhusen i Berlin rapporterade de vildaste fästligheter med en hel mängd av olycksfall. Tyskland kastade då av sig fattigdomens trasor för att hängiva sig åt den första vidöppna nyårsaftonen sedan 1918. Restauranter, kabareter, teatrar och alla slags nöjesplatser över hela riket voro då fyllda av yra och stojande skaror.

Uti London gick det ej fullt så hett under sköldarna till, fast även där stod glädjen högt i tak och de annars så tysta engelsmännen brukade sina röstband så mycket de orkade.

Paris välkomnade det nya året med fästligheter från Montmartre till förstäderna med en rolighetskarneval, som dagen därpå höllo tusental i sängen med huvudvärk och s. k. kopparslagare.

Rom var däremot höljt av en djup skugga av politiska orolligheter, i det att sammandrabbningar ägde rum mellan de tyrranniska fascisterna och deras motståndare.

Norges huvudstad, som vid årsskiftet förändrade sitt namn från Kristiania till Oslo, hade naturligtvis en särskild anledning att firа dagen. Och det gjorde man ock grundligt på gammalt nordiskt manér.

Nyårsdagen 1925 fann Europa på väg att söka hämta sig från den gladaste nyårsafton denna världsdel haft på länge.

Är Trotzkys levnadssaga slut?

Sovjet-triumviratet utvisade den röda härens skapare och mäktige ledare.

Stormakterna uti Europa anklagas för att sammangadda sig emot Sovjet-Ryssland.

Det senaste obekräftade ryktet från Ryssland meddelar, att Leon Trotsky, sovjets krigsminister, lönnmördades på nyårsaftonen på väg till Krim.

Spänningen mellan Trotsky och sovjetregeringen nådde sin kulmen i medio av december, då han bannlystes till Krim. Den 14 dec. i Moskva var en märkesdag, ty då vågade för första gången hans anhängare öppet visa sig i trots av tjekaförbudet. Trotsky blev föremål för stora ovationer vid sin avresa från Moskva, som då blev scenen för sammandrabbningar mellan tjekan och pro-Trotsky folk.

Han avsattes likväl ej från de höga poster, till vilka han befordrats av sin vän och kamrat Lenin, och han tilläts ej att draga sig från kommunistpartiet, med vilket han så illa överensstämmer, att hans skrifter anses som en fara för kommunststaten.

Kontrollen över den omfattande röda armén, som han byggde med sina händer och sin hjärna, överflyttades till andra. Han fick dock kvarstå som medlem av det revolutionära militära rådet samt nominellt som krigsminister för sovjet. Hans personliga anhängare avlägsnades likväl från krigsministeriet samt ersättes med efterföljare av den kommunistiska tron, sådan som den tolkas av Stalin, Kamenoff och Zinoviev.

Men i trots av att han drivits i landsflykt upphörde ej anfallen mot honom, och de kommo både från kommunistpartiet samt från lager utom detsamma. Senare eller de sista dagarna under förlidet år meddelades, att han arresterats samt satts fången i Kremlin på grund av att han vägrat lyda triumviratets order att lämna Moskva samt begiva sig till Kaukasus. Han sades hållas i den största avskildhet, och alla friheter voro honom förvägrade.

Som en följd av Trotskys onåd på högre ort och den behandling han rönt kom en dag före jul ett överfall på president Zinoviev av den tredje internationalen samt också diktator för Leningrad-distriktet. En skara arbetare överföll honom och hans följeslagare på gatan i Moskva samt slo-

(Forts å sid. 5)

Tyskland utmanar äntligen allierade.

Utrikesministern Stresemann varnar att det är för stora växlar på teutoniska folkets tålamod.

Tysklands politiska kris mötes med bildandet av ett direktorat på grund av att de allierade ej ämna utrymma Köln den 10 januari som lovat var utan fattat annat beslut.

TYSKA STORMSIGNALER KASTAS ÖVER EUROPA.

En utmaning till de allierade om att "lägga sina kort på bordet" angående den fortsatta ockupationen av Köln samt deras påståenden om Tysklands uraktlåtenhet att avväpna utslungades förliden tisdag av utrikesminister Stresemann i ett utlåtande, som han sagda dag gav till utländska presskorrespondenterna.

Hr Stresemann uppmanade de allierade att underhandla med den tyska regeringen samt varnade dem för att draga alltför stora växlar på det tyska folkets tålamod samt vilja att förstå, om ej Europas fred skulle slås i spillror.

Han underströk också, att om de i framtiden besvärade Tyskland alltför mycket, samt om de bibehölle Kölnområdet, så skulle detta betyda "undergång för den politik, som Marx-regeringen adopterat med hänsyn till Dawes' plan."

Stormsignaler ha under årsskiftet kastat sitt ljus över den europeiska horisonten. Den anda av inbördes misstro och hat, som syntes begraven under den korta pacifistperioden upp till premiärminister MacDonalds nederlag, har åter slagit ut i full låga.

Dag för dag, sedan den första aningen om att Köln ej skulle utrymmas den 10 januari, ha de tyska inhemska linjerna emot de allierade slutit sig närmare samman i större solidaritet.

Hela tidningspressen — däri inbegripen demokraternas och socialdemokraternas, som hittills obetingat trott på premiärminister Herriot — äro uppeldade av den bittraste antagonism. Som en röd underton går genom hela pressen följande rop: "Vi ha blivit dragna vid näsan!"

Tidningen "Vorwärts" säger: "De allierade trampa hänsynslöst på hela det tyska folkets känslor samt visa, att de äro dåliga psykologer." Och "Tageblatt" skriver: "Herriot är nu en docka i händerna på de franska militaristerna. Denna nationernas fredsmäklare brukar Fochs svärd som en krycka."

Utrikesminister Stresemann själv förklarar, att Tyskland "ärligt avväpnat," samt att "den tyska själen upprörts i sitt innersta djup av bittraste missräkning." Vidare yttrade han, att "de allierades kvarstannande i Köln betyder ett åsidokastande av dem, som kämpade förtröstans kamp emot misstron samt tvingade igenom Daws' plan."

Som ett resultat av den politiska kris, som förorsakats av att de allierade vägrat att utrymma Köln hava kanslär Marx, utrikesminister Stresemann och finansminister Luther i tankarna att bilda ett direktorat, som kommer att bliva av non-politisk natur samt beklätt med utomordentlig maktbefogenhet för att taga hand om situationen, tills riksdagen sammanträder.

Den sista dagen på året 1924 erhöll Tyskland officiellt meddelande om, att de allierade ej ämna att utrymma Köln den 10 januari, vilket dock var bestämt att ske enligt Versaillesfördraget.

En ensam bandit rövade f. v. en kollektör för Home Savings Bank i Des Moines, Iowa, på $7,000 samt undkom.

Officiella siffror över veteskörden i Australien, Tasmanien inbegripet, visa, att densamma steg till 147,000,000 bushels.

Vetearealen i England och Wales sistlidna år hade minskats med 250,000 acres till 11,000,000, vilket är det minsta på 20 år.

Smugglare ha bygtt en tunnel under Niagara floden.

Smugglare ha alltid varia uppfinningsrika, och i dagarna har man upptäckt, att de byggt sig ett slags tunnel mellan Canada och Förenta Staterna under Niagarafloden. Denna smygväg varsnades först av en amerikansk federal tjänsteman i Buffalo. På detta sätt ha smugglarna fört utan att betala tull från och till de båda länderna mängder av spritvaror, juveler, siden och andra slags dyrbara handelsvaror, vilket förorsakat myndigheterna på bägge sidor gränsen så mycket besvär de sista åren.

Därigenom får man ock en delvis förklaring på den oerhörda tillväxten av den olagliga trafiken, samtidigt som upptäckten av denna tunnel visar, huru svårt det är för respektiva myndigheter att hålla jämna steg med de uppfinningsrika och vågbalsade förbrytarna.

Danskarna i Pas Lake, Ont., celebrera.

De nya bebyggarna å Thunder Bay halvö samlas kring bankettbordet samt tala om den goda behandling de rönt och lyssna till en del intressanta tal, särskilt av Mr Frank Keefer.

SPECIELLT FÖR S. C. T. AV VÅR KORRESPONDENT.

För en längre tid har regeringens departement för norra Ontario intresserat sig uti att etablera agrikulturella nybyggen eller settlement i närheten av Port Arthur och Fort William, kring vilka städer det finnes avsevärda landsträckor tillgängliga för dylikt ändamål samt särskilt lämpade för så kallad mejerifarmning.

Man håller nu på att öppna upp "townships" för svenskar, norskar, danskar, finnar och ukrajnare etc. med den förståelsen, att dessa skilda nationaliteter skola bilda separata grupp-settlements.

Särskilt intresse för denna viktiga plan har visats av mr Frank Keefer, K. C., M. L. A. samt sekreterare för land- och skogsdepartementet av norra Ontario, samt kronans landagent, Mr S. A. Wilson, vilken i förbindelse med den danske juveleraren Chris. Kirk i Port Arthur samt hr Carl Jacobsen av Canadian National järnvägens koloniseringsdepartement i Winnipeg har arbetat ut planerna för denna koloni.

Det danska settlementet i Pas Lake å Thunder Bay halvö samt beläget cirka 20 mil öster om Port Arthur sände nyligen ut inbjudningar till en dansk fästlighet att hållas i Port Arthur.

Från Winnipeg inbjödos följande herrar: den danska pastorn Nils Damskov och hr Helge Peterson, chef för den skandinaviska Amerikalinjens i Winnipeg kontor, samt den förut omnämnde hr Carl Jacobsen.

Följande myndighetspersoner från Port Arthur bevistade fästligheten: de förut omnämnda mr Frank Keefer och mr S. A. Wilson samt mr M. J. McDonald, chef för jordbruksdepartementet inom Board of Trade, o. överste S. W. Ray med flera.

Fästligheten avhölls å Waverly hoteli lördagen den 27 september samt bevistades av omkring 75 danskar samt 25 canadensare, och därvid serverades en bankett på danskt vis och då kan man vara säker om, att magens behov blevo tillfredsställda.

(Forts. å sid.)

Våldsamma stormar ha rasat i Storbritannien.

England hemsöktes den 2 ds av den värsta storm, som der förekommit under de sista 31 åren. Stormen jagade fram med en hastighet av 70 mil i timmen samt har anställt skador till biljoner dollars värde.

De flesta hadorter ha översvämmats, skeppsfart och flygning ha måst inställas, och vidare ha vägarna i Thamesdalen överflödats. I södra England led man värst i trakten av Folkestone, där en tung motorbåt faktiskt blåstes in i hamnen, under det att i Portsmouth en spårvagn blåstes av sitt spår samt slungades mot ett hus.

I Midland inrustriella distrikt slog stormen omkull flera fabriksskorstenar, och telefonledningarna ha ramponerats i många delar av landet. Dessutom ha många kvadratmil av bördigt land lagts under vatten. Gruvarbetet i Wales har på flera platser suspenderats på grund av inströmmande vatten.

En märklig eskimostam har nyligen upptäckts.

En märklig eskimåstam, som dödar sina flickebarn för att undkomma kostnaden att uppfostra dem, har upptäckts av den danske polarforskaren Knud Rasmussen, som färdades 2,000 mil med släde från Grönland till Sibirien. Han har i hittills okända trakter i polarregionerna påträffat eskimåer. När han kom till King Williamsland och Victorialand, påträffade han skeletten efter deltagarne i Franklinexpeditionen, som förolyckades för 50 år sedan. Rasmussen begravde skeletteen, sedan han av märken och skodon identifierat desamma. Eskimåerna i King Williamsland kalla sig Netsilis. De bero av sin båge och pilar för sitt livsbehov liksom deras fäder århundraden tillbaka. De döda sina flickbarn för undvikandet av kostnaden att uppföda dem, tills de kunna försörja sig själva. Männen söka sig hustrur hos närboende stammar. Denna stam var till en början fientlig mot de vita, men de ha blivit vänligt stämda mot dem, så de kunna vistas bland dem.

Forbes och hans bedragareliga avslöjas.

Rättegången med Charles R. Forbes och J. W. Thompson, som riktade sig med Harding-administrationens Veteran Hospital Funds, pågår nu i Chicago. Mr Forbes' före detta vänner och associerade skvallra ur skolan. Medel, som anslagits för sjukhus och vård av soldater, ha förskingrats och för det mesta gått till underslev. Men de värda herrarna hade dessutom sina inkomster. Dessa regeringens tjänstemän gjorde nämligen synnerligen inbringande affärer i bootlegging. En viss Mortimer, mr Forbes medhjälpare, tillkännagav en dag, att han erhållit $100,000 för sin medverkan till anskaffandet av tillstånd att föra 4,000 lådor whisky från Pittsburg. Hans egen andel utgjorde omkring $35,000, och resten utdelades här och där; flere namngivna kongressmedlemmar mottogo större eller mindre belopp. Han sade, att kongressman Langley från Kentucky slutligen erhöll tillståndsbeviset. Det är omöjligt att återgiva ens hundradedelen av all den smuts, som i denna rättegång framdrages.

Frankrike vill betala sin skuld till U. S. efter att först ha fått 10 års moratorium och sedan 90 år att betala på samt endast ½ proc. ränta.

Helena Erikson, en femårig flicka, dotter till danska föräldrar, som slagit sig ned i Ecuador i Sydamerika, säges hava lärt sig konsten att samtala med apor på deras eget språk. På inbjudan av framstående vetenskapsmän kommer hon att tillika med sin far göra en resa till New York för att avlägga prov på sin konst, skriver Atlantis, en grekisk dagtidning, som utkommer i New York, och som ägnar en hel sida åt den intressanta nyheten.

Imperiella konferensen kallt bemött.

Canada, Australien och Syd-Afrika ha alla med nej besvarat denna inbjudan att deltaga i en extra imperiell konferens för att diskutera Geneva freds- samt avväpnings-protokoll.

STORBRITANNIEN BEFINNER SIG I SVÅR DILEMMA.

Inom kolonialdepartementet i London är man djupt missräknad över de respektiva dominions attityd med hänsyn till den i förlidet nummer omnämnda inbjudan till en extra imperiell konferens för att diskutera kejsardömets politik med hänsyn till Geneva världsfreds- samt avväpningsprotokoll. Canada, Australien och Sydafrika svarade alla, att de ej kunde inse, varför deras premiärministrar skulle komma till London för att diskutera något, som deras parlament mycket väl kunde avgöra. Detta är faktiskt en förklaring av oavhängighet. Dominions ha tydligen sina egna åsikter om Geneva protokollet, och de ämna ej uppgiva dem för att tillmötesgå Storbritannien.

Det påstås, att man i London yttrat den förmodan, att samtliga dominions gemensamt kommit till denna hållning av "emot Storbritannien" i fråga om Dominion status. Men detta saknar all grund. En despatch från Ottawa säger, att det är ett aktuellt faktum, att Storbritannien och Canada äro i fullkomlig harmoni i alla frågor rörande status.

Underlåtenheten från dominions sida att tillmötesgå den brittiska regeringens önskan om att bevista sagda konferens har placerat ifrågavarande regering i en obehaglig dilemma. Protokollet måste ratificeras före ligans möte i maj eller — om ratificering ej sker — måste regeringen själv känna sig bunden att presentera Chamberlains alternativa plan.

Under dessa omständigheter måste den brittiska regeringen anhålla hos nationernas förbund om en tidsutsträckning, om den ej under tiden fattar ett beslut bemängt med de allvarsammaste konsekvenser för kejsardömet utan möjlighet av en verklig diskussion med dominions.

Dominions å sin sida önska emellertid ej att blanda sig i europeiska affärer, och man anser, att premiärminister Baldwin satt en för rask fart beträffande imperiella frågor. Därför äro dominions ovilliga att föras med på toppen av en dylik snabb väg.

Storsimmaren Arne Borg haver fått en inbjudan.

Den svenske storsimmaren Arne Borg har erhållit telegrafisk inbjudan att deltaga i de kaliforniska mästerskapen i San Francisco den 3 april 1925 och har resekostnaderna garanterade. Arne har accepterat denna invit och har därför vidtagit en liten förändring i sin ursprungligen uppgjorda resplan. I stället för att ta sig över direkt till Amerika far han nu över Berlin och Paris till London för att underhandla om översättning av sin Jorden runt-bok till tyska och franska. Ett ytterst fördelaktigt anbud om översättning av boken till engelska föreligger redan. Från London går sedan färden över till Förenta Staterna, och där torde Arne Borg också komma att vidta en del åtgärder för sin boks spridning. Och så hoppas han få möta sin gamle bekanting Johnny Weissmüller, som han åter börjat längta efter att få bada tillsammans med.

Agneta.

Speciellt för S. C. T. av RUDOLF FLOON.

På nipan av den stora älven hade hon sitt hem. Där hade hon växt upp i kretsen av syskonen och barnen från granngården. Redan som helt liten visade hon sig hava musikaliska anlag, och fadern, skräddare till yrket, köpte henne en fiol. Han hade i sin ungdom varit en riktig muntergök, och han kunde många gamla polskor och gånglåtar. Nu visslade eller sjöng han dem för Agneta. Och hon hade lätt att lära. Om hon hörde en melodi en eller två gånger, så kunde hon sedan spela den korrekt. Ingen där på orten kunde som hon spela de gamla polskorna. Tonerna från hennes fiol talade om gångna tider med deras flärdfria nöjen. Man tyckte sig, när man hörde henne spela, vara förflyttad ett halvt sekel tillbaka och se dåtidens ungdom svänga om i dansen. De gamla gånglåtarna spelade hon med stor känsla. Hon kunde härma vigseln i kyrkan, brudparets glada prat, följets bullrande stoj och sist bröllopsdansen i storstugan. Till lynnet var hon helt olik de andra barnen. Hon liksom tillhörde den tid, vilken hon så mästerligt kunde tolka. Hade hon blivit sänd till en skola, så skulle hon gått långt, men som kostnaderna för dylika studier äro alltför höga, tillät föräldrarnas ekonomi ej detta. Han växte alltså upp som de andra barnen, och de intresselösa vardagliga sysslorna kommo även på hennes lott. Man man såg, att hennes tankar voro inne i tonernas värld. Långa stunder kunde hon betrakta den nedanför gården frambrusande älven och lyssna till dess brus. Och när hon länge nog sett vattnets lek därnere, tog hon fiolen och spelade någon av sina livligaste polskor. Det var, som skulle tonerna harmoniserat med vattnets brus, ibland milda, smekande som strandvågorna, ibland vilt brusande likt storforsens otamda stenvågor. Många av ortsbefolkningen förstodo ej hennes musik, de kallade henne en slamsa, en yrhätta. De förstodo ej, att med en dylik begåvning följer ett temperament, olikt vardagsmänniskans. Och hon blev liksom skygg för främmande människor och spelade ej gärna när någon hörde på. Men i ensliga stunder, när hon trodde, att ingen obehörig lyssnade, tog hon sin fiol och spelade bort all den förtret hon kände över okunniga människors kritik. "Det blir kanske en tid, då ingen mera behöver höra min musik," sade hon ibland till föräldrarna. Och då ljödo tonerna så vemodiga. Hennes ljusblå ögon beslöjades, hennes tankar gingo långt bort från nuet, och hennes känsliga sinne hade liksom en förnimmelse av någon som kallade henne. Och så fick fiolen ibland vila flera månader. Ju äldre hon blev, ju oftare och längre fick den vila. Men åren gingo. Hon blev sjutton år och hade växt upp till en vacker flicka av den vanliga nordiska typen. Då kom den: vändpunkten i hennes liv.

* * *

Det var vinter och en av Norrlands härliga vinterkvällar. Miljoner stjärnor tindrade på det höga fästet, tävlande med månen att giva sin trolska belysning över den snöklädda nejden. Det blänkte, det skimrade över fälten. Från landsvägen hördes hjällerklang och slamrandet av skidor. Det var ett kompani trängtrupper, vilka voro ute på manöver. Den trötta truppen beslutade nu att stanna och inkvartera sig i de kringliggande gårdarna. Även till Agnetas hem kommo en del. Det var fyra officerare och en korpral. Officerarna togo under muntert prat de två bästa rummen i besittning, och korpralen fick stanna i köket. Den gamle byskräddaren kom snart i samtal med sina objudna gäster. Den älste av dem, kapten Edvall, presenterade först sig själv och sedan sina kamrater: löjtnant Arvidsson, fanjunkare Greisson samt fänrik Löwengren. Värden föreställde sin hustru och dottern Agneta. De övriga barnen hade redan gått till sängs. De glada officerarna övertalade värdinnan att duka fram vad huset förmådde, och snart sutto de samlade kring matbordet. Den enkla måltiden åts under munter konversation, och Agneta, vilken hjälpte sin mor med serveringen, skrattade hjärtligt åt deras kvicka skämt. Efter måltiden slogo de sig ner omkring den öppna spiseln, och den yngste av dem, fänrik Löwengren, sjöng en sång. Han hade en god och fyllig röst och sjöng med stor känsla. Agneta hade aldrig förr hört någon sjunga som han, och hennes för musik känsliga sinne kände genast sympati för den unge mannen. Sist sjöng han: "Till västerland," och alla sutto tysta en lång stund efter det den sista tonen förklingat. Agnetas ögon voro skumma av tårar, och för att dölja sin förlägenhet tog hon fiolen från väggen och började spela, först tyst, liksom tvekande, men efter några ögonblick tilltogo tonerna i styrka, och hon spelade en gammal gånglåt. Snabbt flögo fingrarna över strängarna, och stråken fördes med stadig arm. Officerarna tittade på varandra och blevo sittande orörliga på sina stolar. Sådan musik hade de aldrig hört förut. Och dock hade samtliga av dem varit i tillfälle att höra stora mästare. Från gånglåten övergick hon omedelbart till en livlig polska, och åhörarna tyckte sig se de dansande paren. En fläkt av en svunnen tid passerade revy i deras tankar. Flickor i krinolin och gossar i gröna eller grå vadmalsjackor svängde om efter den muntra polskan. Torrvedsblossen knastrade i väggarna, dryckesbägarna skrämlade, och från kockstugan trängde doften in i danssalen. Polskan slutade, och de annars så muntra officerarna sutto en lång stund tysta och allvarsamma. Fänrik Löwengren bröt tystnaden med en applåd, i vilken även de övriga energiskt instämde. Kapten Edvall frågade förundrad den gamle byskräddaren, vilken lärare han haft för dottern, och han trodde, att denne skämtade, när han förklarade, att hon ingen lärare haft. Kaptenen, som var en förmögen man, lovade att bekosta hennes studier, om hon hade lust att studera för en stor professor i Berlin. Agnetas ögon tindrade av glädje. Hon skulle således trots sin fattigdom bliva i tillfälle att gå i skola hos en stor mästare. Hon ombads att spela ännu några stycken, och liksom smekande flögo nu hennes fingrar över strängarna. Hon spelade nu en av sina egna kompositioner, vilken hon kallade "Trollbäcken." Först härmade hon bäckens stilla sorl vid sin källa, därefter dess otamda färd över stock och sten, dess färd genom lummig skog och grönskande äng, och sist med några ackord i moll dess inlopp i den stora älven, vilkens tillflöde den var. Åhörarna blevo mäktigt gripna av detta hennes älsklingsstycke, och hon måste spela det om och om igen. Fänrik Löwengrens ögon voro hela tiden riktade på den unga flickan. Här hade han funnit det ideal, som han så ofta drömt om. Som en god fé föreföll hon honom, där hon stod och framtrollade dessa härliga toner ur det enkla instrumentet. Agneta sänkte rodnande sin blick inför den tydliga beundran, som lyste ur hans ögon. Så härligt det kändes att mottaga allt det beröm, som i kväll kom henne till del, och att veta sig beundrad av denna vackra och bildade världsman!

Hon lade bort fiolen och sade godnatt till gästerna. Det kändes för varmt inne, tyckte hon, och trots att det var kväll, beslöt hon att taga sig en skidtur. Med långa tag gled hon fram över snön, och hon andades med välbehag den härliga luften. Hon kände sig i kväll så ung och stark! Hej, så lustigt det dock var att leva! Med svindlande fart åkte hon utför en av backarna mot älven till. Sedan barndomen var vid denna sport, tog hon backen med glans och avslutade sin färd med en cirkelformig sväng till vänster, så att hon av farten kom ett gott stycke uppför. Hon hade just kommit upp till krönet av backen, när hon hörde ett slammer av skidor, och hon såg en man med full fart komma åkande i hennes spår. Han såg ut att vara oförberedd för den stora backen, ty han försökte att bromsa med stavarna, men som han hade för stark fart, lyckades han ej stanna. Med vinande fart bar det av, men när han skulle taga samma kurva, som Agnes åkt, slant av någon anledning hans ena fot ur bindslet, och han gjorde en liten trevlig kullerbytta. Agneta skrattade hjärtligt åt det lilla missödet, och fänrik Löwengren, ty det var han, skrattade även själv, under det han kravlade sig upp. Under muntert småprat åkte de därifrån. Han pratade om helt vardagliga saker, sport, nöjen, om balerna vid regementet och dylikt, och Agneta lyssnade med välbehag till hans vackra röst. Hon kände sig så fri och otvungen i hans sällskap, och hon gjorde honom en del frågor om livet i staden. Hon hade alltid varit intresserad av att få veta, huru stadsborna tyckte om landsbygden på vintertiden, och hon blev riktigt varm om hjärtat, när hon hörde den unge mannens förtjusning över de stora backarna, de skimrande fälten och de stora snötyngda skogarna. Och så åkte de fram sida vid sida över de skimrande fälten. Det började bliva sent, och de åkte med god fart över den hårda snön. Då slant Agnetas ena skida över en upphöjning i snön, och hon förlorade balansen. Med en snabb rörelse fångade han henne i sina armar. Han kände hennes varma andedräkt och doften av hennes hår, och allt fastare omfamnade han henne. Och hon gjorde intet motstånd. Hon lutade sitt huvud mot hans axel, och när hans läppar sökte hennes vände hon sitt ansikte upp emot honom och slingrade sina armar omkring hans hals. Med obeskrivlig hänryckning kysste han de läppar, som så villigt bjödos honom, och därute på den snöklädda, av miljontals stjärnor belysta ängen funno de varandra, dessa två unga människor. När truppen bröt upp följande dag, hade fänrik Löwengren hos den gamle byskräddaren anhållit och fått löfte om dotterns hand. Det bestämdes, att de skulle växla ringar, innan Agneta gjorde sin resa till utlandet. Och så skildes de, under det solen stod högt på deras lyckas himmel. De sågo ej de svarta molnen vid horisonten.

* * *

Det var vår. Den friska doften av häggblommor trängde in genom det öppna fönstret, och från skogen hördes fåglarnas kvittrande. Agneta hade denna vår ej fått vara ute och fröjdas över naturen, ty hon låg sjuk. Hon hade på senvintern genom förkylning fått lunginflammation, och hon låg fortfarande till sängs i sviter av densamma. Rosorna på hennes kinder hade flytt, och döden hade redan satt sin stämpel på det lilla fina ansiktet. Borta voro nu hennes förhoppningar om den utländska resan, hon kände, att hon nu skulle resa till det stora landet, varifrån ingen återvänder. Hennes fästman hade nyss besökt henne, men hon hade ej haft mod att säga honom, det hon kände, att hon skulle dö. Men i ett brev hade hon nu sagt honom hela sanningen. Hon bad honom däri att glömma den korta period, hon kommit in i hans liv, och försöka bliva lycklig med någon annan. Den smygande och tärande sjukdomen förorsakade ej så stora plågor. Långsamt tynade hon bort. En vacker vårkväll gick hon över gränsen. Stilla och fridfullt somnade hon in likt en bruten blomma. "Aldrig mera skall hennes musik tjusa våra sinnen, aldrig mera de vita fingrarna lekande fara över strängarna. Spörjande och undrande stå vi inför det faktum, att döden ej skonar vare sig snille, ungdom eller skönhet. Obevekligt går den fram bland hög och låg." Så började hennes dödsruna i ortstidningen, och den lydde i fortsättningen: "Som en egendomlighet i samband med Agnetas död meddelas, att hennes fästman, fänrik Anton Löwengren, samma dag och på samma klockslag drabbades av olyckshändelse med dödlig utgång. Han var med en liten trupp ute på rekognoscering, när hans häst störtade, varvid han kastades ur sadeln så våldsamt, att han skadade sig till döds. Det sista hans män hörde honom säga var ordet "Agneta." Så fingo de alltså följas åt i döden, dessa två, vilka i ungdomens och kärlekens vår byggt luftslott om kommande tider. De hava nu gått till ett land, där inga sorger och missräkningar finnas. Det är hoppet om detta, som skall skingra den saknad vi känna, men länge skall minnet av dem leva ibland oss."

Förande öst och väst flera timmar närmare.

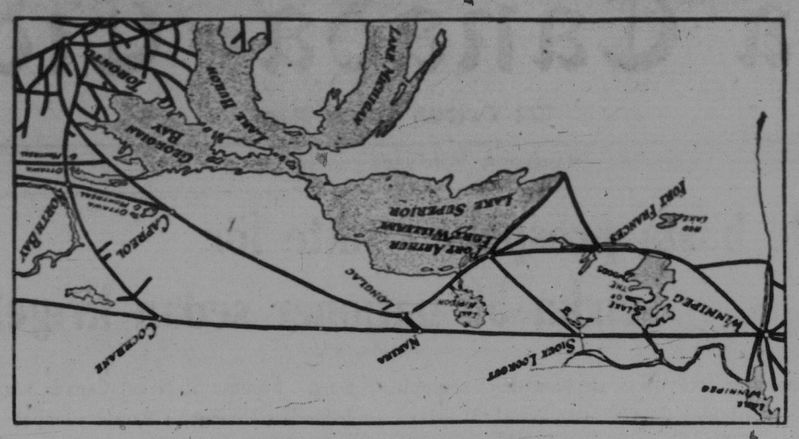

En ytterligare nedskärning i tiden mellan Winnipeg och Toronto har kungjorts av Canadian National järnvägen i förbindelse med förändringar i tidtabellen, som nyligen trädde i kraft. Sistlidna år med öppnandet av Long Lac avsnitt förbindande de norra och de södra hufvudlinjerna av Canadian National järnvägar i norra Ontario borttogos fem timmar av tågtiden mellan Winnipeg—Toronto. National lämnar nu dagligen Winnipeg kl. 5:30 e. m. samt anländer i Toronto kl. 7:20 f.m. Från oronto avgår tåget 8:45 e. m. samt anländer i Winnipeg kl. 8:45 f. m. den andra dagen eller inom loppet av 37 timmar. I varje fall komma passagerarna mellan östern och västern endast att förlora en affärsdag på sin resa, enär tåget avgår efter kontorstid samt anländer till sin bestämmelseort i tid för en hel dags arbete. Utrustningen av tåget blir densamma som förr.

:-: Bragelöften vid juletid. :-:

ALLA ha vi hört talas om, huru våra gamla förfäder vid juletiden avlade det s. k. bragelöftet, vilket bestod i att de vid julfästen lovade att utföra vissa stordåd inom loppet av nästa år. Skam och nesa drabbade den, som ej mäktade utföra sagda löften.

Det är ingalunda en oäven idé att, då det nya året närmar sig, stänga sig inne för sig själv samt låta det gamla året passera revy för ens ögon. Man upptäcker då många fel, som man begått, och man kan fatta ett bestämt beslut för sig själv att ej låta detta upprepas. Men tyvärr är det alltför många av dessa goda föresatser vid nyårstid, som veckligen och dagligen brytas under det kommande året. Det är gott och väl att avgiva sitt bragelöfte — men det är lika viktigt att hålla detsamma. Det ligger en stor sanning i ordspråket: Vägen till helvetet är belagd med goda föresatser.

Uti det senaste numret av "The Farmber's Advocate" behandlas samma tema, och vi taga oss friheten att i fri översättning återgiva det huvudsakliga i sagda artikel.

"Goda resolutioner fattas mestadels vid nyåret samt brytas under de månader, som följa," skriver tidningen samt fortsätter: "Men våra åsikter omformas samt ändras dagligen. Övertygelser skapas gradvis, och de meningar, som uttryckas eller undertryckas, äro i regeln ögonblickets produkt.

Det skulle utan tvivel vara bättre för individen och för mänskligheten i sin helhet att vid jultiden slå sig ned i ro och taga en överblick över sina åsikter och slutledningar, såsom de hänföra sig till hemmet och kommunen. Det skulle också vara bättre, om vår attityd mot tidens sociala och ekonomiska problem bestämdes under jultidens atmosfär av tolerans och god vilja.

Folk, grupper, föreningar och organisationer av alla slag ha förvärvat sig vanan att med beklagande betrakta allt, på vilket deras uppmärksamhet fästes i det dagliga livet eller av agitatorer, som se intet annat än mörker, ondska och förestående ruin.

Under tidens larm och strid är det klokt att intensivt efterskåda, om det ej någonstädes finnes en silverkant kastande en glimrande stråle av ljus tvärs igenom molnet. Vi kunna även gå så långt som den oefterhärmlige James Whitecombe Riley och med honom säga följande, som vi dock återgiva på prosa:

Säkert är världen full av bekymmer, jag har ej sagt, att så är. Jag har haft nog och dubbel anledning till klagomål; regn och storm ha besvärat mig; skyarna voro ofta gråa; törnen och stenar ha mött mig på vägen — men säg, är det ej en vacker dag i dag?

Det är i dag, som jag lever, och ej för en månad sedan. Jag äger, förlorar, tager och giver eftersom tiden vill det. I går föll en skugga av sorg över min väg, och kanhända regnar det i morgon — men säg, är det ej en vacker dag i dag?

Detta är den anda, som behöves i denna tid av kontrovers och motsägande åsikter. Då klass står emot klass, och då den sista dekadens grymma omständigheter ha lämnat fåror på människornas pannor samt öppnat sår, som det tager tid att hela, behöva vi den anda, som tvingar fågeln att sjunga på den bara kvisten, samt andan av den poet, för vilken i dag — det nuvarande — alltid är god.

Alla moln ha en ljusstrimma, då man knogar framåt med en överfylld korg avsedd för ett behövande hem. Då skåp och skymslen gömma hemligheter, som på julmorgonen avslöjas under högljudda glädjerop, är atmosfären fylld av glädje. Och då de små strumporna hänga inbjudande vid sängen, så innesluter sinnet de fördomar och ledsamheter, vilka verka som barriärer man och man emellan, för att giva rum för en anda av frid och god vilja emot människorna.

Det lönar sig att vid en sådan tid stanna för att överväga vår opinion om våra grannar, för att åter taga i betraktande våra åsikter rörande kommunala angelägenheter samt för att kanhända ånyo bilda de konklusioner, som leda våra yttranden och handlingar.

Det uppstår beständigt lokala problem, men dagens större frågor ropa högt på sansad och fördomsfri konsideration. Dessa nationala problem handläggas till slut av parlamentet, men regeringsaktion dikteras av den publika opinionen, vilken uttryckes genom våra representanter i underhuset. Det har med rätta sagts, att varje land har den regering, det förtjänar, vilket är endast ett annat sätt att säga, att regeringen är ett facsimile av det folk, som satt den till makten.

Vad skulle då bliva vår attityd med hänsyn till maritimprovinsernas krav, vilka begära särskild hänsyn på grund av vad de uppoffrat för och kontribuerat till en nations utveckling?

Folket i Ontario och Quebec må med större tolerans taga i betraktande kraven från västra Canada, varest genom hårt arbete och ihärdighet ett litet kungarike uthuggits ur vildmarken samt befolkats under ett halft århundrade. Där ha vi en del av detta Canada — enormt i areal och rikt på resurser men fortfarande befinnande sig i ett virrvarr av problem sådana som östra Canada aldrig stått inför. Organisation och politisk aktion ha begagnats för att bekantgöra det övriga Canada med denna situation och för att genom kooperation överstiga de hinder, som kämpa mot folkets fred, komfort och välmåga. Det förefinnes en österns synpunkt och en västerns synpunkt — bägge kanhända delvis sunda — men samtidigt så vitt skilda, att överenskommelse endast kan nås genom kompromiss och ömsesidig förståelse.

Öst och väst, norr och söder — och fortfarande förefinnes den uråldriga kontroversen mellan stad och land samt mellan fabriksväsende och jordbruk. Det ena kan ej längre existera utan det andra, ty de äro sammanfallande delar av ett stort helt. Likväl närma de sig varandra ofta som fiender, och var och en underlåter att fatta den andras synpunkt.

Kapital och arbete stå vitt skilda. Den ena med synpunkten av arbetsgivare och chef, den andra med synpunkten av anställd och arbetare. Utan villiga arbetare skulle kapitalet placeras annostädes, och utan industri skulle det ej bli något arbete för dem, som ha små att kläda och föda.

Jordbruket betraktar ofta dessa två stora faktorer i vårt nationella liv, som förse oss med varor och bereda en marknad för farmprodukter, som giriga och självkoncentrerande. De skarpa hörnen i den eviga triangeln — jordbruk, kapital och arbete — skulle avtrubbas samt alla klasser bringas samman att arbeta i harmoni för deras inbördes goda. Här ha vi åter en fråga om synpunkt och opinion.

Och ordet 'arbete' antyder ett botemedel för många kroniska sjukdomar. Kortare arbetstid samt nervnedbrytande nöjen endast förstora besvärligheterna samt fördröja deras botande. Då den gamla världen återgår till hederligt arbete samt ett enkelt och hälsosamt levnadssätt, komma många av våra tvistefrön att automatiskt rättas. Vår synpunkt kommer att bliva annorlunda och våra konklusioner mera sunda och rättvisa.

Men först av allt måste ropet på arbete och betjäning lystras till och efterföljas. Många av denna världens sår kunde behandlas och helas av dem, som äro upptagna i bitter kamp över doktrinära punkter i etikett, politik och religion.

Omkonstruktionen och pånyttfödelsen av Canada och andra nationer komma ej att utmärkas av lättja och nöje utan av arbete och betjäning, och sedan värvet är fullbordat, då är det, som —

Vi skola taga rest vi behöva
allt under en åon eller två,
tills Herren av alla arbetare goda
ånyo lägger oss arbete på."

Så långt "The Farmer's Advocate," och om vi ej i detaljer kunna överensstämma i allt, så måste vi dock tilltalas av andan i densamma. Ett större bragelöfte kan väl ej avgivas än det löftet att under det kommande året söka sprida glädje och förhoppning bland våra medmänniskor samt söka sträva för det allmännas bästa och ej endast egoistiskt tänka på oss själva.

Låtom oss fördriva de gnällande, klagande och gråtande varelser, vilka stå runt i gatuhörnen samt beskärma sig över allt och alla. Låtom oss i stället gå det nya året till mötes med hoppfullt sinne samt med ett fast beslut att göra det bästa av tid och omständigheter samt alltid, alltid hoppas det bästa. Ske alltså!

— — —

Sagda artikel skulle ha influtit i julnumret, och ej förrän nu ha vi haft rum för densamma. Men eftersom vi anse den god att läsa när som helst under jul- och nyårshelgen, låta vi den influta i detta nummer.—Red.

Kameraknäpp.

Speciellt för S. C. T. av NIKODEMUS.

Ingenting i hela vida världen går upp mot ett ljust och glatt humör. Det spelar ingen roll, om du är fattig eller rik, ung eller gammal. Kan du i vardagslivets mödor och bekymmer behålla din ljusa syn på tillvaron, då har du en skatt, som icke kan uppvägas i guld. "Släng dina sorger i en gammal säck," säger ett ordstäv, och det är den bästa medicin man kan ordinera en pessimistisk medbroder eller syster. Vad nyttar det dig, att du grämer dig "mjältsjuk" över en eller annan träkighet, som hänt dig? Vad tjänar det till att du sätter dig ned och grubblar över dina ekonomiska bekymmer? Tusental hava det värre än du, om det nu är någon tröst för dig. Inte förbättrar man saken med att hängiva sig åt ett meningslöst grubbel över en eller annan ledsamhet!

Nej, koncentrera din energi på att finna en utväg ur eländet. Om du riktigt noga skärskådar förhållandena, skall du till slut finna en liten ljusglimt i mörkret.

* * *

Ingen kan förneka, att det för närvarande råder mycket ledsamma tider. Tusental gå sysslolösa, många kanske svälta, affärslivet är avstannat, och alltsammans erbjuder en mer än vanligt tröstlös anblick. Det nya året träder oss till mötes i dysterhet och ovisshet. Skall det nya året erbjuda förbättrade ekonomiska möjligheter? Det är en fråga, som vi alla ställa till oss själva, och som vi lika litet kunna giva svar på.

Det är så lätt att döma och fördöma. En hel del landsmän hava under året kommit till Canada från det gamla landet, och för dessa kännas kanske förhållandena mera tryckande än för sådana, som varit här en lång följd av år och blivit införsatta i landets språk och seder. Många av dessa nykomlingar hade säkert en hel del andra uppfattningar om "guldlandet i väster," än vad som i realiteten är rådande. Men här kommer jag till "pudelns kärna." Man måste taga i övervägande, att den våg av depression, som för närvarande övergår världen, ingalunda kunde förbigå Canada. Kriget och dess återverkningar hava till full evidens bevisat, huru innerligt förenade alla länder och folk äro i ekonomiskt hänseende. Det faktum, att Tysklands industri under de senaste åren legat i lägervall på grund av ockupationen och därmed sammanhängande omständigheter, har haft ett förlamande inflytande på hela Europas näringsliv. Ett ekonomiskt ödelagt Europa betyder, att såväl U. S. som Canada praktiskt taget saknar avsättning för sina produkter. Här hava vi grundorsakerna till de dåliga tiderna. Vi hava massor av handelsprodukter, som Europa är i stort behov av, men på grund av finansiella svårigheter ej kan köpa. Härav kommer det sig, att affärs- och industrimän tala om överproduktion. Detta är till en viss grad ett misstag. Det har under de senaste åren producerats mindre än tidigare, och ändå hava vi ej förrän nu hört talas om överproduktion. Orsaken till varuöverskottet är en onormal stagnation i affärslivet. Behovet finnes, men man har hitintills ej haft råd att köpa, vad man skulle hava behövt.

Nu hava förhållandena dessbättre tagit en ljusare form, sedan den fransk-tyska frågan börjat att redas upp. Vi gå absolut mot ljusare dagar, och enligt vad nationalekonomerna påstå: skola vi redan under detta år skönja förbättringen. Canada med dess solida valuta och dess överswämmande rikedom på naturresurser kommer att bli ett av de länder, som snarast resa sig ur depressionens tryck.

* * *

Vi, som hava gjort Canada till vårt andra moderland, hava inga skäl att klandra vårt adoptivland för de dåliga tiderna, alldenstund alla länder haft att dragas med dessa. Tvärtom tror jag, att få länder erbjuda sådana möjligheter, som Canada. Vi måste även taga i betraktande, att det är ett jämförelsevis nytt land, där mångt och mycket ännu står på en primitiv ståndpunkt. Giv Canada några år till på nacken i ostörd fred och mycket skall kunna uträttas, varom vi i närvarande stund knappast hava en idé. För en tryggad framtid försakar man gärna en del bekvämligheter och fördelar, som man annars skulle tycka om att vara i besittning av. Detta är min syn på tingen, när omständigheterna tvinga en att "draga åt svängremmen," och denna tanke har mer än en gång hjälpt mig att övervinna anfall av svårmod, som hotat att fördystra tillvaron.

PATENTER
Trade Marks—Copyrights
Fetherstonhaugh & Co.
Den gamla etablerade firman
36—37 C.P.R. Building.
Hörnet av Portage & Main St.
WINNIPEG
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

i köket
Då Ni rengör flottiga pannor och grytor ha litet Gillet's Pure Flake Lye i diskvattnet. Det kommer att underlätta Edert arbete betydligt.
MADE IN CANADA

Kustvakter tillfångatogo i New York julaftonen 19 fångar, en brittisk skonare, 3 motorbåtar samt spritvaror till ett värde av $500,000.

* * *

Sjuuton dödsfall på grund av kyla rapporterades den 26 december från olika delar av U. S.

Svensk Ungdom!
Handelsskolkurs
Success Business College
Betald med $110.00 kan få övertagas billigt och på mycket förmånliga vilkor.
Här är ett ytterst lämpligt tillfälle att erhålla utbildning i denna välkända skola till extra billig avgift.
Ämnar Ni eller någon av Edra bekanta studera vid Success Business College, kom in på vårt kontor eller tillskriv oss genast.
Ni kan ej låta detta gå Er ur händerna; att spara pängar på Er utbildning.
Svenska Canada-Tidningen
Tel. A9011 325 Logan Ave
WINNIPEG.

BIG SWEDE,
marknadens största och starkaste arbetsskjortor. Reellt sydda med dubbelvikt krage och två fickor.
Storlekar: 14, 14½, 15, 15½, 16, 16½, 17, 17½ och 18. Tyget är av bästa kvalitét, i ljusbrun eller mörkgrå färg. Pris pr. styck $1.75, fraktfritt. Vid beställen order, uppgiv vilken färg och storlek som önskas. Spara 50% genom att använda "Big Swede." Bilägg orderbeloppet i moneyorder, och giv oss en provorder. Vi sälja med full returrätt. Tillskriv
Scandinavian Outfitters.
182 South Algoma Street,
PORT ARTHUR, ONT.

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ
giver GRATIS upplysningar om förhållandena för farmarbetare, hantverks- och industriarbetare, arbetsförtjänster, lediga platser, platser som önskas, land till salu, priser på land, fritt homesteadland etc. etc.
Förfrågningar från Sverige och Förenta Staterna besvaras av
Svenska Canada-Tidningens Upplysningsbyrå
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Efterfrågas.

Anton W. Johanson eller Johnson. Reste från Korskullskulla Malmfälten, sommaren 1916, till U. S. A. Senast avhörd 1921, adressen var då 205 Carrall St. Vancouver, B. C. Canada. Om han själv, eller någon annan som kan lämna upplysningar, läser detta var god meddela brodern

JOHAN J. ERICKSSON,
Jumbo Mine, Kennecott,
Alaska, U. S. A.

Nationernas förbund och vitalfrågorna

För S. C. T. av E. A. NYLUND.

Under den senaste engelskegyptiska krisen förklarade de konservativa tidningarna i England, att England kunde icke tillåta, att Nationernas förbund blandade sig i saken, eftersom det var en fråga, som endast angick England och dessutom var en "vitalfråga" för detta land. Och det blev också den kurs, som Englands konservativa regering följde, ty i stället för att hänvisa tvisten till Nationernas förbund sände denna regering flottor och trupper till det gamla Egypten och talade maktspråk med egyptierna, som efter detta torde förstå, att "might is right" ännu, fastän miljoners blod har flutit i ett av historiens största krig för att, som det sades, ändra ett sådant förhållande.

När Mussolini under fred och utan krigsförklaring bombarderade skolhusen på Korfu och dräpte mellan 20 och 30 skolbarn, så var det en "vitalfråga" för Italien, som icke angick någon annan, och självhärskaren Mussolini tillät icke, att Nationernas förbund blandade sig i den affären. Och hela Europa stod och såg på med Nationernas förbund som en dekoration i handen. Skulle Europa på samma sätt ha stått och sett på, om det i stället varit t. ex. Sovjetrysslands granater, som söndertrasat de späda kropparna där borta på Korfu? Föga troligt!

Vad är då Nationernas förbund annat än en vacker hägring, ett irrbloss för folken att löpa efter, medan höga herrar och banditer i frack och guldgaloner, vilka liksom urtidskannibalerna törsta efter människoblod, i sina kemiska laboratorier och stinkande giftgasfabriker förbereda nästa vitalfrågas avhandling genom våld och blodsutgjutelse?

Två av nationsligans förnämsta medlemmar — England och Italien — ha nu i handling visat, hur vitalfrågorna komma att lösas inom Nationernas förbund, nämligen på våldets sätt, som före förbundets tid.

Man förstår efter detta, om man icke visste det förut, att de, som i dag leda världens öden, icke blivit delaktiga av någon sinnesändring sedan 1914. De äro, även om personerna i många fall blivit ersatta med andra, dock till sinnelaget desamma, som den dag, då världsbranden bröt ut. Därför har folket all anledning att frukta sina herrar och med misstro betrakta allt, vad de företaga sig. Även om dessa herrar ibland för effektens skull inom Nationernas förbund och vid avrustningskonferenserna festmiddagstal lysa som skinnande fredsljus inför världen, så äro de ännu den dag som i dag är ingenting annat än 1914 års män, vars spår ännu äro alltför tydligt skönjbara överallt i världen. —

Och de spåren avskräcka!

Hur det gick till när Bånsse Bångson blev uppfinnare.

För S. C. T. av HÄRJEDALS-LASSE.

Bånsse Bångson var endast en vanlig allmogemänniska, och ingen kunde väl ana, att han skulle kunna bliva uppfinnare. Han söp som de andra, när det var storhelg, såsom i jul och påsk, pingst och midsommar. Men även när som helst kunde han emellanåt taga sig några bastanta intelligensfösare och var då i sitt tal och sina åthävor som andra pirumgubbar. Men på djupet av hans intelligens slumrade det geniala snillets uråmne i väntan på utveckling. Han såg, att urmakare och telegrafreparatörer hade en högt utvecklad iakttagelseförmåga, och då kom han på den idén att öva sig att läsa rebuser i tidningarna för att utveckla sin iakttagelseförmåga. Så gick han en dag till sin förundran se en rebus i en tidning, som liknade bilden av en tordyvel med propeller i fören. Det var en svårlöst rebus, men han löste den på så sätt, att han kom på idén att göra sig en flygmaskin. När han fått klart för sig, hur maskinen skulle kontsrueras, gjorde han en ändlös cirkelskruv med trampar som på en velociped och satte en propeller i förbindelse med den ändlösa skruven, som skulle snurra, när tramporna sattes i gång. Och så skulle det förstås vara vingar, och dem gjorde han av tyg konstruerat efter paraplymodell. Men det märkvärdigaste med denna flygmaskin var, att när den medelst tramporna sattes i gång, så skulle den, sedan den kommit upp i vädret, gå av sig själv på så sätt, att den ändlösa skruven skulle dra propellern, och luftdraget av propellerns rotation skulle dra den ändlösa skruven. Det skulle bli ett slags perpetuum mobile, som skulle lämna jorden och sväva i kapp med uppfinnarens fantasi i de blåa rymderna. När han hade maskinen färdig, gick han upp på berget ovanom byn för att flyga. Han stod på berget och betraktade Härjedalens vilda bergstup och grönskande ådalar och funderade på att flyga över Duvbergshammaren och styra kosan till Digerberget för att söka efter malmfyndigheter, ty han ivrade för gruvdrift, men han fruktade för, att han skulle fastna i någon bergskreva och hamna hos bergsuven, och detta tyckte han var ett onödigt trist öde för en uppfinnare. Och så funderade han på att flyga över Sönningsåsen till Rättan, och ifall maskinen hamnade i Rätansjön, så kunde han dyka ner och fiska pärlor. Men som han inte var upplagd för pärlfiske just då, så vände han sin spanande blick mot söder och beslutade sig för att flyga bortöver åt Starflomyra för att slippa stöta emot något berg, och ifall han ville landa, så kunde han med maskinen slå sig ner som en hök på Storflomyra. Så ställde han maskinen ovanför brattlägdstupet mellan brattlägdladan och Vallgårdsasparna och satte sig i och trampade, så propellern snurrade alldeles som den skulle göra, men maskinen ville inte släppa jorden. Då flyttade han maskinen så nära stupet som möjligt och trampade till riktigt illkvickt för att överrumpla jordens dragningskraft och övervinna tyngdlagens motsträvighet. Men då rusade maskinen iväg med sådan fart, att Bånsse fann det rådligast att hoppa av, och maskinen slog kulleybyttor ut genom stupet och hamnade i ett stenröse med ett väldigt brak och ramponerades. Jonas Knutson, som stod ute på vedbacken och inte hade reda på flygexperimentet, hörde braket och trodde i hastigheten, att det var brattlägdladan, som ramlade ner. Mårten Vallgard stod med tobakspipan i munnen ute på gården för att se på flygningen. Men han tvivlade. Och när han såg, hur det gick, så gapskrattade han till, så tobakspipan föll ur munnen, och sade: "Ja, jösskatligen, gick det inte just som jag tänkte!" När Bånsse kom ner från berget, sade han sig ha gjort en viktig upptäckt. Han hade upptäckt tyngdlagens oerhörda kraft, och för att få sin flygmaskin att lämna jorden, så måste han upphäva tyngdlagen. Men hur att bära sig åt för att göra detta, kunde han inte begripa. Om han läste tusen rebuser i tidningarna, så var tyngdlagen ändå en för honom osynlig och obegriplig kraft, som han inte kunde se, fastän han kände, hur tyngdlagen tryckte honom till jorden. Men Knutsa Kersti sade, att om han hade gjort ett lufttätt tomrum i maskinen och avlägsnat luften ur detta tomrum och fyllt det med gas för att förhindra tomrummets omhölje att krossas av trycket utifrån, så hade tyngdlagen verkat den motsatta vägen och drivit maskinen i vädret. Men sådant reflekterade inte Bånsse på, utan han spekulerade i stället på att upphäva tyngdlagen. Men urmakare Bertilson, som också sysslade med uppfinnagen, tyckte det var rasande bra, att Bånsse inte kunde upphäva tyngdlagen, ty, sade han, hade Bånsse Bångson kunnat upphäva tyngdlagen, så hade vi alla blivit lättingar.

SVENSKA HISTORISKA SÄLLSKAPET

eller, såsom det heter på engelska, The Swedish Historical Society, höll fredagen den 12 december sitt årsmöte, utan gensägelse det bästa, som hållits, sedan sällskapets bibliotek flyttades till tvillingstäderna.

Kl. 6 e. m. samlades ett 30-tal av dess medlemmar i tvillingstäderna och deras grannskap kring ett prydligt dukat bord i St. Francis hotell, St. Paul. Efter middagen ställdes färden till Minnesota Historical Library, i vars hörsal årsmötet hölls. Där ökades skaran av en hel del intresserade medlemmar, som icke kunnat deltaga i middagen, och sedan biblioteket besetts och många av dess skatter från gången tid beundrats, samlades alla i hörsalen.

Sällskapets ordförande, prof. A. A. Stomberg, främst bland dem som i dessa bygder intressera sig för svensk kultur, förklarade mötet öppnat, hälsade de närvarande välkomna och presenterade kvällens förste talare, prof. Theo. W. Anderson, som på mästerligt och medryckande sätt skildrade den svenska immigrationen till Kansas intill 1868. Kvällens andre talare var redaktör Victor E. Lawson från Willmar, Minn., som på ett icke mindre intresseväckande sätt skildrade de första skandinaviska kolonierna i Kandiyohitrakten och deras öde under det hemska indianupproret år 1862. Det blev en gripande skildring av de olyckliga nybyggarna, som voro vana vid indianernas påhälsningar och denna gång icke anade något ont. Men skildringen saknade icke sina drag av humor, såsom då en gammal i sin vagn flyende nybyggare, efter vilken indianerna sköto gång på gång utan att träffa, slutligen i förargelsen stannade vagnen, vände sig om och knöt nåven åt dem samt ropade: "Ni skjuter som ena stackare!" Båda dessa uppsatser komma att publiceras i Sällskapets årsbok.

Efter föredraget förekom en kort affärssession. Sällskapets ordförande och kassör avgåvo sina årsrapporter. Den senare visade inkomster under året jämte behållning från föregående år, $1,147.25, utgifter under året $623.71 och behållning vid detta årsmöte $523.54.

En av styrelsens medlemmar, red. Andrew G. Johnson, hade under året avlidit, och att fylla hans plats hade invalts statssekreterare Mike Holm. Denne jämte C. J. Swendsén, Minneapolis, G. Arvid Hagström, St. Paul, och senator C. J. Swanson, Fridley, Minn., vilka voro i tur att avgå, återvaldes för en tjänstetid av tre år. Därjämte nyvaldes prof. Adolph Olson, St. Paul. Till hedersmedlemmar i sällskapet invaldes Erick Corey, Fairfield, Iowa, och Axel Olson, Sioux Falls, S. Dakota.

FÖRENING, SOM BÖR STÖDJAS

Am.-Scand. Foundation börjar kampanj för att öka medlemsantalet.

Det bör ligga i varje persons intresse, som räknar sina anor från de skandinaviska länderna, att ansluta sig till American-Scandinavian Foundation och därmed stödja denna förenings arbete för vänskapligt utbyte mellan Skandinavien och Förenta Staterna.

Det arbete, som American-Scandinavian Foundation utfört under de senaste tolv åren, är väl värt det bästa erkännande. Foundation har bl. a. under denna tid tilldelat trehundra studenter stipendier för studier i Förenta Staterna eller i Sverige, Norge och Danmark. Vidare utger Foundation som bekant en elegant och innehållsrik illustrerad månadsskrift. Här givas de skandinaviska länderna i sakrika och tilltalande artiklar de allra bästa omnämnanden, och skandinaviska litterära alster införas i mycket god översättning, såväl som originalartiklar om skandinavisk konst, litteratur och musik.

I flera amerikanska städer har Foundation avdelningar, och de största av dessa äro avdelningarna i New York, Chicago, Minneapolis och San Francisco. Utan tvivel kunna dessa avdelningar erhålla betydligt flera medlemmar, är de för närvarande ha, varför en publicitetskampanj igångsattes närmast i syfte att göra Foundations syftemål och strävanden bekanta för den skandinaviska allmänheten.

Vad särskilt Chicago och Minneapolis beträffar, ha dessa avdelningar i dagarna utsänt upprop yrkande på större tillslutning till Foundation. Uppropet från Minneapolis är undertecknat av de framstående tjänstemännen inom avdelningen, nämligen av avdelningens president, d:r William J. Mayo från Rochester, Minn., av vicepresidenten, presidenten L.D. Coffman vid Minnesota universitet, samt av sekreterare-kassören, professorn vid samma universitet, A.A. Stomberg. I uppropet framhålles, att årsavgiften för livstidsmedlemskap är 10 dollars, varvid medlem erhåller Scandinavian-American Review för året samt två skandinaviska klassiska verk varje år. Vanligt medlemskap kostar 3 dollars per år, som även betalar för tidskriften. Medlemsavgiften i den speciella avdelningen är en dollar pr år. Stöd dessa ädla strävanden! Bliv medlem av Foundation och övertala edra vänner att ansluta sig.

Samtidigt vilja vi påpeka, att The Scandinavian-American Foundation under tolv års tid samlat en mängd bilder från Sverige samt de bästa, som kameran kunnat återgiva. Dessa bilder ha nu samlats till ett helt och utgöra en fint och starkt bunden bok å 80 sidor. Bland bilderna äro de förnämsta sevärdheter i Stockholm, Uppsala, Lund, Göteborg och Malmö samt Dalarna, Gottland med flera landskap. Det hela är en harmonisk blandning av det gamla och nya Sverige. Boken kostar endast $1.00.

De som önska erhålla denna bok eller bliva medlemmar av Foundation, kunna tilliskriva: **The American Scandinavian Foundation, 25 West 24th St., New York City.**

Överdomstolen i Ottawa avskrev manitobaregeringens appell emot järnvägskommissionens utslag i fallet "The Manitoba Rate Agreement."

Den franska regeringen har beslutat att väcka åtal mot den spanske författaren Blasco Ibanez, vilken från Paris bedrivit en kampanj mot den spanska monarkien.

Premiärminister King förklarade f. v. att man över hela Canada hyser förtroende mot den nuvarande liberala regimen, vilken kunde vara säker om återval, även om detta komme inom ett eller två år.

En katolsk präst i Buenos Aires, som på ett lotteri vann $800,000, skänkte bort pengarna för distribuering bland de fattiga.

Regeringstidningen The Deburger i Capetown varnar i ett av sina sista nummer folket i Sydafrika för baldwinadministrationen samt uppmanar alla att vara på vakt.

Den tredje sessionen av den sjuttonde legislaturen av Manitoba kommer att öppnas den 15 jan.

Massmördaren Frits Harman i Hannover bad f. v. domstolen om en snabb rättegång.

Med 28 röster mot 14 antog f. v. legislaturen i British Columbia en resolution krävande avskaffandet av Canadas senat.

Den verkliga faran ligger i, att när första huden skadats eller avlägsnats blir det känsliga köttet öppet för luftens inflammatoriska verkningar och smutsens samt bacillernas skadliga inflytande. Det första som bör göras för att

UNDVIKA BESVÄRLIGHETER

är att övertäcka köttet med ett tunnt lager av Zam-Buk, vilken har stora antiseptiska, renande och helande egenskaper. Brännsår o. skållningar bör behandlas och lindas varsamt. Zam-Buk avlägsnar snabbt alla smärtor, avskaffar alla inflammationer och framkallar nytt skinn.
Zam-Buk är så pålitligt o. nyttigt att det har med berättigande kallats "ett sjukhus i en tvåtumsask." Pris 50 cts. per ask, — tre för $1.25 Till salu överallt.

Zam-Buk
ENDS PAIN · GROWS NEW SKIN

Öppet brev till Redaktör Remidav.

Herr Redaktör!

Jag ber att få hälsa Eder välkommen till den ledande platsen inom svenska pressen i Canada, nämligen som redaktör för Canadas största svenska tidning. Ni inträder på denna plats vid en tidpunkt, då ansvarskännande svensk-canadisk journalistik är så att säga censurerad, tack vare den anda, vilken inspirerat den, som skött det löpande redaktionsarbetet vid Svenska Canada Tidningen under de förflutna två åren. Ni inträder vid en tidpunkt, då det kommer att erfordras både begåvning och viljekraft av Eder att åter kunna sätta i högsätet sådana principer, som allena kunna leda till framsteg och sund utveckling.

Edert förflutna arbete i journalismens tjänst ingiver mig den visshet, att Ni kommer att lyckligt fylla de fordringar, som äro förknippade med Eder ställning. Jag är säker på, att Ni kommer att upptaga ett intimt samarbete med de olika föreningar och kyrkosamfund, som bidraga så mycket att stärka de band, som hålla oss svenskar samman, att Ni kommer att intaga samma toleranta och förstående hållning, som enligt min mening gjorde Edert redaktörskap för denna tidning vid ett tidigare tillfälle så ägnat att täcka förtroende, så ägnat att förena olika uppfattningar i samma allmänna språkrör, nämligen denna tidning. Men jag är också förvissad om, att Edert goda omdöme kommer att förhindra, att denna tidning blir ett språkrör för idéer, som äro antingen fundamentalt osunda från kulturell synpunkt eller strida mot accepterade etiska eller kristna principer. Jag är förvissad om, att Ni kommer att giva publiken Ert lyssnande öra för allt, som kan inspirera Eder och oss alla till de framsteg i sociala, kulturella och politiska aspirationer, som skulle ligga denna tidning, och närmast Eder, så varmt om hjärtat.

Det kommande året skall utan tvivel sätta Eder på ett hårt prov. Politiska vågor komma säkert att gå höga. Det gäller att hålla Edert skepp flytande i brånningarna. Detta skall endast lyckas Eder, om Ni håller stadigt fast i rodret och ej viker av från **den sunda och behärskade kursen.**

Herr Redaktör, jag ber att få hälsa Eder välkommen och önskar Eder lycka och framgång på seglatsen!

Högaktningsfullt,

S. W. Goerwell.

Jag känner mig mycket ofördjänt av de vackra ord, som här ovan yttras om mig. Dock är jag mycket tacksam för den välvilja, som ligger bakom desamma. Det enda jag kan taga åt mig är, att jag alltid efter bästa förmåga understött våra svenska föreningar och samfund, samt att jag alltid redigerat tidningen i en toleransens och förståendets anda. Detsamma ämnar jag ock fortfara med, ty min åsikt är, att en redaktör ej skall vara något slags envåldshärskare över andras tankar och åsikter utan giva rum även för andra parter att höras.

Samtidigt vill jag ock uttrycka mitt tack till alla dem, som redan muntligen och skriftligen hälsat mig välkommen tillbaka. Det kännes gott att så bliva mottagen.

Jag hoppas nu, att jag med gott samarbete och gott samförstånd från mina landsmäns sida skall kunna så sköta denna tidning, att den åtminstone i någon mån fyller de krav, man rättvist kan ställa på densamma.

Reimar Remidav.

I en bomullsbal destinerad till Paris fann man en skriftlig vädjan om utsides hjälp mot bolsjevismens förtryck.

Canada Nyheter

500 familjer från östra Ukrajne kommer till våren att slå sig ned i norra och mellersta Saskatchewan.

Is till ett värde av $89,839 exporterades under de första nio månaderna 1924 till Förenta Staterna till Canada.

Säreget rekord. Nitton par tvillingar föddes under november månad i Manitoba, vilket anses som ett enastående rekord.

Manitobas luftflotta kommer detta år att betydligt öka och utvidga sitt arbete, i synnerhet inom skogsvärden och lantmäteriet.

Prärieprovinsernas appell till Canadas överdomstol kommer före den 3 februari, eller rättare sagt under den session, som öppnas sagda dato.

Moderering av lagen. Inom kort kommer man att moderera lagen beträffande flyktingar från norra Europa, enligt vad som lärts från officiellt håll.

En ökad gruvproduktion kan British Columbia glädja sig åt förlidet år, i det att densamma vänderas till över $45,000,000 eller 10 procent mera än under 1923.

För rån och våld mot en gammal man i Vancouver dömdes i dagarna två bandiiter till 3 års fängelse samt 20 piskrapp vardera. Sådant läder skall sådan smörja ha!

Få största ännu en tid. Det kommer att taga tre månader, innan de nödvändiga preliminära stegen ha tagits, för att försäljning av bier (öl) per glas blir tillåten i British Columbia, enligt vad man tror i Victoria.

Utskeppning av boskap till England under 1924 visar en siffra av litet över 80,000. Detta är så mycket märkligare, som fraktkostnaden per nötkreatur är $20, vilket betyder, att skeppningsbolagen därpå inhöstat över $1,500,000.

Sädesodlare sammanträda. Den årliga konventionen av Saskatchewan Grain Growers' Association kommer att avhållas i Regina den 27, 28 och 29 januari. Sammanslagning med Farmers' Union of Canada blir troligen den mest tidsödande frågan.

Rik fiskfångst. Fångsten av "goldeyes" i västra Canada steg förlidet år till cirka 400,000 lbs. Omkring 80 procent därav är rökt, innan det når middagsborden i västra Canadas hem. Det är uteslutande en manitobaprovins, samt ätes ock mycket inom sagda provins.

En hård kamp för sin elevator hade Prince Rupert, men så kommer den inom kort att uppföras till en kostnad av $1,500,000. Eftersom sagda stad befinner sig 500 mil närmare orienten än Vancouver, kommer nog med tiden export till Japan och Kina att gå genom denna hamn.

Immigrationen till Canada från alla håll under de första elva månaderna av 1924 steg till 121,685, vilket är 9,046 mindre än under samma period 1923. Men då får man taga med i räkningen, att 1923 inberäknades 11,700 skördearbetare från England, av vilka de allra flesta gingo tillbaka.

En kalender på trettor månader har åter diskuterats med regeringen i Ottawa utav M. B. Cotsworth, direktör för International Fixed Calendar League. Vidare har han konfererat med sir Robert Falconer, president för Toronto universitet. Man vill ock ha en fixerad dato för påsk.

Pacifics drottning. Inom en mansålder kommer världen att se Vancouver uppnå kommersiellt herravälde på Pacific-kusten samt samtidigt bliva den största oceanhamnen därstädes, förklarade i dagarna H. A. McKeown, ordförande för Canadian Board of Railway Commissioners, vid ett tal, som han höll i St. John, N.B.

Forskningsarbete för tuberkulos hland kreatur kommer att påskyndas av det federala jordbruksdepartementet, enligt vad som officiellt förklarats. Han ämnar få till stånd bättre samarbete mellan lantbruksinstituten i Ontario, Manitoba, Saskatchewan, Alberta och British Columbia.

Stort vetenskapligt möte. Delegater från nästan alla universitet i Canada bevistade det 79:e mötet av The American Association for the Advancement of Science, vilket avhölls i Washington den 29 dec. till den 3 januari. Vid sagda möte deltogo cirka 3,000 universitetsprofessorer, forskare, astronomer, lärare, läkare, ingenjörer, agronomer och ekonomister.

Den beridna polisen (the mounted) kastar ut sina nät allt längre över norra Canada. Inom en kort tid komma två patruller att sätta ut till förut ej beträtt territorium. Avsikten är tvåfaldig, nämligen att etblera en ny handelsroute samt undersöka behovet av en ny permanent polisstation. Färden kommer att gå genom nordligaste Alberta och British Columbia.

D:r Franklin W. Sweet, rektor för Brandon college, avled helt plötsligt på aftonen den 30 dec. Han övertog sin nuvarande befattning för endast 16 månader sedan, och under denna relativt korta tid hade läroverket gått betydligt framåt. D:r Sweet föddes 1869 i Dayton, Ohio. Efter avlagda filosofiska och teologiska examina blev han präst samt verkade som sådan, tills han kallades till Brandon.

Nära 10,000 personer ha slagit sig ned i Alberta under perioden april till november 1923 och av dessa ha nära 3,000 kommit från Förenta Staterna.

Exporten av farmprodukter från Canada till U. S. steg 1920 till över 32 miljoner. 1924 hade den sjunkit till nära 4 miljoner.

* * *

Banditer plundrade på julaftonen en juvelerarebutik i Chicago samt undkommo med ett byte värt $25,000.

SVENSKA Garanterade Spinnrockar.
Förfärdigas av undertecknad samt sändas på beställningar mot insändandet av $10.50. Sagda spinnrockar ha prisbelönnats i Sverige. Passa på tillfället att göra Er egen spinning under vintermånaderna.
HANS PETERSON,
Narrol, P. O., Man.

GYNNA VÅRA ANNONSÖRER.

Värdefull Svensk Bok FRITT!
Ivarje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika Svenska Rådgifvaren

"Goda Råd"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Dokter Leigh skrifvit specielit för svenskar i Amerika, lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för manner säregna sjukdomar, deras följder, föreoyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar äfven om Lifvets Hemligheter och borde läsas af hvarje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i era unga år, eller systemet blifvit försvagadt genom utsvåfningar i senare år, bör ni skrifva efter böken. Ni kan blifva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i förseglad omslag till alla, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

VANCOUVER ANNONSER

CENTRAL HOTEL
Största och populäraste skand. hotell.
Varmt och kallt vatten i varje rum.
42 Cordova St. E. Vancouver. B.C.

HOTEL RECO
Ägt och skött av svenskt folk.
120 utsides modärna rum och små våningar till moderata priser.
445 Gore Ave., Vancouver, B. C.
Nära Hastings St. E.

Crown Clothing Co. Bargain House
Modärn herrekipering, hattar och skor till besparande priser. Mail orders ägnas särskild uppmärksamhet. Prislista sändes på begäran.
Tel.: Sey 4066, 24-28 Cordova St. W. Vancouver.

CAFE SWEDEN
Bästa svenska matställe i Vancouver.
Förstklassig svensk mat till billigaste pris.
319 MAIN ST. (Nära Hastings) E. JOHNSON, Ägare.

ENGBLOMS PENSIONAT
(Inneh. Mrs. E. Johnson)
767 Georgia St., East.
Enda Skand. boardinghus i East Vancouver. Billiga, goda rum och äkta svensk matlagning.
Tel.: Highland 797

Dr. S. Blumberger
Tysk och canadisk läkare och kirurg
139 Hastings St., E.
Vancouver.

Expert klädsömmerska
MISS L. L. LUNDIN
Tel.: Sey 2222—R.
Suite 9, 904 Davie St.
Vancouver, B. C.

Prenumerationer å
Svenska Canada-Tidningen
upptagas i Vancouver, B. C. av
S. BERGMAN.
251 Hastings St. E.

MUSIKIDKARE!
Innan ni köper en violin betalar det sig att först hänvända er till undertecknad. Mina "STAR B"-violiner äro tillverkade efter en metod, som gör det möjligt att redan vid tillverkningen bestämma instrumentets kvalité.
De ha vunnit de amplaste lovord för sin bärkraft och sin rika, fylliga ton av flera av de förnämsta musikerna, såsom Göran O:n Föllinger, John Norrhagen och prof. Rutherford m. fl.
Reparationer av alla slags stränginstrument utföras till full belåtenhet och till resonabla priser.
Prislista sändes på begäran.

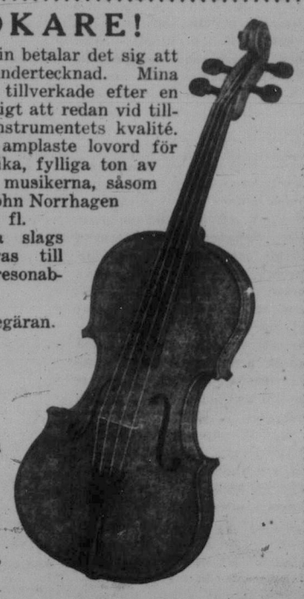

O. L. Holmgren
418 Sinclair St.
Winnipeg, Man.

ODEON Imperial Record Quality

TRUTONE NÅLAR
för eder fonograf
FRITT
För att demonstrera utmärkheten av dessa nålar vilja vi sända eder fritt
100 TRUETONE NÅLAR
Fyll i denna kupong och sänd den till oss:
Till
GENERAL PHONOGRAPH CORPORATION, DEPT. C.,
25 West 45th Street, New York City.
Var god sänd mig fritt 100 nålar.
Namn .....
Adress .....

Nu är tiden att läsa.

	Per år	I klubb
Svenska Canada Tidningen, vecklig	$2.00	$1.50
och följande Macfadden publikationer:		
"Dream World," månatlig	2.50	2.25
Dance Lovers Magazine	2.50	2.25
Fiction Lovers Magazine	2.50	2.25
Movie Weekly	2.50	2.25
MUSCLE BUILDER, månatlig	1.50	1.25
PHYSICAL CULTURE	2.50	2.25
Radio Stories	2.50	2.25
True Detective Stories	2.50	2.25
TRUE STORY	2.50	2.25

Om två eller flera magasin beställas på en gång, erhållas priserna i andra kolumnen. Om endast ett beställes är priset som i första kolumnen.
Sänd in Eder beställning till
Nils T. Saehle,
CAMROSE, ALBERTA
för alla magasiner och tidningar.

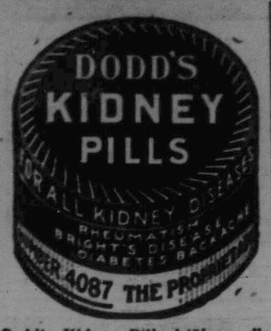

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd. a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 355 Logan Ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Manager. 'PHONE A-9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Isländska prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressleppen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger $1.00
Dödsannonser med svart ram och kors. 1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 8 januari 1925.

Till läsekretsen.

På grund av att sverigeposten blivit försenad, kunna vi tyvärr i detta nummer ej giva Eder några nyheter därifrån, men vi hoppas bliva i stånd att få så många fler nästa nummer

* * *

Enär vi ännu ej hunnit ordna och genomse den mängd av skrivelser för "Ordet fritt," som vi funno liggande i lådor då vi övertogo redaktionen, torde de ärade skribenterna ha överseende och tålmodigt vänta, tills vi hunnit bringa ordning och reda i detta kaos. Så snart detta skett, komma vi efter hand att publicera alla brev, som äro lämpliga för publicering.

* * *

Till sist vilja vi rikta en allvarlig uppmaning till alla prenumeranter och vänner av S. C. T. att åter liksom under vår föregående redaktionstid sända oss nyheter och meddelanden från Edra respektiva orter. Vi kunna försäkra Er om, att de skola inflyta samt ej slarvas bort. Huvudsaken är, att vi få fakta. Om sedan språk och stavning ej äro så perfekta, är det vår uppgift att se till den sidan av saken, och det göra vi gärna.

Vad Winnipeg beträffar, vilja vi påpeka, att Ni kunna bruka telefonen, om det ej passar sig för Eder att personligen komma eller skriva.

Alltså: Glömmen ej bort att sända oss allt i nyhetsväg! Men för att vara säker om att det kommer in i veckans nummer måste vi ha det tillhanda senast måndag samma vecka, som det är ämnat för publicering.

Redaktionen.

MOD OCH HOPP.

DESSA äro de tvenne betingelser, som skola skapa en ny framgång och välfärd, säger Travers Sweatman, K. C., som under de senare åren i egenskap av jurist haft flera betydande offentliga uppdrag, då det gällt att bevaka folkets intressen. I sitt nyårsbudskap talar han övertygande därom, och vi återgiva hans anförande i översättning samt in extenso, enär detsamma är en så god "nyårspredikan" som någon. Hans hälsning lyder sålunda:

"De gamla nyårshälsningarna höras åter överallt, då vi passera milstolpen 1924, och man säger åter: Ett framgångsrikt gott nytt år! Detta är den gängse önskningen, och den bär med sig hopp om framtiden samt tro på vår stad, på oss själva och på andra.

Det är ej en meningslös hälsning. Det är en önskan, som kan bliva solid i ett bestämt ändamål samt i en positiv och uppmuntrande uppfyllelse. Dess uppfyllande ligger inom ramen av vårt förverkligande av densamma, om vi alla gemensamt sträva därför. Vi ha passerat en svår period, men vi hava passerat den. Vi komma ut på andra sidan med en övertygelse i våra hjärtan, att detta nyår kommer att bliva lyckligare och rikare.

Det beror mest på oss själva, huru lyckliga och huru rika. Det beror på oss själva, huru mycket av enade ansträngningar vi lägga i realiserandet av denna populära önskan.

Det erfordras gemensamma svårigheter för att binda folk samman. Vi kunna endast lyckas genom att presentera en solid front emot svårigheterna samt genom att sätta skuldra mot skuldra, då vi vandra över en stenbeströdd väg, samt uppmuntra varandra genom tro på de andras motiv. Låtom oss bibehålla en livlig övertygelse om att vi kunna marschera framåt, tills målet är uppnått, utan ett tvivla på oss själva.

Våra senaste svårigheter äro ej lokala, ty de äro en del av ett hela väriden omfattande förhållande. En översikt av andra delar av världen, där man stapplar fram under nuvarande ekonomiska förhållanden, övertygar varje tänkande man och kvinna, att vi äro mycket lyckliga att bo, där vi nu leva. Många delar av världen måste nöja sig med en melankolisk tillfredsställelse i att reflektera över det ärorika förflutna.

Vi befinna oss i den avundsvärda ställningen, att vi nu bygga upp vår framtid. Vårt förflutna ligger inom ramen för minnet av många av våra nu framstående och aktiva medborgare. Då vi bjuda somliga av dessa pionjärer våra nyårshälsningar, vore det kanhända till vår evärdeliga förmån, om vi både dem förtälja oss om andra helgdagar, som de firat i denna stad. Men att se tillbaka av vana lönar sig ej.

Där föreligger en fara i att förtorkas och förstenas — likt Lots hustru — samt bliva en saltstod. Men en glädjefull hågkomst har en mycket hälsosam verkan, om vi ha råkat komma in i det humör, då vi tänka, att det aldrig funnits svårigheter sådana som våra.

Ett framgångsrikt gott nytt år! Låtom oss allvarligt sträva därför samt tvinga vår önskan bliva sann!"

EKONOMI AV DET GALNA SLAGET.

UNDER denna rubrik innehåller "Free Press" för den 3 ds en ledare av mycket stort intresse, vilken vi taga oss friheten att återgiva i översättning:

"Småstadspolitik utmärkte kampen i Manitoba emot The Public Utilities Commission. Detta hände för tre år sedan. Småstadspolitik vann en seger. Norrisregeringen knuffades ut på grund av sin hållning i favör av kommissionen sådan som den opererade. Kommissionens fiender önskade något annat. De påstodo, att någon annan kunde se efter arbetet på sin lediga tid och därigenom spara provinsen några få tusen dollars varje år. De pengar, som utgåvos för kontorets underhåll, betecknades som skövling av publika fonder, vilket passade in mycket väl med ropet på ekonomi i regeringens affärer. Mr Norris drevs från sin post, och det är möjligt, att folket var i favör av att eliminera något, som kostade pengar att underhålla. Hur som helst — då Bracken-regeringen tillträdde sin post, företog den sig att i praktiken utföra den idé, som avancerats vid den tid, då Norrisregeringen besegrades i legislaturen i denna partikulära fråga. Detta var kanhända det enda naturliga att göra. Inför det faktum, att den nuvarande regeringen kommit till makten som ett resultat av en kamp emot Utilities Commission, kunde den ej gärna göra något annat. Legislaturen hade givit kommissionen dess avskedspapper. Det arbete, som kommissionen utfört, hängdes på en av kabinettministrarna, och lagen förändrades att passa de nya förhållandena. Som ett resultat av dessa förändringar sparade man några få tusen dollars för provinsen per år. Varför ej spara pengar? Kommissionen syntes ej uträtta mycket, och det var därskap att utgiva pengar för densamma. Detta var argumentet.

Resultaten skulle komma senare. Under de sista två veckorna har det uppenbarats för folket i Manitoba, att det plundrats på omkring en halv miljon dollars, enär Public Utilities departementet ej arbetat på det sätt, som det arbetade, innan småpolitiker gingo efter det med en kniv. Hearst aktiesvindel (man referar här till det s. k. musikförlaget) har tagit en halv miljon dollars ut ur provinsen; det är ock möjligt, att andra värdelösa aktier ha utmånglats, och endast tiden kan utvisa, vad förlusterna äro. För att sålunda spara en tio eller tolv tusen dollars årligen har folket i Manitoba betalt ut en halv miljon dollars, vilket är nog pengar för att ha underhållit Public Utilities Commission under de närmaste femtio åren. Småpolitikerna ha kostat Manitobas folk en nätt summa. Nu, när deras pengar strukit med, kanske de fundera över, om de ej betalt ganska högt för de politiska manövrer, som sände kommissionen på skräphögen. Det är sannt, att man bibehållit ett slags form av kommissionen, men effektiviteten i det nya systemet, jämfört med det gamla, då det gällt att hindra försäljning av värdelösa aktier, kan bedömas av resultaten.

Då domare Robson, som var public utilities commissioner inom provinsen 1912—1915, år 1921 skrev om de föreslagna förändringarna i Public Utilities Act, framlade han saken klart och tydligt samt framhöll kommissionens betydelse, då det gällde att hindra försäljning av aktier i bedrägliga företag. Han skrev:

'Administrationen av the Sales of Shares Act (lagen om försäljningen av aktier) tilldelades the Public Utilities Commission som en ytterligare plikt. Om någon är okunnig om den ofantliga nyttan av denna lag, är hans tillstånd hopplöst. Låt ingen inbilla sig, att denna lag kan administreras av en departementstjänsteman. Det skulle vara lätt arbete att vägra certifikat till tvivelaktiga koncerner, om auktoriten är independent. Men erfarenheten visade mig, att all slags hot om lagliga åtgärder samt kagomål hos regeringen framställes för den kommissionär, som vägrar att tillfredsställa en envis aktieskojare. Under den nuvarande regeringen omintetgjordes the Sales of Shares Act för en tid, och alla risker av detta slag borde undvikas i framtiden. Systemet borde i stället förstärkas. Gruvaktier, oljeaktier samt aktier i visionära patentföretag samt i oprövade finansiella och industriella koncerner skola stanna i deras kassaskåp samt ej tillåtas att svindla en oskyldig allmänhet. med.'

Systemet borde, sade domare Robson, om något skulle gjorts, hava förstärkts. I stället försvagades det. det var en lycklig dag för aktieskojare."

Sagda ledare är en god läxa i dessa dagar av aktieskojeri och är synnerligen aktuell, då Hearst svindleriet ännu ej blivit utrett. Men här har återigen det gamla ordstävet besannats: Man sparar cents och förlorar dollars. Och det är i sanning dålig och snedvriden ekonomi.

HÄRS OCH TVÄRS.

Toronto skolstyrelse synes vara åtskilligt tjockhuvud samt vill ej bevilja tillstånd att utom det vanliga schemat meddela undervisning i folkskolan i franska. Men anledning därav skriver "Jack Canuck," som rätt ofta slår huvudet på spiken, då den ej predikar militarism, bland annat, följande tänkvärda ord: "Det är märkligt att möta denna likgiltighet, för att ej säga fientlighet, mot studiet av utländska språk. I allmänhet äro de engelsktalande folken notoriskt på efterkälken i lingvistiskt hänseende, och de synas av något oförklarligt skäl vara mer stolta än skamsna över detta faktum. Att känna två språk, säger man, är att kunna njuta av tvenne tankevärldar."

* * *

I det för sina kolsvarta negrer så berömda Kentucky har man stiftat en ny lag mot förtal, som gör intrång på gamla "rättigheter," som hittills ansetts vara kvinnans speciella prerogativ. Man har ock i dagarna bötfällt en pratsam fru, som framhållit som sin åsikt, att "polisen i hennes stad delade lika med lönnkrögarna." Även om detta mångenstädes är sannt, så ser man nu, att det är bäst att tiga — åtminstone i Kentucky. Och detta skall kallas kvinnans och emancipationens tillvarv, då kvinnan ej ens får prata så mycket hon vill!

* * *

Det norska stortingets Nobelkomité har kommit till det förnuftiga beslutet att ej utdela fredspriset för 1924, och ej heller det från föregående år reserverade priset. Bättre att spara detsamma än att göra sig löjlig inför hela världen genom att utdela det till personer sådana som

GIN PILLS FÖR HUVUDVERK

Huvudverk, smärtor i ryggen, försvårad eller för riklig urinavsöndring äro säkra tecken på njurakomma. Gin Pills ge snabb lindring. 50 cents hos alla apotekkare och medicinhandlande.

National Drug & Chemical Company of Canada, Limited.

Toronto, Canada

Roosevelt och Wilson, av vilka den förre var en sabelskramlare av första rang och den andre en politisk falskspelare, som lovade fred för att andra gången bliva vald till president, under det att han i tysthtet beredde sitt land på krig.

* * *

Tyrannen Mussolini har nu lagt munkavle på den italienska pressen. Hur länge skall denne uppblåste förtryckare få sitta på sin självgjorda tron?

* * *

Glorifierandet av kriget synes ha svårt att dö. Nu funderar man på att i Canada uppföra ett stort krigsmonument i Ottawa för en kostnad av $100,000. Vore det ej bättre att för dessa pengar bygga en landsväg, ett bibliotek eller något annat nyttigt?

* * *

De yidskepliga och skrockfulla — och av dem finnes det sorgligt nog alltför många — skola med bävan motse utgången av det nya året, då de bliva underkunniga om, att detta år bjuder på "tränne fredagar den 13," nämligen i februari, mars och november. Men vi, som kastat allt gammalt skrock på högen, endast skratta åt dylik dårskap samt kliva friskt på i ullstrumporna, förvissade om, att 1925 kommer att bliva ett gott år, eller åtminstone så gott, som vi själva göra det.

* * *

En pastor John Gordon i svenskstaden Rockford, Ill., som nyligen hemkommit från en resa till Indien samt tvärs igenom Europa och vidare genom Sverige, Norge och Island, yttrade nyligen under ett i hemstaden hållet tal följande tänkvärda ord:

"Var och en, som kan spåra sin härkomst från Sverige, kan med skäl känna sig stolt däröver. Sverige har den burgnaste, driftigaste och mest bildade befolkning av något land, jag besökt. Detta är både sant och vackert, men även i Sverige, såväl som bland svenskättlingar i Amerika, finnas olika slags individer, vilket ju bör erkännas och behjärtas. Men den svenska rasen, över huvud taget, är onekligen en så framstående ras bland världens nationer, att redan det bevisar en beklagansvärd vanslaktning, när någon svensk blyges antingen för sitt språk eller sin härkomst. Var finnes en nation på jorden med mera allmän skolbildning? Var finnes en mera uppfinningsrik, tapper, uthållig, arbetsam, osjälvisk, gästfri och trofast nation? **Att därför blygas för svensk härstamning, ända till tusende led, och för talandet eller förståendet av svenskt språk, är sannerligen att visa sig vara oförlåtligt dum."**

Några reflektioner.

"Eget beröm luktar illa," säger ett gammalt ordspråk, och man kan knappast avhålla sig från att bruka detta föga smickrande ordstäv, när man läser en viss kollegas — gemenligen Gumman kallad — senaste redaktionsartikel, där bland andra praktblommor även följande förekommer:

"C. P. har under året fått särskilt erkännande för sin principfasthet, och att den ej är som ett rör, som böjer sig för vinden och således svajar än åt ett håll, än åt ett annat, så att man aldrig vet, var man har den i de olika frågor, som komma upp."

Can you beat that? Och vidare:

"C. P. är en självständig, frisinnad, kristlig politisk nyhets- och nykterhetstidning, som håller på förbud och helnykterhet. Som sådan synes den under år 1925 bland svenska tidningar i Canada att stå ensam. Vi hålla nämligen före, att ingen tidning, som inför rusdrycksannonser, kan under några förhållanden göra anspråk på att kallas en nykterhetstidning. Den har ju sålt sig till rusdrycksligan."

Jo, jo men, sa'n, så skall det låta! "Principfasthet" och "frisinnad" samt slagordet "sålt sig till rusdrycksligan" — det borde göra susen, tänkte nog en viss "redaktör." Men olyckligtvis sköt han här över målet, som vanligt är, när han skall ge sig in på ett annat område än det kyrkliga.

Vi minnas alltför väl sagda tidnings strid med Goodtemplarne under Sällströms tid, och missionsorganets frisinne i religiösa frågor har ofta satts på hårda prov samt har som regel kommit till korta. Hur är det? Kan en goodtemplare tillhöra missionsförsamlingen? Jag tror det knappast. Om så är, ha nog reglerna slappats under de sista magra åren. I förbindelse härmed kunna vi göra andra lika så närgångna frågor, som på ett intimt sätt beröra Winnipegförsamlingens förhållanden gent emot forna församlingsmedlemmar. Vad som är säkert är, att C. P. framdeles liksom hittills kommer att bliva sin första kärlek trogen, d. v.s. att missionsförbundet är och förbliver det enda viktiga för densamma nu liksom alltid tillförne. Ja, man kan nästan slå sig i backen därpå.

Sedan i juni månad 1913 har S. C. T. icke intagit en enda rusdrycksannons — med undantag av en, som kom in av misstag — och den kommer även att under 1925 konsekvent följa samma politik. Vi komma att framdeles vara i favör av förbud, men vi kunna ej sluta våra ögon för det faktum, att flera provinser i Canada, vilka haft förbud, återgått till regeringskontroll i en eller annan form. Fast S. C. T. aldrig advocerat detta, kan man icke gärna utan att vara fanatiskt blind undgå att se dessa tydliga tecken på att den allmänna opinionen i dessa provinser förändrat sig.

Jag hoppas, att jag uttryckt mig på ett sätt, som icke kan misstydas. Frihet består nämligen icke i att när jag får, som jag vill, så kan katten taga alla andra. Den består tvärtom i att lojalt böja sig för opinionen, sådan som den ger sig uttryck vid valurnan, även om ens egna åsikter ej överensstämma därmed, som i detta fall med oss är förhållandet. S. C. T. är villig att med jämnmod låta framtiden visa halten av dess nykterhetsvänlighet, och vi veta, att det i våra spalter varit synlig mera konstruktiv nykterhetspolitik under en månad, än vad som förekommit i "Gumman" — på sista tiden ganska tunna klädningsveck på flera år.

Vi äro glada över den förändring, som i en brådhast synes ha skett i vår kollegas spalter. Vi hoppas endast, att den skall visa sig vara äkta samt ej endast vara en återspegling av vad ordspråket menar, då det säger:

De äro sura, sa' räven om rönnbären.

* * *

Det heter ju, att man inte skall blanda hop lort och pannkaka. Men det är inte alla gånger man vet, vilket som är vilket, vadan jag i samma veva ock vill yttra mig i en annan sak. I samma ärade samtida samt i samma nummer för den 30 dec. har dess "reporter" vid Nordens fest passat på att giva mig personligen en s. k. åsnespark av följande lydelse:

"Mr P. M. Dahl infriade sitt i början av hans tal givna löfte om att 'fara lite hit och dit.' Han började med att omtala sina erfarenheter med damer och slutade upp med en beskrivning om fisket vid Norges kust, och dessemellan drog han fram litet angående 'Nordens' historia, av vilket en hel del var alldeles felaktigt, men detta få vi väl ursäkta honom för, ty hans intresse lutar nog mer till en annan förening härstädes, vilket också märktes i hans tal."

Denna "rapport" synes endast vara en omogen ynglings försök att göra sig viktig i glädje över att ha tillgång till pappar och penna samt möjlighet att sedan tack vare förmånliga släktförbindelser få detsamma publicerat. Men i sin uppblåsthet glömmer han bruka det lilla förstånd, han möjligen har, samt gör bisak till huvudsak och hänger upp sig på en skämtsam anmärkning i förbifarten.

Vad beträffar mina uppgifter om Nordens historia, har jag efter att närmare ha undersökt saken (något, som jag icke hade tillfälle att göra före talet), kommit underfund med att jag fullkomligt omedvetet och oavsiktligt råkade förlägga Nordens bildande till Sveå hotell, vars innehavare var M. A. Meyer, vilken tog en verksam del i bildandet av densamma. Den bildades i stället i den lokal, som då var missionsförsamlingens, och det är troligen där, som "skon klämmer." Jag beklagar på det djupaste, att jag vid detta tillfälle råkade trampa "någon" på tårna. Detta kändes nog ock dubbelt smärtsamt för den s. k. referenten, vilken så "snillrikt" söker dölja sig bakom en massa initialer eller "E. S. V. M.," och vilken i verkligheten står sagda tidning mycket nära. Vi förstå därför mycket väl den förargelse han kände, när platsen för Nordens bildande blev felaktigt uppgiven.

Jag begick ock i hastigheten det felet att ej komma ihåg hedersmannen Strömstedts namn, fast han var närvarande på festen. Jag beklagar mycket denna glömska samt bad honom efter talet om ursäkt därför, vilket han villigt accepterade utan att visa hamma småsinne, som kännetecknar "herr" E. S. V. M. Anders Strömstedt var nämligen den förste, som tecknade sig på listan av dem, som senare bildade föreningen.

Med avseende på att mitt intresse lutade åt en annan förening, varmed tydligen insinueras partiskhet från min sida, vill jag framhålla, att detta ingalunda är fallet. Ty jag har alltid varit och är alltid under alla omständigheter mån om att giva full och odelad rättvisa till alla föreningar — som existera eller ha existerat — för det arbete, dessa utfört och utföra i kulturellt eller annat hänseende bland skandinaverna i Canada.

Att icke E. H. kunde fatta, att även norska fiskare fira jul, fast en stor del av dem vid den tiden befinna sig långt från sina hem, må förlåtas honom, ty han har under sin ganska lugna och innehållslösa tillvaro knappast haft tillfälle att studera deras julfirande. Hans kritik eller rättare sagt misslyckade försök till kritik, som väl närmast är orsakad av egennyttiga grunder, och som röra endast hans egen lilla krets, faller i detta som i andra fall harmlöst till jorden.

Det kan också hända, att hela kritiken, om den nu kan kallas med detta namn, var ett misslyckat skämt. Jag grundar detta mitt antagande på en händelse för några år sedan, när skribenten i fråga utbjöd "Gumman" som "Canadas förnämsta skämttidning."

P. M. Dahl.

Danskarna i Pas Lake, Ont. celebrera.

(Forts. fr. sid. 1.)

Hotellets matsal var smakfullt dekorerad med de danska samt brittiska färgerna. Hela fästen var synnerligen lyckad, och man överenskom enhälligt att för framtiden årligen upprepa detta.

Under aftonens lopp verkade hr Chris Kirk, som tagit stort intresse i danska frågor i detta distrikt, och som inaugurerade denna fäst, som ordförande och ceremonimästare.

Hr Carl Jacobsen talade på danska samt gav en revy över begynnelsen av detta danska settlement samt nämnde tidiga konferenser med mr Sid Wilson. Talaren framhöll det starka understöd, som givits denna rörelse av mr Frank Keefer. Vidare underströk han det faktum, att regeringen uppfyllt sina löften samt behandlat danskarna mycket rättvist och hederligt. Han förklarade, att hans departement alltid sökt kooperera med danskarna samt alltid ville så göra. Hr. Kirk gav sedan på engelska en kort resumé av detta tal liksom av andra tal hållna på danska.

Pastor Damskov talade om den stora betydelsen av kyrklig organisation, varhelst skandinaverna slogo sig ner, samt lovade giva sitt intresse till denna nya koloni.

Hr Helge Peterson talade på engelska samt framhöll, att han och det ångbåtsbolag, han representerade, kände sig tillfredsställda med det danska settlementet härstädes ej allenast från affärssynpunkt, utan emedan danskarna här erhöllo sådant gott understöd från regeringen samt från inflytelserika män i kommunen. Talaren såg framåt mot realiserandet i framtiden av ett stort danskt settlement vid Sibley. Han lovordade de närvarande för det uträttade arbetet samt framhöll sin linjes västgående och östgående förbindelser, som nu etablerats till och från Halifax, samt lovade helhjärtat understöd från den linje, han representerade.

Därefter uppsteg mr Frank Keefer under vältalga applåder från de närvarande. Mr Keefer höll ett långt anförande samt underströk, att han och alla ledande män här i Canada nu inse, huru viktigt det är att erhålla goda skandinaviska settlare. Han framhöll som sin åsikt, att svenskar, norskar och danskar aldrig borde betraktas som utlännningar i detta land utan hellre som bröder till de engelsktalande raserna, då alla från rassynpunkt hade samma ursprung. Han lovade de nya settlarna, att de alltid kunde vända sig till honom med förtroende, samt att han komme att hjälpa dem på allt möjligt sätt. Han avslutade sitt tal med att nämna, att anordningar komme att vidtagas att hålla Sibley settlement avskilt från den nyligen påbjudna fridlysningen mot jakt.

Mr Wilson och mr McDonald talade i samma anda samt uppmuntrade nykomlingarna att arbeta med förtröstan och hopp om framtiden. Mr Wilson framhöll, vilket gott arbete danskarna redan uträttat i sitt settlement, och mr McDonald framhöll, att hans departement alltid hyst stort intresse för Sibley settlementet, samt att det även skulle göra så för framtiden.

Bland övriga talare märktes en settlare, hr A. Anderson, som talade om sin ankomst hit från Danmark samt om huru regeringen på allt sätt hjälpt honom. Det höves danskarna, yttrade han, att visa sin tacksamhet för denna goda behandling genom att lyckas. Vidare talade hr John Brun om förmånerna för settlarna därstädes samt hr V. Sörensen om det stora kriget och den del britterna togo däri. Fru Kirk som värdinna yttrade ock några väl avpassade ord.

Man bör ej heller glömma att nämna, att danskarna i denna koloni under denna sommar hade privilegiet av att bygga regeringsvägen från Port Arthur ut till deras egen settlement, samt att deras arbetslöner voro mycket liberala. Under vintern har mr Keefer ordnat det så, att danskarna erhålla tillstånd att hugga timmer i regeringens skog runt Port Arthur på mycket fördelaktiga villkor.

Bland närvarande märktes ock pastor Sigurd Fladmark vid den norska församlingen därstädes.

Efter banketten förekom gemensam sång, ledd av pastor Damskov, med musik av Sparkes orkester. För de närvarande barnen hade man anordnat lekar.

Pastor Damskov samt hrr Helge Peterson och Carl Jacobsen återvände söndagsaftonen till Winnipeg.

Beträffande detta danska settlement yttrar "The News-Chronicle" i Port Arthur redaktionellt följande:

"En koloni danskar kommo denna sommar till trakten av Port Arthur och slogo sig ned på frihemman i Sibley township. De erhöllo arbete vid byggandet av vägen från Nipigon huvudlandsväg till det nya settlementet.

Av de 30 settlarna kommo 16 in till staden om lördag (den 27 december) samt deltogo i en dansk afton. Tal höllos av dansktalande medborgare och engelsktalande. De senare kunna förbigås utan notering.

Det är i vad danskarna sade, som vi äro intresserade. De uttryckte sig själva som mycket tillfredsställda med den plats, som tilldelats dem, samt med sina utsikter.

De vänta ej att bygga hem åt sig själva utan hårt arbete från deras sida. De motse svårigheter samt besitta viljan att uthärda dem, och de se framåt mot den tid, då de fullbordat vad de föresatt sig att göra.

En settlare sade, att han ej kände något annat land, varest de skulle ha behandlats så vänligt som här. Vänlighet när generositetens topp, då en regering är villig att — sedan en man visat sitt värde genom att röja jämförelsevis några få acres land — låna honom nog pengar med säkerhet i det land, som den givit honom, för att förse sig med kreatur och maskineri.

Vilken som helst person, som ej kan känna sig nöjd med en stig så beströdd med möjligheter, måste vara mycket svår att tillfredsställa.

Med en anda av fast beslutsamhet att uträtta mycket finnes det inga skäl att tvivla om, att framgång kommer att kröna de ansträngningar som göras av dessa härdade män från Danmark."

ADVOKATER

MURRAY & MAYBANK
T. J. MURRAY, K.C. H. R. MAYBANK, B.A.L.L.B.
ADVOKATER, JURIDISKA OMBUD.
Advokater för Manitoba arbetare Unioner och Manitoba Vetepool, etc.

S. W. Goerwell, B.A.
(SVENSK)
Träffas varje dag kl. 1—5 e. m.
Lördagar 9—1.
100 VICTORY BLDG.
333 MAIN STREET.
Winnipeg, Man. Phone. N 7371.
Lån mot första kls. säkerhet förmedlas.

Privat tel. Sh. 5/38; Kontor A4963
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.
Jurist, Solicitör, etc.
Lärare Manitoba Law School.
Great West Permanent Bldg.

Doyle, Costigan & Co.
Advokater, juridiska ombud, notarier, etc.
845 Somerset Bldg., Portage Ave.
Winnipeg, Man. Phone A1613

J. A. MACMILLAN, LL.B.
BARRISTER, SOLICITOR, NOTARY ETC.
WADENA SASK.

O. C. Boness, B.A.
Jurist & Solicitör
Skandinavisk advokat
106 Adams Bldg.
EDMONTON, ALTA.

GARVING.
Kreaturshudar garvade till sel-läder, "Chrome" sulläder, mjukläder samt alla slags läder för skotillverkning.
Ko- och hästhudar beredda till pälsar och fotsackar.
Skriv efter vår prislista och fraktsedlar.
McKinley Leather Co.
CAMROSE, ALTA.

God Biförtjänst för Alla
Minst 300 dollars per månad kan med lätthet genom att bliva vårt ombud för försäljning av
Svenska Statens Premieoobligationer
Lätt och trevligt arbete, passande alla. Låga priser. Hög provision. Skriv i dag efterr våra agentvillkor som sändas gratis ooch franko.
NORDSVENSKA KREDIT AKTIEBOLAGET
Drottninggatan 10, Stockholm, Sverige.

DR. A. BLONDAL
818 Somerset Bldg.
Kvinno- och barnsjukdomar.
Kontorstid: 10—12 f.m.; 3—5 e.m.
Telefon: N 6410
Winnipeg, Man.

BUCKLEY'S BRONCHITIS MIXTURE

DET BÄSTA FÖR BÅDE VUXNA OCH BARN.

BORDE FINNAS I VARJE HEM. 40 DOSER 75 CENT.

Resultat garanterade för hosta, förkylning, bronchitis, influensa, laryngitis, heshet, kikhosta.

Begär alltid Buckley's Bronchitis Mixture.

Säljes hos alla handlande eller per post från

W. K. BUCKLEY, LIMITED, 142 MUTUAL STREET, TORONTO, CANADA.

Saskatchewan vete-ring samt politiken.

(Forts. fr. sid 1.)

på det, ej heller någon som ber mig giva veteringen myndighet att betala $2 till "Western Producer" som årlig subskription. Jag ombedes heller icke att prenumerera på en tidning, som varken framställer den politiska situationen varken från den ena eller den andra sidan. Ej heller är jag anmodad i ovan nämnda brev att subskribera till mitt eget politiska fördärv. Jag är helt enkelt underrättad om, att såvida jag önskar att stå i nära förbindelse med eller få de sista nyheterna från huvudkontoret av Saskatchewan vetering — eller vårt eget huvudkontor (som medlem av ringen) — så finnas sådana nyheter eller underrättelser på en sida i "Western Producer" samt insänt direkt från huvudkontoret, samt att veteringens styrelse är ansvarig för äktheten av sagda nyheter. Likaledes säges: att om jag icke har det nödvändiga beloppet att betala för ett års subskription, kan detta arrangeras genom ringens kontor medelst en anvisning.

Vad annat eller bättre kunde direktionen göra för att hålla oss medlemmar av veteringen underrättade? De giva oss tillfälle att hålla oss själva underrättade genom en tidning, som de flesta av oss veta först och främst kastat sig helt in i kampen för att få den nödvändiga arealen under kontraktet för att få ringen i gång, och som nu håller alla medlemmarna av veteringen — som så önska det, som ovan nämnt — i direkt förbindelse med huvudkontoret. Den innehåller också utom de sedvanliga nyheterna en hel sida för vardera av de två farmareorganisationerna samt en sida för kvinnornas avdelning av Saskatchewan Grain Growers' Association. Det borde nästan vara allsidigt nog.

Med hänsyn till den politik, nämnda tidning förer, så är det visst icke så mycket av den. Och det lilla, som förekommer, är visst så pass oavhängigt, att jag knappast tror, att den kan ödelägga någon varken till kropp eller själ. Personligen kan jag förresten alls icke se, att nämnda brev har något som helst med affärerna i legislaturen att göra. Det är ju en alldeles privat affär, som jag tänker de flesta vilja anse borde ordnas mellan styrelsen för veteringen och dess medlemmar.

Jag hoppas, att de, som äro intresserade och ha läst ovan nämnda översättning från Saskatoon Daily Star, vari beskyllningar riktas mot Saskatchewan vetering, kan se grundtonen, vilken går som en "röd remsa" genom artikeln.

Tror knappast det gäller varken en stor provinssak eller bekymmer för veteringen. Silas det grundligt, finner man en bunt av "Jag" och "Politik." Kanhända en statsman kan finna sitt levebröd i dessa två ord, men farmaren måste nog helst samla sig omkring "Organisation," "Kooperation" och "Vi," om han skall komma någon väg.

* * *

Även en annan person har yttrat sig i samma fråga, nämligen O. S. Nelson i Bagley, Sask. Efter att ha rättat en del språk- och stavfel — även om det bar oss emot att göra våld på Nelsons lilla nya och i hans tycke väl vackra patent att stava sin egen 'provins' namn med sch eller på följande prydliga sätt: Saskatschewan — återgiva vi härmed in extenso, vad han skriver:

"Svenska Canada Tidningen har börjat införa referat över förhandlingarna vid Saskatchewans parlament. I numret för den 27 november förefinnes det första referat under rubriken, med fetstil, av "Politik smyger sig in uti veteringen." Huruvida tidningen ämnar fortsätta att referera de parlamentariska förhandlingarna, därom ha vi intet löfte, men vi antaga på goda grunder, att när det passar att framsätta det liberala partiet i lampljuset, de ämna göra så, även om de därigenom komma att skada farmarenas ekonomiska intressen.

Jag har aldrig förundrats över, att S. C. T. alltid intagit en mycket servil ställning till det liberala partiet. Jag anser det tvärtemot mycket förklarligt. Dess ägare, P. M. Dahl, är själv liberal, dessutom är det till hans ekonomiska fördel att betjäna ett så mäktigt politiskt parti. Därför har jag ständigt med jämnmod läst alla de intetsägande politiska artiklar, som influtit både av honom själv och Hon. McKenzie Kings svenske fanjunkare Goerwell. Redaktören yttrar sig högst sällan i politik, och det gör han klokt i. Jag ville råda honom, att om han önskade behålla det anseende, han har kvar, att avhålla sig från den liberala politiken och låta Goerwell göra sig löjlig med sina meningslösa eulogier över liberalismen och Hon. McKenzie King.

Som jag sade härovan, har jag tagit S. C. T.'s politiska joller med jämnmod, men när den i sin iver att främja det liberala partiet går så långt, att den hugger en av farmarenas viktigaste intresse, veteringen, i ryggen, då gripes jag av förtrytelse. Vad beträffar det politiska intrigerandet inom veteringen, som Hon. J. S. Gardiner kallar det, är det mycket sant, att Saskatchewan Wheat Producers, Ltd., ingick en överenskommelse med "The Western Producer" att få en sida av tidningen reserverad för veteringen. Det må i förbigående nämnas, att S. G. G. A. förfogar över en sida och F. U. of C. en annan sida i nämnda tidning. De valde just denna tidning, därför att det var den enda inom provinsen, som varit ärlig och opartisk under veteringkampanjen. För att underlätta "Western Producers" prenumerationskampanj utsände Saskatchewan Wheat Producers Ltd. (veteringen) blanketter i checkform till alla medlemmar av veteringen. Genom att underteckna denna blankett och insända den till "Western Producers" erhöll han tidningen, och tidningen kunde draga $2 på hans räkning hos veteringen. Veteringsnämnden gjorde detta för att skydda sig mot lögner, förtal och ogrundade insinuationer, som deras fiender överhopade dem med. Av en händelse råkade redaktören för nämnda tidning vara medlem av Saskatchewans provinslegislatur och ledare av oppositionspartiet, d. v. s. den självständiga farmaregruppen. Det kan icke gärna räknas till redaktörens fel, att hans tidning var den enda i provinsen, som veteringsnämnden satt förtroende till. Hade det funnits en ärlig liberal tidning, hade den haft lika goda chancer att få kontraktet, men se, den fanns icke. Detta låter icke väl för liberalismen, bäste Goerwell!

Detta förklarar de politiska intrigerna inom veteringen. En storm i ett vattenglas! Är det icke? Men, om vi följa mr Gardiners tal litet längre, finna vi orsaken till hans förbittring. Han säger: Då jag talar om min ärade väns politiska aktivitet, refererar jag ej till den sida i tidningen, som upptages av Saskatchewan Grain Growers' Association, ej heller till den sida, vilken upptages av Wheat Producers Ltd. Jag refererar till alla de andra nyhetsspalterna och breven till tidningen — anonyma eller ej. Alla aktiviteter, tal och politik utav oppositionspartiet finnas i denna tidning, och ej ett ord från andra sidan. Var och en, som är i politik, vet, vad detta betyder." Genom dessa sina ord avslöjar mr Gardiner både sig själv och hela det liberala partiet för de charlataner de i verkligheten äro. Det är nyhetsspalterna de opponera sig emot — därför att de äro äkta och tillförlitliga. Det var på grund av nyheternas pålitlighet, som veteringsnämnden ingick överenskommelse med den. Likaså Farmers' Union och Sask. Grain Growers. Sedan äro alla breven och artiklarna emanerade från oppositionspartiet. Jag vet icke stort om det provinsiella oppositionspartiet i Saskatchewan, annat än att det är en grupp av oavhängiga. Men skulle vi döma av de brev och artiklar, som influyta i "Western Producer," är den allt ifrån den rödaste kommunism till den bläaste toryism. För att tala bildligt är det ett rop från de djupa massorna. När därför mr Gardiner säger, att "det finnes ej ett ord från den andra (liberala) sidan," kan därmed endast menas: att liberalismen hade dåligt fotfäste bland de djupa lagren.

Mr Gardiner beklagade, att det numer fanns så många politiker, som reste land och rike runt och slogo mynt av de motiga förhållandena för att själva förskaffa sig ett lätt förtjänat levebröd. "Det borde finnas en lag," säger han, "som förhindrade dessa män att resa omkring och inkassera från $5 till $15 från farmarena samt stoppa största delen därav i sina egna fickor." Mr Gardiners insinuation kan endast gälla Non-Partisan League och Farmers' Union. Medlemsavgiften i Non-Partisan League var $15. De gjorde ett djärvt försök att erövra den politiska makten men misslyckades och gingo bankrutt. Den existerar icke numera. Deras enda synd var, att de satte allt på ett kort och förlorade. Jag har ofta hört insinuationer, att ledarna inom rörelsen försnillade medlen, men jag vet, att det är lögn, ty jag är väl bekant med både dess ordförande och sekreterare, och jag vet, att de voro lika fattiga, när de avgingo från sina befattningar, som när de tillträdde dem. Vad Farmers' Union beträffar, är det icke alls någon politisk rörelse, men uteslutande en ekonomisk sådan. Men detta utesluter icke, att den kan bliva rätt så menlig för Gardiner och hans parti. Det förundrar mig icke alls, att Gardiner vill ha en lag och kanske fängelsestraff för sådana, som ställa sig skyggande i vägen för hans framtidsperspektiv. Nej, det förundrar mig alls icke, ty jag känner liberalismen. Men det förundrar mig, huru män med svenska anor kunna skriva eulogier över dessa politiska charlataner på ärans och hjältarnas språk."

— — —

Bäste Hr Thompson!

På grund av att jag nyligen övertagit redaktionen av S. C. T., har jag hait det så bråttom, att jag ej förrän nu hunnit ägna någon uppmärksamhet åt Eder artikel.

I Edert privata brev till oss yttrar Ni, att "Deres to blade har gjort sit til at faa hvetepoolen igang og er berettiget til al mulig stötte fra hvetepool medlemmerne blandt det Skandinaviske folk." Detta är sannt och vi äro tacksamma för att Ni erkänner det.

Vad mig personligen beträffar, så var det icke, som Ni också mycket riktigt framhåller i Eder artikel, min mening att bygga någon skiljemur mellan medlemmarna av ringen och dess direktörer. Veteringen och för övrigt all kooperativ verksamhet bland våra farmare ha alltid i mig haft en kraftig understödjare och förespråkare, enär jag anser detta vara det enda sättet för farmaren att komma ut ur sina ekonomiska svårigheter samt få ett rättvist pris för sina produkter.

Vi äro ingalunda rädda för att giva våra läsare bägge sidorna av ett spörsmål — tvärtom välkomna vi det.

Ifrågavarande artikel av den 27 den 27 november gav i nyhetsform, vad som en viss dag ägde rum i Saskatchewans legislatur samt däribland också ett uttalande av minister Gardiner. Denna gång meddela vi också i nyhetsform ett uttalande från en annan i veteringen intresserad person — och bägges anföranden ha vi återgivit lika opartiskt, med lika typografisk utstyrsel och på lika framträdande plats. Enligt vår åsikt är dock mr Gardiner ingen fiende till veteringen, fast han påpekade något, som han ansåg vara en fara för densamma. Men var och en har ju sina åsikter, och det är alltid nyttigt att höra bägge sidorna.

Till sist vilja vi uttala vår förhoppning om att veteringen skall växa sig stark samt bliva, vad den är ämnad till.

Reimar Remidav.

* * *

Vad beträffar O. S. Nelsons i Bagley, Sask., inlägg, är det av en helt annan kaliber samt hållen i en helt annan ton än hr Thompsons. Hans artikel jämte ett brev daterat den 2 dec. nådde oss först. Eftersom det kort därefter blev ombyte i redaktionen samt eftersom numren runt juli och nyår helt naturligt upptogo under denna säsong vanligt läsestoff, hade vi ej tillfälle eller utrymme varken för hans eller hr Thompsons inlägg, vilket senare vi ju måste översätta från norska.

Dock hade vi beslutat oss för att låta hans inlägg inflyta i detta nummer — i trots av alla de ovärdiga insinuationerna—innan vi mottogo brev nr 2 från O. S. Nelson. I detta brev brukar skribenten en mycket gammal men ock mycket tarvlig utväg, nämligen att rikta det fruktansvärda dråpslaget mot oss att anhålla om att omedelbart upphöra att sända honom tidningen (i ilskan över att ej få se sitt eget lilla privata mästerstycke trykt!). Han är t. o. m. arg nog att sända oss returporto för sitt manuskript. Men eftersom vi nu publicera detsamma, så behålla vi det. Däremot ha vi sänt honom tillbaka hans 6 cents i frimärken och även tillmötesgått hans ängsliga anhållan att bliva befriad från S. C. T. Dock ha vi endast ansett det honnett att i speciellt omslag sända honom ett exemplar av detta nummer för att giva honom tillfälle att se, vad vi skrivit.

Hans artikel är hållen i en sådan illasinnad och yverboren anda, att man med rätta ej borde öda mycken tid att besvara densamma. Dock vilja vi kosta på oss några randanmärkningar.

S. C. T. har alltid på bästa sätt — fast kanske ej efter Nelsons recept— sökt att gagna farmarena, och det intager ej en servil ställning till något parti, därtill är den för frisinnad och självständig. Talet om att vi hugga farmarens viktigaste intressen i ryggen faller på sin egen orimlighet. Tvärtom ha vi alltid varit de varmaste förespråkare och understödjare av veteringen, vilket ock hr Thompson påvisat. Men så är ej han förblindad av fanatismens egenrättfärdighet. Anklagelsen, att mr Gardiner opponerade sig mot nyhetsspalterna, därför att dessa voro äkta och tillförlitliga, är endast en av skribenten illvilligt konstruerad slutledning, som saknar allt stöd i vad mr Gardiner yttrade.

Vad beträffar hr Goerwells artiklar, kan ingen säga, att de äro "meningslösa eulogier." Tvärtom äro de välskrivna med både mening och innehåll. Om titulus Nelson nöjt sig med att förklara, att han ej hyser samma åsikter som Goerwell, hade det varit en annan sak. Men han bevisar intet genom ovettiga ord, som endast äro den svages tillflykt, då han ej kan komma med fakta.

Vi missunna värken O. S. Nelson eller någon annan att både hysa och yttra sin mening. Men kunde det inte ske på ett litet lämpligare och mera konstruktivt sätt? Vi äro ock övertygade om, att O. S. Nelson är ärlig i sin kamp för farmarens väl— så äro också vi. Enda skillnaden är att vi föra den på olika sätt. Målet för oss är nog i huvudsak detsamma, även om, som sagt, medlen för oss äro olika.

Låtom oss gärna bryta lans med varandra samt med olika tänkande utan att dock hemfalla åt det låga slags skrivsätt, som O. S. Nelson i huvudsak denna gång begagnat. Då vi skrivit dessa randanmärkningar, må det förlåtas oss, om vi varit mänskliga nog att i viss mån stödja oss på ordspråket: "Som man ropar i skogen, får man svar.

Redaktionen av S. C. T.

Den 23 oktober 1924?

Vem av våra läsare råkar hava kvar ett nummer av Svenska Canada Tidningen för den 23 oktober 1924? Vi behöva två nummer därav för att som vanligt binda in tvenne exemplar av årgången för 1924.

Vi uppmana på det vänligaste alla att se efter i sina gömmor samt göra oss den lilla tjänsten att sända oss detta nummer, om de finna det.

Tro ej, att ni ej råkar ha det. Varen vänliga nog att se noga efter, och vi skola bliva er oändligt tacksamma.

Exp. av S. C. T.

Är Trotzkys levnadssaga slut?

(Forts. fr. sid. 1.)

go dem medvetslösa. Endast ankomsten av trupper räddade dem från döden. Tio arbetare skötos ihjäl, innan soldaterna kunde rädda Zinoviev.

* * *

Dessa inre stridigheter i Ryssland ha naturligtvis tolkats på olika sätt i Europa samt haft olika följder. Det säges på en del håll, att oppositionen emot sovjet nu inom kort skall nå sin höjdpunkt, ja, man går så långt att förutspå den nuvarande regimens överändakastande. Armén i Ryssland säges vara lojal mot Trotsky samt i bitter opposition till Lenins trenne efterträdare.

Frankrike, Storbritannien och Italien sägas enligt en londonkorrespondens ha vidtagit mått och steg att hindra den snabba progressen av kommunistisk diplomati, som haft sådan anmärkningsvärd framgång de 12 sista månaderna.

M. Stocklov, redaktör för "Isvestia" i Moskva påstår i en signerad artikel av den 23 dec., att Storbritannien beslutat att förena Europa mot bolsjevism, samt att brittisk diplomati aktivt organiserar en antibolsjevikisk liga av de till Ryssland närgränsande regeringarna från Baltic till Svarta havet.

Carl Radek, attaché vid sovjetambassaden i London, förklarade den 2 ds. att fast Förenta Staterna och Storbritannien ej planera omedelbar beväpnad intervention i Ryssland, så kommer dock deras förenade ekonomiska tryck att eventuellt framkalla krig.

"Kapitalistmakterna försöka att skapa en förenad front mot kommunistnationerna," yttrade han, "och Sovjetryssland inser ej konsekvenserna av en dylik politik; men fakta stå kvar, och det skulle vara dårskaptigt att ej inse, att Sovjetryssland inträtt i en fas av internationell fara."

SKANDINAVISK TEATER

Skandinaviska teaterturnén kommer i dagarna att starta med teaterföreställningar i Edmontondistriktet samt bör på grund av det goda programmet draga fullt hus. Hrr Anderson och Ramstedt äro i Winnipeg bekanta för sina humoristiska anlag sedan föregående vinter, vadan vi på förhand våga ge dem det bästta vitsord. Den norska fiolisten och humoristen Ottar Sund är ock en god förmåga. Efter programmet förekommer dans med musik av Helges tremannaorkester. Passen på tillfället samt kommen ihåg, att ett gott skratt förlänger livet.

Canada-Nyheter

Arbetets faror. När Edvin Sandström från Port Arthur, Ont., den 17 december var sysselsatt med vedsågning, råkade han att såga av högra handens tumme. Han vårdas nu år General Hospital.

Ett slående bevis på sin popularitet erhöll föreningen Skandinaviska Hemmet, Port Arthur, Ont., vid sin den 31 december anordnade nyårsfest. Ej mindre än c:a 300 personer hade samlats, vilka med livligt intresse avhörde det program, som utfördes. Programmet pågick i tre timmar, omfattande musik, sång, deklamation samt en komedi, och vid tolvslaget en nyårstablå. Under den korta tid, som föreningen varit i verksamhet, har medlemsantalet stigit till 146. De flesta av medlemmarna voro närvarande vid festen, varav man kan se, att intresset för föreningsväsendet är mycket gynnsamt i tvillingstäderna. Ett ytterligare bevis för, att föreningens prestationer uppskattas av allmänheten, var den storslagna frivilliga insamling, som upptogs, uppgående till $40.70. Efter programmets slut serverades lunch, och därefter trädades dansen till långt fram på småtimmarna. Dansmusiken presterades av två hurtiga dragspelsvirtuoser, vilka säkerligen söka sin like i Canada.

Japan måste isoleras för att säkerställa den vita rasens öde, förklarade i dagarna Albert Sarraut, f. d. fransk kolonialminister samt i sju år guvernör av franska Indo-Kina.

"Förenta Staterna och de brittiska dominions äro ett, vad beträffar japanen," yttrade han. "Alla anglosaxiska folk ha beslutat att stänga dörren för japanen. Om britterna åter förstärka sin flottbas vid Singapore, komma amerikanerna säkerligen att göra detsamma vid Hawaii. Japan kommer att plädera, att det omringas liksom Tyskland gjorde före kriget.

"Detta händer i samma ögonblick som japanen, stående inför fientlighet från Storbritannien och Förenta Staterna, bedriver aktiv konversation med Sovjetryssland. För en vanlig person ser det ut mera som en händelse, men den diplomatiska väriden är det ej så."

"Frankrike är begränsat i sina synpunkter. Dominions förtäljer Storbritannien mycket klart, att Japan är en fara. Låt Frankrike tänka detsamma."

Gynna våra annonsörer.

Nytt Nytt

Skandinaviska Teaterturnen

— Ledare —

HELGE ANDERSON

Kommer att giva föreställningar i Edmontondistriktet efter ett genomroligt program.

Medverkan av svenske musikern och komikern

HELGE ANDERSON

Norska Violinisten och Humoristen

OTTAR SUND

Svenska Jämtmålsberättaren och Komikern

KARL RAMSTEDT

TEATER

"Amerikafebern" eller "Gammellandet i Dyrtider."

Lustspel i två akter.

Musik, Sång Historier, Trolleri m. m.

Ingen Skandinav bör utebliva, som vill ha ett gott skratt och en trevlig kväll. Den som icke är belåten återfår sina pängar.

Anderson och Ramstedt ha haft Teaterföreställningar i Winnipeg för överfyllda hus. Efter programmet slut

DANS

med den bästa tänkbara Dansmusik av Andersons orkester

HELGE—OTTAR—KARL

SE AFFISCHER Å RESPEKTIVA PLATSER!

Turnén kommer senare att utsträcka sig genom Sask. Man. Ont. om någon önskar ett besök tillskriv under adress:

SKANDINAVISKA TEATERTURNEN 12974—117th, Edmonton, Alta.

Mr. Grädd-PRODUCENT

KÄNNER DU TILL att Manitobas gräddproducenter äro själva i affär — just ett steg närmare konsumenten.

ÖNSKAR DU erhålla det mesta möjliga av konsumentens dollar?

OM DU SÅ GÖR — sänd din grädde till detta bolag, där duglighet sättes främst.

The Manitoba Co-Operative Dairies Limited

846 Sherbrook Street - Winnipeg, Man.

Litet men gott land TILL SALU.

Jämte bostad och goda uthusbyggnader.

Beläget invid järnvägsstation.

På grund av avresa till Staterna önskar undertecknad på förmånliga villkor samt till billigt pris sälja sitt land med därtill hörande byggnader, vilket är beläget endast 2 minuters väg från järnvägsstationen i Dubuc, Sask.

Landet består av 4½ acres god jord, ett gott boningshus med utmärkt källare, en nära ny ladugård, grishus, nytt hönshus samt inhägnad hönsgård för hönsen på sommaren, god brunn med gott vatten.

Eftersom plasen är belägen alldeles i staden,så finnes det tillfälle att sälja mjölk, ägg och trägårdsalster. Man kan odla nog foder för två kor, vilket jag gjort.

Synnerligen passande plats för en äldre familj.

För prisuppgift och villkor tillskriv:

MRS. MARIA SJÖDING,

Box 5, Dubuc, Sask.

EFTERFRÅGAS

Herman Carlson från Lappträsk socken, Finland. Han är svensktalande och har varit i Canada omkring 23 år, samt arbetat vid sågverk i B. C. Ålder cirka 45 år.

Om någon vet hans vistelseort, bedes de tillskriva hans systerson

RUNAR EKLÖV.
Box 581, Nelson, B. C.

Upplysningar önskas

angående Anders Johan Berg, född i Essjunga, Sverige. Sista kända adressen var Wolsely, Sask. Svar emottagas med tasksamhet av

EMIL RAPP
Lacorey, Alta.

OM NI LIDER AV

Katarr, förstoppning, dålig avföring eller magsjukdom, nervåkommor etc., så skriv efter min FRIA LITTERATUR angående din egen sjukdom och ni skall få veta, hur det är möjligt för er att bli kurerad i ert eget hem. Skriv om möjligt på engelska.

Dr. J. B. Goldstone, D. Sp.
175 Mayfair Ave.,
Winnipeg, Man.
Tel.: F-5075.

Snusbrukare, sen hit!

Som jag är en gammal snusbrukare och har begagnat snus från det jag var 15 år och nu är 64 år, har jag lagt ut mycket pängar till de stora snusfirmorna för de små Copenhagen snusdosorna, vilka kosta 15 cents i Canada och vilket är ett oerhört högt pris. Nu gör jag mitt snus själv och det blir utmärkt både till smak och lukt. Ett pund snus kan jag göra på en kvarts timme och det kostar endast omkring 40 cents, då det är färdigt. Den som vill lära konsten att göra snus, kan få fullständig beskrivninng av mig, om de insända 25 cents i Postal Note eller frimärke med fullständigt namn och adress.

A. L. SUNDBERG,
Arbor Vitae, Ontario,
Canada.

FARMING I BRITISH COLUMBIA på land liggande längs Pacific Great Eastern järnväg erbjuder exceptionella möjligheter för prospektiva settlare. Dessa områden äro särskilt lämpade för blandad farming och mejeridrift. Klimatiska förhållanden äro utmärkta. Misslyckade skördar äro okända. Endast en liten del av British Columbia är lämpligt för farming, vadan en stadig marknad alltid är tillförsäkrad. Skolor i dessa distrikt äro etablerade av undervisningsdepartementet, där det finnes ett minimum av tio barn i skoläldern. Transportering å linjen gives för halva priset till dem, som önsna slå sig ned där. Priserna variera från $3 till $10 per acre med sexton år att betala. Fullständiga upplysningar erhållas på begäran från R. L. Wark, Pacific Great Eastern Railway, Vancouver, British Columbia, Canada.

Kunde ej gå. "Min moder, som är sextifem år gammal, hade i många år lidit av reumatisk värk, skriver herr Frank Kucklick i Pomeroy, Wash. Slutligen blev hon så illa däran, att hon ej alls kunde gå. Dr. Peters Kuriko har gjort henne till en frisk kvinna; hon mår nu förträffligt och ökar i vikt." Denna örtmedicin har vunnit ryktbarhet för behandling av reumatiska smärtor; den utdriver de giftiga ämnena ur systemet och hjälper matsmältnings- och avförings-organen att verka regelbundet. Den säljes ej genom apoteken, utan tillhandahålles direkt av Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd. Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

En tur runt den fagra Vancouver island.

Denna ö är icke allenast ett paradis för truisten utan kan även bjuda på stora rikedomar i form av timmer, metaller och fisk samt jordens frukter och gröda av flerfaldiga slag.

FöR S. C. T. AV REIMAR REMIDAV.

En vacker morgon i början av oktober tog jag ett ömt farväl, som det heter, av min fruga och avreste från Victoria å Esquimalt & Nanaimo järnvägen för att "utforska" Vancouver Island Jag steg först av vid Bowser, enär jag i närheten där hade en bekant, som arbetade i en av en svensk opererad s. k. construction camp. Aldrig trodde jag, då jag i början på året träffade Arvid Anderson — nykomling från Stockholm — å sjukhuset i Wetaskiwin, att jag skulle råka honom så många tusen mil väst. Men underliga äro ödets vägar!

Att beskriva de storslagna scenerier och det härliga panorama, som utvecklade sig för mig, då tåget ångade mot norr utefter östra kusten av ön — det mäktar ej min penna. Det var väldiga skogar med jätteträd, blånande vatten och tjusande trädgårdar, vilka växlade om varandra. Och ovan allt detta välvde sig en blå och klar och solbelyst himmel, som man endast kan få se å denna fagra ö.

* * *

Men låtom oss återgå till prosan och verkligheten. Framkommen till Bowser hade mr Anderson varit omtänksam nog att bedja superintendenten för Atlas Construction Co., för vilket han arbetar och till vilket jag skall återkomma senare, taga emot mig samt köra mig den fem mil långa vägen till deras camp vid Horne Lake. Mr Fisher, superintendenten, körde mig "så långt vägen räckte," och sedan hade jag en 20 minuters väg att gå genom "den vildande skog." Det var en härlig promenad i skogens tempelvalv av sekelgamla och resliga furor. Så kom jag fram eller nära på fram. Ty — hast Du mir gesehen — campen låg på andra sidan av en å. Visserligen var en ganska bristfällig spång slagen över densamma — men den såg bra ruskig och farlig ut. Men jag samlade allt mitt hjältemod, och över kom jag, fast jag darrade i knävecken. Saken är nämligen den, att mina ögon "på gamla dagar" spela mig fula spratt, då det gäller att hålla balansen. Annat var det i unga dagar!

Jag träffade mycket riktigt mr Anderson, och han beredde mig både husrum och mat. Lägret var endast temporärt, vedan det var ganska primitivt i många avseenden. Detta säger jag ej för att klandra — tvärtom — det var denna omständighet, som gjorde det så pikant. Omkring ett 60-tal män voro där sysselsatta med att bygga en järnväg för forslande av timmer, ty det är meningen att redan denna vinter börja avverkning i stor skala, och man beräknar att kunna hålla på därmed i 30 år. Men så är det ock en jättelik och jungfrulig skog, som sträcker sig kring höjderna av den vackra Horne Lake. Många av träden mätte mellan 8 till 14 fot i diameter samt voro mellan 200 till 300 fot höga. Och nu ljuger jag heller inte en tum.

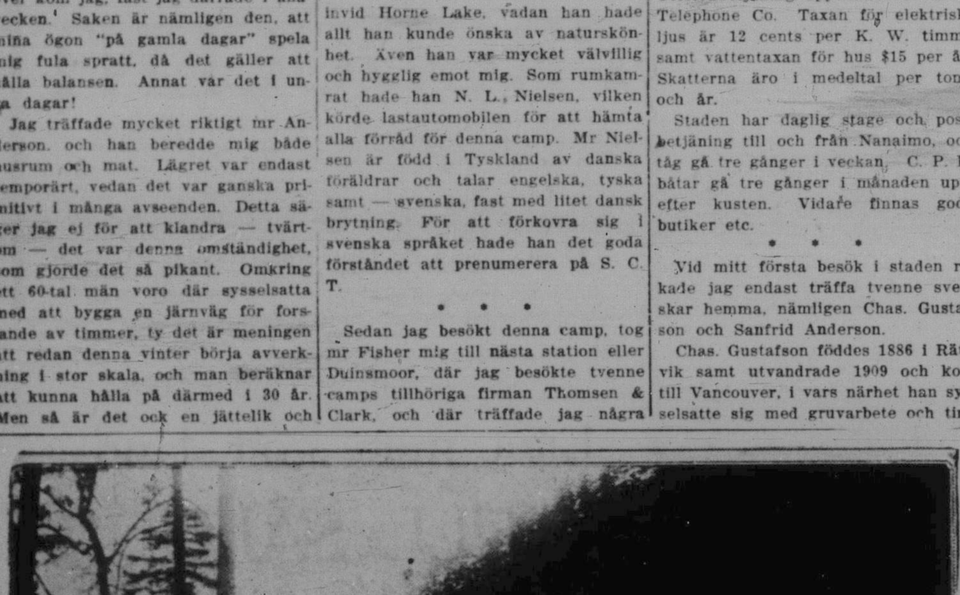
Scen från Malahat Drive, Vancouver Islands berömda och natursköna landsväg.

* * *

Det är endast på sin plats att säga några ord om Atlas Construction Co., vilken byggde denna timmerjärnväg, som skulle bli cirka 14 mil lång. Sagda bolag organiserades i mars 1924 med O Erickson som president och Chas. H. Peterson som sekreterare. Mr Peterson brukade förr vara supedintendent för B. C. Electric, och jag skrev om honom, då jag förlidet år besökte Vancouver. Bolaget ägnar sig huvudsakligen åt byggandet av järnvägar för befraktning av timmer samt brukar ha cirka 150 man i arbete. Innan detta bolag bildades, utförde mr Erickson en mängd konstruktionsarbete på egen hand. Bland arbeten, som utförts under hans ledning, må nämnas: byggandet av en 8 mil lång järnväg för timmerforsling för Victoria Lumber Co. i Chemainus till en kostnad av $50,000; en del arbeten för P. G. & E.-järnvägen; kontrakt för vattenledningar, sliprar etc. samt konkretarebte ute vid Stanley Park i Vancouver. Å det nuvarande arbetet har firman byggt 9 mil järnväg samt 6 bryggor till en kostnad av $120,000 för den välbekanta firman Thomsen & Clark.

Firman har sitt kontor i Standard Bank Bldg. i Vancouver, dess superintendent är mr F. Fisher, och dess camps äro camp 2 vid Hunt Creek med E. Säfström som förman samt camp 3 vid Horne Lake med Wm. Hult som förman.

Mr Fisher har arbetat för mr Erickson de sista fem åren samt är en synnerligen duglig och intelligent man. Han är född i Schweiz samt talar flera språk samt är en mycket tillmötesgående person och en utmärkt värd. Han tog hand om mig på bästa sätt och gjorde det mesta möjliga för min trevnad och körde mig även runt en hel del i sin automobil.

Mr Wm. Hult, förman i denna camp, föddes 1888 i Persbergs gruvor samt emigrerade i maj 1907 till Amerika samt Virginia, Minn. Där ägnade han sig åt gruvarbete till 1912. Sagda år styrde han kosan till Ontario och höll nu på med konstruktionsarbete för en järnväg i ett år. Så bar det av 1913 till British Columbia, där han fortsatte med detsamma samt även en del timmeravverkning. Under de tio sista åren har han antingen haft egna kontrakt eller varit förman för någon större firma.

Han bodde i ett litet tält alldeles invid Horne Lake, vadan han hade allt han kunde önska av naturskönhet. Även han var mycket välvillig och hygglig emot mig. Som rumkamrat hade han N. L. Nielsen, vilken körde lastautomobilen för att hämta alla förråd för denna camp. Mr Nielsen är född i Tyskland av danska föräldrar och talar engelska, tyska samt — svenska, fast med litet dansk brytning. För att förkovra sig i svenska språket hade han det goda förståndet att prenumerera på S. C. T.

* * *

Sedan jag besökt denna camp, tog mr Fisher mig till nästa station eller Duinsmoor, där jag besökte tvenne camps tillhöriga firman Thomsen & Clark, och där träffade jag några skandinaver. Dessa camps voro permanenta, vadan ackommodationerna där voro förstklassiga.

Från Bowser styrde jag färden på måndag morgon den 6 oktober till Parksville, där jag vandrade omkring några timmar, innan en motorstage tog mig till andra sidan ön eller Port Alberni eller en sträcka av cirka 40 mil. Sträckan mellan Victoria och Bowser å järnvägen var 115 mil.

Färden mellan Parksville och Port Alberni var en av de härligaste, jag företagit. Första delen var ej så vacker, ty här och där såg man mindre områden, å vilka man sökt röja landet genom att bränna de kvarblivna stubbarna. Men mellan dessa "svartmuskiga" bitar varseblev man de allra finaste små farmar.

Längre fram kom man in i den väldiga skogen och vilt bergland. På vägen for man förbi den vackra Cameron Lake, som skall vara en av de högst belägna. Vägen gick i väldiga krokar utefter brant stupande bergväggar, som avhuggits för att bereda rum. Och ibland for man igenom verkliga pelarsalar av de väldigaste furor, som nådde så högt, att man knappast såg den blåa skyn. Väldiga backar fanns det också, och en del av dem voro cirka 1,200 fot höga. Vägen var visserligen på en del ställen ganska smal samt åtskilligt farlig på grund av de många tvära svängarna, men den var av mycket god beskaffenhet.

* * *

Så kom jag fram på aftonen samma dag till Port Alberni efter att ha farit igenom Alberni, som endast ligger två mil därifrån. Staden påminner något om Prince Rupert, fast i mindre skala. Den är belägen efter sluttningarna av en bergsknalle, och i Rupert var det flera bergsknallar.

Innevånareantalet är omkring 1,250. De huvudsakliga industrierna bestå av timmeravverkning, sågverksrörelse och fiske. A. P. L. Mill Co. anställer omkring 300 man; A. P. L. Logging Camp omkring 150 och Spratt's Mill, som för tillfället var stängd, omkring 50 man samt Shingle Mill Co. cirka 30 man. Avlöningarna i A. P. L. Mill Co. äro från $3.75 per dag och högre samt i A. P. L. camp från $4 och mer.

Fisket bedrives huvudsakligen av fiskare med egna båtar, vilka äro bosatta i Port Alberni, samt av fiskeribolag med fabriker utefter Barclay sundet.

Gott farmland finnes tillgängligt i närheten av Port Alberni i Alberni dalen.

Stadstomter och land äro tillgängliga i Port Alberni. Tomterna ligga vid vatten- och lyseledningar samt kosta i medeltal $100. Annat land kostar omkring $50 per acre. Tomter och land kunna erhållas genom City council.

En mängd sjåarearbete utföres å A. P. L. varvet, där man lastar timmer. Empire Stevedoring Co. anställer folk för 80c per timme.

Staden har moderna bekvämligheter såsom elektriskt ljus och vatten, vilket äges och opereras av staden. Telefonbetjäning uppehålles av B. C. Telephone Co. Taxan för elektriskt ljus är 12 cents per K. W. timme samt vattentaxan för hus $15 per år. Skatterna äro i medeltal per tomt och år.

Staden har daglig stage och postbetjäning till och från Nanaimo, och tåg gå tre gånger i veckan. C. P. R. båtar gå tre gånger i månaden uppefter kusten. Vidare finnas goda butiker etc.

* * *

Vid mitt första besök i staden råkade jag endast träffa tvenne svenskar hemma, nämligen Chas. Gustafson och Sanfrid Anderson.

Chas. Gustafson föddes 1886 i Rättvik samt utvandrade 1909 och kom till Vancouver, i vars närhet han sysselsatte sig med gruvarbete och timmeravverkning till 1911. Sagda år begav han sig till Port Alberni och har sedan dess varit bosatt där. De första åren utförde han kontraktarbeten för sågverk samt startade 1919 P. G. Logging Co. tillsammans med en annan person.

Sagda firma sysselsätter mellan 30 och 35 man samt har två camps men tänker utöka sin verksamhet nästa sommar. Omsättningen är omkring $100,000 per år, och den månatliga avlöningslistan stiger till cirka $3,000 i månaden. Kontoret är beläget i staden. Sedan 1908 är mr Gustafson gift med Anna Anderson, också hon från Rättvik. De bo i ett litet trevligt hus, som är byggt på en flotte, vadan man kan flytta detsamma uppför och utför Alberni kanal, så mycket man behagar. Det kan man kalla bekvämt!

* * *

Sanfrid Anderson föddes 1860 i Skaraborgs län samt gick till sjös 1882 och var sjöman till 1893. Första gången han kom till Nanaimo å östkusten av Vancouver Island var 1884, vadan han är en av de älsta svenskarna på denna ö. Sedan 1893 är han bosatt på ön samt har arbetat som sjåare och fiskare. Till Port Alberni kom han 1915 och är nu fiskare med egen båt. Jämte honom bor det en hel del skandinaviska fiskare utefter Alberni kanal.

* * *

Då jag var i Port Alberni, anlände ett celebert sällskap till Alberni eller gamla staden, som den kallades i dagligt tal. Synd nog hade jag ej tid att inhämta uppgifter om denna stad eller besöka skandinaverna inom densamma eller i dess närhet. Fick dock reda på, att 2 mil utom Alberni fans det ett skandinaviskt settlement vid namn Grandview, som jag hoppas någon gång få tillfälle att besöka.

Det sällskap, som tisdagen den 7 oktober anlände till Alberni, bestod av medlemmar av Victoria Chamber of Commerce samt Victoria & Island Publicity Bureau. Dessa anordnade en bankett å Arlington hotell för de bägge städernas mera framstående personer, och undertecknad hade ock äran bliva inbjuden. Dessa personer företogo en tripp runt hela ön för att knyta bättre förbindelser och för att bättre kunna arbeta för en ökad turistrafik samt för en utveckling av öns industriella möjligheter.

Aftonen var ovanligt trevlig, och flera intressanta samt instruktiva tal höllos. Huvudtalare var C. P. W. Schwengers, president för VVictoria Chamber of Commerce. Han utlinjerade öns förmåner i industriell hänsyn samt påpekade dess väldiga rikedomar av timmer, metall och fisk o. angav siffror beträffande dess export. Vancouver Island med endast 100,000 innevånare exporterade förlidet år varor för $50,000,000. Och mängden av timmer på ön anslogt till 2,000,000 vagnslaster. Till sist påpekade han öns många fördelar som turistland.

* * *

Så var den dagen slut, och så inbröt onsdagen den 8 oktober, vilken inom parentes är undertecknads födelsedag. Nog kändes det litet långsamt att en sådan dag ej vara hemma med frugan eller i kretsen av vänner och bekanta. I stället måste jag sätta mig på tåget och bege mig till Duncan, där jag gjorde mitt nästa uppehåll. Men det vackra naturscenariet kom mig snart att glömma födelsedagen, och så anlände jag till Duncan, centrum för det framstående Cowichandistriktet. Men om detta distrikt vill jag skriva en annan gång, då min artikel redan uppfyller det föreskrivna längdmåttet.

* * *

Eftersom jag tråkigt nog ej har någon bild för detnna artikel, vill jag visa en från Nipigondistriktet, vilken i mycket påminner om de väldiga skogsdistrikten å denna ö. Samma bild utgör ock en allvarlig varning mot skogseldar, av vilka både Ontario och British Columbia lida. Särskilt i sommar härjades B. C.—Vancouver Island inbegripet — av flera stora skogseldar på grund av den torra sommaren. Under min vistelse i Victoria foro min hustru och jag igenom ett distrikt i närheten av staden, där en skogseld på flera acres rasade. Det såg hemskt ut, och vi voro rädda, att gnistor från skogen skulle falla ner i automobilen. Men allt gick lyckligt. Det är inte något nöje att se, huru elden härjar värdefull skog, även om det från scenisk synpunkt är storslaget att åse.

The Great Breathing Remedy
Peps
FOR COUGHS, SORE THROAT, COLDS & BRONCHITIS.

DÅ "Peps"-tabletten smälter å tungan bildar sig en viss ånga, som omedelbart upptages av andningsorganen och föres vidare ned i lungorna till platser som ej kunna nås av flytande mediciner. Dessa "Peps"-ångor "b a d a r" andningspassagerna med sina helande egenskaper, lindrar halsen, hindrar inflammering av luftrören och bröstet. Flytande mediciner äro helt enkelt nedsväljda i magen och kunna ej verka på samma sätt som "Peps" gör.

Medan "Peps" är kostbar att tillverka har efterfrågan blivit så stor, att det är möjligt att ha

PRISET REDUCERAT till 25c pr. ASK.

Kan erhållas hos alla medicinhandlare eller direkt från
PEPS CO., DUPONT STA. TORONTO.

Nordbor i Amerika.

Magnus Johnson bestrider Schalls val? Från Washington, D. C., förljudes, att senator Magnus Johnson beslutat att börja rättegång för bestridande av Thomas D. Schalls val till hans efterträdare som medlem av senaten för Minnesota. Agenter för Johnson sägas ha samlat en lista av namn över personer, som förklaras ha varit tvungna i genomsnitt bidraga med $500 var till Schalls kampanjfond. Johnson ämnar, enligt meddelandet från Washington, söka bevisa, att dessa penningar blivit betalda mot löften, att vederbörande givare skulle slippa fria från kriminellt åtal.

Nya svenska ordensutmärkelser. Enligt från svenska sändebudet Wallenberg mottaget meddelande har svenske kungen utdelat ordensutmärkelser åt följande präster och lärare inom Augustanasynoden: Till kommendör av andra klassen av Nordstjärneorden: Presidenten för Augustanasynoden, Gustaf Albert Brandelle; samt till riddare av samma orden: vice presidenten för Augustanasynoden Peter August Mattson; presidenten för Augustanasynodens Illinoiskonferens Peter Peterson; professorn vid Augustana teologiska seminarium i Rock Island Sven Gustaf Youngert; professorn vid Augustana College i Rock Island Jules Göte Ultimus Mauritzson; samt till kommendör av andra klassen av Vasaorden: professorn vid Augustana teologiska seminarium Conrad Emil Lindberg.

Lundbeck blir president. Svenska Handelskammaren i Förenta Staterna har mottagit en mångfald kondoleansbrev och telegram med anledning av dess ordförande John Aspegrens frånfälle; bland andra från Stockholms Handelskammare och Chamber of Commerce of the United States. Vid direktionsmötet i kammarens lokaler, Produce Exchange, New York, beslöts att sända till den uppburne medlemmens familj en dyrbar embosserad sorgeresolution i purpur och guld. Till ordförande valdes enhälligt mr G. Hilmer Lundbeck, direktör för Svenska Amerika linjen. L. är inom vida kretsar i Amerika såväl som ock i vårt gamla fosterland känd för sin pålitlighet o. stora affärsskicklighet. Att fylla vakansen efter mr Aspegren som direktionsmedlem valdes bankdirektör Oscar Rydbeck i Stockholm.

Magnus Johnsons hustru sjuk. Senator Magnus Johnsons hustru rapporterades nyligen svårt sjuk i akut inflammation i gallblåsan. Hon vårdas i sitt hem i närheten av Kimball, Minn., av doktor George E. Sherwood. Enligt denne torde det, om inflammationen icke ger med sig, bli nödvändigt att företaga en operation, och i så fall torde mrs Johnson bli förd till sjukhus i Tvillingstäderna. Senator Johnson, som den 11 dec. erhöll meddelande om hustruns sjukdom i Washington, D. C., lämnade omedelbart huvudstaden och anlände till sin farm i lördags. — Sedan detta skrivits, erfara vi, att mrs Johnson på söndagskvällen införts till Norska diakonsjukhuset i Minneapolis, där doktor Nimrod A. Johnson kommer att undersöka henne. Mrs Johnsons tillstånd efter tågresan dit ansågs tillfredsställande, även om hon naturligtvis kände sig ganska trött och medtagen.

Svenska sanatoriet. Tack för året 1924. Det har varit det bästa i sanatoriets historia i alla hänseenden. Ett sådant resultat länder till våra vänners heder och hade ej varnt möjligt utan deras frikostiga understöd. I allmänna drag ser sanatoriets verksamhet för det gångna året ut så här: Utbetalt för nwt byggnader $185,000, egendomsvärde omkring $250,000, fri vård för 44 procent av patienterna, skuld ingen. Bra business, eller hur? Men detta är endast en början. Flera byggnader behövas, särskilt "infirmary" eller "sjukhuset" bland paviljongerna. För frivården, som ständigt är i stigande, fordras ökade fonder. Dessa två nummer äro de viktigaste på det nya årets arbetsprogram. Skola de bli verkligheter anno 1925? Svaret lägger hos eder. Lycka till ett gott lytt år.

Julius Lincoln.

Missionsvännen började utgivas år 1874 — och har således nu fyllt 50 år — av den året förut bildade Missionssynoden. Denna synod var en sammanslutning av de fria kristna församlingar, vilka uppstått genom de andliga rörelser, som några år förut börjat äga rum bland svenskarna här i landet. Det var på synodens första årsmöte i Des Moines, Iowa, i maj 1874, som beslutet om tidskriftens utgivande fattades, och redan i juli månad samma år utkom det första numret. Den skulle utgivas en gång i månaden och till format likna "Pietisten," den av C. O. Rosenius i Sverige utgivna, vilken varit av sådan betydelse för de första missionsvännerna. På ordföranden Sanngrens förslag beslutades, att tidningens namn skulle bliva "Missions-Vännen," "emedan de nu så allmänt ha börjat kalla oss missionsvänner," såsom han uttryckte sig. Till redaktörer utsågos A. W. Hedenschoug och L. J. Peterson.

D:r Eric Norelius' änka har gått hädan. Mrs Inga Charlotta Norelius, född Peterson, änka efter d:r Eric Norelius i Vasa, Minn., avled den 9 december i Augustanas hem för ålderstigna i Minneapolis efter en mångårig sjuklighet vid 86 års ålder. Mrs Norelius föddes i Småland, kom till Amerika år 1852 samt till Minnesota år 1856. Hon blev gift med E. Norelius i Tippecanoe co., Indiana, år 1855. Makarna slogo sig nästa år ned i Vasa, där det då endast fanns tre hus, alla av trä. Där grundlades en svensk församling, för vilken N. var pastor till sin död den 14 mars 1916. Han organiserade många församlingar i Minnesota samt författade en historia över svenskarna i Amerika. I många år var han Augustanasynodens president. Mrs N. stod sin make trofast bi och var hans medarbeterska i hans religiösa och hans skriftställareverksamhet. Hon efterleves av sonen Leonard Norelius i Vasa samt sex barnbarn. Sonen Sigfrid M. Norelius, som var redaktör för Chisago County Press i Lindstrom, Minn., avled för ett år sedan.

Stort vasamöte i Galesburg. "John Ericsson" hos "Monitor." Vasalogen Monitor nr 291 i Galesburg, Ill., höll nyligen ett storstilat möte, varvid ej mindre än 29 personer intogos i organisationen och ett tiotal andra inlämnade ansökan om medlemskap. Ett betydande antal medlemmar av Rock Island logen John Erickson hade infunnit sig vid mötet, bl.a. deputeraden till logen Monitor Axel Johnson, specialdeputeraden för distriktet C. V. Johnson och medlemmarna av logen John Ericssons stab och orkester. Ceremonierna för aftonen utfördes av nämnda stab, som visade sig vara väl förtrogen med sitt arbete och vid sidan av medlemsintagningen utförde en synnerligen vacker "drill." Stabens ledare är Albin Oskarson. Som ordförande under ceremonien tjänstgjorde Herbert Lantz, som ceremonimästare Richard Peterson. Bland dem som deltogo i mötet märktes även, distriktsmästare Oscar S. Ohlander. Logen Monitor har under detta år inriktat sina strävanden på att fördubbla medlemsantalet, och synes det nu, som om detta mål skulle nås. Mötet avslöts med dans, varvid musiken utfördes av den besökande orkestern. Logen Monitor har valt följande styrelse för nästa år: Ordf. L. W. Gummerson; viceordf. Anna Snell; prot.-sekr. Emmy nderson; fin.-sekr. Olka Kling; kassör Edna Gummerson; kaplan Carl Carlson.

Hoover om skandinaverna. Då handelsminister Herbert C. Hoover söndagen den 30 nov. kom till Chicago för att tala vid invigningen av Norwegian Old People's Home i Norwood Park, hade han åtskilligt gott att säga om de skandinaviska folken. Hans tal gällde, vad tillfället angick, i första hand det norska folket, men hans ord riktades även till de övriga nordens folk. De prisades för sin företagsamhet, arbetsamhet, respekt för lagen och kärlek till hemmet och för sin upphöjda karaktär, vars ädla drag visades i uppförandet av sådana institutioner som den, vid vars invigning han nu talade. Han ansåg denna vara en symbol av den praktiska idealism, den framsynthet och arbetsamhet, det norska folket från sitt hemland fört med sig till detta välmågans land, ty genom dem hade införts mycket av sunt förstånd i förening med djup känsla i andliga ting. Deras hundraåra kristliga tro har bland människor hållit den ömsesidiga ansvarighetens lampa lysande. Det vackra omdömet om de skandinaviska folken har ock grund för sig i Amerikas historia.

Världens mest tatuerade man är död. En aktad medlem av Bostons svenska koloni, Charles August Erickson från Cambridge, har i dagarna avlidit. Han var född i Söderfors i Uppland 1866. Efter att i flera år som sjöman ha farit jorden runt kom Erickson till Amerika och bosatte sig i Chicago för omkring 35 år sedan. E. var tatuerad över hela kroppen och har visats i snart sagt alla större städer på jordklotet. Av de 365 olika figurerna märktes några verkliga konstverk. På ryggen hade han sista nattvarden med lärjungarna i minsta detalj; på bröstet hade han den amerikanska örnen samt ett väl utfört sjöslag, ett stort fotografi av Columbus samt Josefs flykt ur Egypten, de tre vise männen samt Jesusbarnet i krubban. Venus samt ett 50-tal olika nationers flaggor; alla möjliga och omöjliga kvinnofigurer, hundar och fåglar, logemärken och historiska bilder. Ibland alla dessa sevärdheter framstod onekligen en, vilken var så att säga Charles' ögonsten. Medan han vistades i Chicago dog en av hans bröder därstädes, och Charlie hade denne broders grav och gravsten avbildade på sin lekamen. Man kunde även urskilja gravskriften. Erickson sörjes närmast av en syster i Sverige, systrar i Dorchester och Connecticut, en broder i Billerica samt en systerdotter i Fitchburg, dessutom vänner och bekanta i oändlighet.

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

Dr. M. RADY
LÄKARE OCH KIRURG.
Invärtes sjukdomar (X—Ray)
652½ MAIN STR.
(Mellan Logan och Henry Ave.)
Kontorstimmar: 2—5 e. m. 6.30—8 e. m.
Telefon: Kontoret—A4480 Bostaden—A6119

Dr. D. J. Mason
LÄKARE & KIRURG
Kontor och rum ovan Arrow Drug Store.
Telefon 81 Red Kenora, Ont.

Dr. S. C. Peterson
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon A4165. Svenska talas.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telef. A7067

Kontorstel.: A 3659 Bostadstel.: St. John 881
Dr. T. Glen. Hamilton
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg., Winnipeg, Ma.

DENTIST
Dr. J. WILLS MacLEOD
(L. D. S., D. D. S.)
652½ Main St. Tel.: A 4480
Mellan Logan och Henry.
Pyorhea treatment, plates, bridges, fillings, extractions.

DR. FRANK R. KING
TANDLÄKARE.
602 Main St. Kontorstimmar: 9.30 f. m.—6 e. m.
Suite 2. Aftnar enligt överenskommelse.
OMSORGSFULLT ARBETE UTFÖRES.
Telefon till Kontoret: N.6412.

Tel. A 1179 Bosted Tel. N 1784
DR. W. J. KING
Chiropractor
926-930 Somerset Bldg.
Winnipeg, Man.

SKAND. LÄKARE
C. N. GUNDESEN,
M. D., C. M., L. M. C. C.
Kontorstid: 11—12, 1—3 & 7—8.
Söndagar: 1—2 e. m.
Tel.: 168. Wetaskiwin, Alta.

Dr. E. A. ANDERSON
Svensk kiropraktisk läkare
Camrose. Alberta.
Telefon: 331

JACKSON BROS.
Speciellt uppmärksammas postorders.
Juvelerar- och Guldsmedsaffär.
UR, och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta.

F. URSEL
FÖRSTKLASSIG SKRÄDDARE.
27 Stadacona Str. Elmwood.
Kostymer förfärdigas, rengöras, prässas och repareras.

EN RYKANDE VEKE

En intressant skildring från livet å Canadas prärier av den framstående författaren och skalden

Robert Stead

(Copyrighted in all countries of the Berne Convention and in the United States of America, 1924.)

(Forts. fr. föreg. n:r.)

DE HADE för sed, närhelst de talade om Reeds mor, att tala lågmält och med upphöjda tankar, såsom om någonting fridlyst och heligt. Reeds röst och sinne anpassade sig nu ögonblickligen till deras sedvänja; darrningen dog bort på hans läppar, och i hans ögon kom ett serafiskt ljus, vilket sände Cals hjärta på vandring ned genom det förflutnas mörka gränder, ned till Celesta Beachs sorgespel och natten, då hon uttömde sitt hjärta för honom.

"Min mor är ju hos änglarna, pappa X," erinrade gossen. "Änglarne kommo ju för att hämta henne, och hon sade det där bibelspråket — där ni fick mitt namn — och gick hem med dem."

Plötsligt kände Cal sig vara av lägre rang än gossen, och han kunde endast nicka sitt bifall. Det som för honom var ett flämtande hopp, ej fullt utsläckt av hans praktiska lärdoms väder, var för Reed en klart strålande, osläcklig fyrbåk.

Efter en stunds tystnad frågade Reed:

"Pappa X, vem var min far? Du har ofta talat om min mor, men du säger aldrig något om min far. Var han snäll, som min mor? Jag vet ju, att du är min pappa X, men du är inte min riktige far, är du? Bara min pappa X!"

Alltså hade det kommit dit! Löftet, som han avlagt, att Reed aldrig skulle få veta — huru kunde han bära det dolt, oanat hela sitt liv? Detta vid åtta års ålder! Reed var blott åttaårig, och redan trängde han inpå hans hjärta med denna den bittraste av alla frågor!

Till vad pris som helst måste han rädda barnet. Han måste finna en förklaring, som icke kränkte rättfärdigheten i Plainville; om det kastade ett återsken av ära eller sympati över Reed, så mycket bättre. Han hade det:

"Visst hade du en far," sade han. "Han gick ut i kriget och kom aldrig tillbaka. Det är mycket ledsamt, och därför har jag ogärna talat med dig därom." Det föll sig icke lätt för Cal Beach att ljuga. Orden tycktes sarga hans strupe, och han hoptryckte fingrarna kring halsen. "Han var en god man," tillade han. "Du bör alltid känna dig stolt över honom."

Gossen mottog denna underrättelse med ett allvar, som övergick hans ålder. "Jag är stolt över honom," sade han. "Men" — och åter glänste det i hans ögon — "ni vet inte, att han stupat? En vacker dag kanske han kommer igen, och då skall han finna mig, om han än måste söka efter mig över hela världen, liksom de gode riddarne sökte efter den heliga gralen. O, pappa X!"

En stund välvde gossen i tankarna stora möjligheter; därpå sprang han belätet för att få sin sedvanliga eftermiddagssmörgås med mos på, och Cal stod kvar bedövad, förödmjukad, gripen av ett hat, som kom över honom likt en störtvåg.

Tilldragelsen fyllde honom med en överväldigande känsla av olycka, och han satt tyst och sluten vid kvällsvarden. Men senare på kvällen hörde han det ovanliga ljudet av sång från huset. Framför det öppna fönstret stannade han, gripen av den syn, som där uppenbarades. Fru Stake satt i förmaket, det fridlysta området med fädernas kimrökporträtt på väggarna, till vilket Cal ännu icke fått tillträde, hennes äldriga skepnad tillbakalutad i en låg gungstol, med glasögonen i pannan och hennes glesnande hår tätt hopsnört i en knut, som en gång varit hennes ära och stolthet. Och i hennes knä satt Reed med benen dinglande ned vid sidan av hennes, hans kropp smugen intill hennes och den högra armen uppåtsträckt och omslutande hennes hals. Men det var hennes ögon, som tilldrogo sig hans uppmärksamhet; det var i dem något av samma sken, som fyllde Reeds, när de samtalade om hans mor. Och medan hon gungade och höll gossen, sjöng hon:

"Skymningen breder sig ut över sjön,
mörk bliver skuggan i skogen så grön;
burna av nattvinden nå mig ibland
röster från skuggornas land."

UNDER det att Cal betraktade sångerskan och lyssnade till hennes sång, undrade han, vilka röster från minnets fjärran strand det var, som på nytt rört till sång och svärmeri fru Stakes gamla strävа hjärta. Han gav akt på, huru hennes händer smekte gossens bara ben, huru de lade sig om hans lilla kropp. Han greps av denna företeelse, men han greps ännu mer av något som troisade analys, som trevade ned i hans varelse och höll honom fast med en medfödd lidelses grepp. Trots hans högstämda kärlek till Reed hade hans verkliga föräldrakänsla ännu ej tänts, och det var denna, som nu fattade honom, trevande, halvkvävd, någonstädes i tillvarons aldrig kartlagda lönnvärld. Han drog sig tyst tillbaka likt en, som oförhappandes stött på en fridlyst hemlighet, men hans hjärta var åter fritt för den hatets känsla, som bemäktigat sig detsamma.

En stund senare infann sig Reed i ladan, och de lade sig till vila, sedan gossen upprepat sin enkla vers, varpå den lilla skepnaden kröp i sin beskyddares famn, ty en kylig nattvind hade börjat blåsa över prärien. Men innan han somnade, hade han en liten sak att utreda.

"Fru Stake sjöng för mig i kväll, pappa X," sade han, "och hon talade med mig om sin gosse, som gått hädan; sin lille Jackson kallade hon honom. Hon säger, att jag kommer henne att tänka på honom. Varför skulle jag komma henne att tänka på honom, pappa X?"

"Jag vet inte, Reed."

"Och hon frågade mig, om jag ville kalla henne farmor. Får jag det, pappa X?"

"Visst får du det, om hon vill ha det så."

Med denna viktiga angelägenhet sålunda avgjord, somnade de.

NIONDE KAPITLET

VID FYRATIDEN följande eftermiddag fann Jackson Stake sin dräng sysselsatt med att laga gärdesgården, som i sina bättre dagar hade omslutit kökträdgården. Han såg på, medan Cal slog i en märla, och riste med sin grova näve gårdsstören för att övertyga sig om att den höll.

"Gassen är visst ute å flänger med bilen," anmärkte han om en stund. Inte gott å veta, när han kommer igen, och någon måste åka till Plainville efter Minnie. Mor har telefonerat efter en del saker, som det är meningen, att hon skall taj med sig för i morgon. — Hör du, va' hindrar, att du hämtar Minnie i din mjölkskummare?"

Cals hjärta gjorde ett högst ovetenskapligt hopp. Vad i sanning!

"Jag vet ingenting, som hindrar," svarade han så ogenerat, som han kunde. "Det vill säga, om jag får anlita ert bensinfat. Och ni får själv draga separatorn i kväll."

"Ni skulle se på mej! När jag tar fatt i den gamla separatorn, så riktigt skrämmer jag grädden ur honom. Men inte är jag så rask som jag var förr i världen. De gamla tiderna, när mor brukade ställa mjölken i mjölkhuset och skumma den med sitt jångfinger — Det var förr i världen. Men när man en gång har fått en ny idé — Men någon får lov att hämta Minnie, och det ser ut, som om det skulle bli du. Skulle inte undra, om du själv saknade de vita ljusen, och Plainville skall göra dig gott." Han talade med vänlig sarkasm om den lantliga staden. "Slösa inte bort alla dina pengar på operan!"

Om han än gjorde sitt bästa, skulle det taga honom en timme att bli färdig. Ej blott måste han raka sig och byta om kläder, utan han måste olja och smörja Antilopen, påsätta hjulringen, som han tagit av i och för drivningen av separatorn, samt i allmänhet åtskruva de skramlande delarna. Så upptagen var han med dessa förberedelser, att han först i sista stunden kom att tänka på Reed. Men Reed hade gått för att jaga gofrar med Trixie tidigt på eftermiddagen och var förmodligen miltal ute på prärien.

Det var tydligt, att gossen icke komme med, och i trots av sin trofasthet kände Cal åter sitt hjärta slå — icke fullt så häftigt, men i alla fall slog det. Hur som helst, resonnerade han för sig själv, det kunde bli sent, innan de komme hem; Minnie fiade ju en del uppköp att göra, eller hur? — och det vore ju bättre för Reed att vara i säng. Och åter hörde han sitt hjärta slå.

Glad i hågen begav sig Cal iväg ut genom aspdungarna, utmed stora landsvägen förbi skolhuset. Han tittade upp, till hälften väntande att få se Annie Frawdic, till dess han mindes, att det var lördag; därpå, alltjämnt följande stora landsvägen, i sydvästlig riktning mot Plainville. Det lilla åkdonet tillryggalade snabbt vägsträckan, och på mindre än en halvtimme åkte Cal utmed stadens dammiga storgata. Tvenne rader av automobiler, förestående alla grader av värde och brukbarhet, voro uppställda längs rännstenen. Cal fann en lucka bland dem och ställde ogenerat sin hundörade ford jämte en förnäm bil tillhörande någon välmående lantman.

"Stor bil, stor inteckning," citerade Cal ur Jackson Stakes filosofi, i det han betraktade den prydliga automobilen. "Ingen kurtisering nu, Anti, med den där polerade snobben! Kom ihåg, att dygd anstår den fattige!"

Han ställde sig med ena foten på fotsteget och smekte svärmiskt de slitna överdragen, i det han deklamerade ur ett poem, ägnat att ägga till ädla strävanden:

"Så hör och märk, det är ett visdomsord —
blott dygd har lycka med sig på vår jord."

Han trevade i fickan och tog fram en nyckel, som han spefullt vred om i låset, varmed en föregående ägare försett forden. "Icke som ett försiktighetsmått mot stöld, men som en artighet mot bilen," anmärkte han.

Han hade ämnat gå rakt till mrs Goodes matserveringsställe, men en blick på fickuret sade honom, att klockan var sex. Minnie höll just på att spisa kvällsvard; hon komme att yrka på, att han skulle göra sällskap med henne vid bordet, och på så sätt skulla notan hamna vid galen tallrik. Han beslöt att se sig omkring i staden och leta upp en plats, där han kunde beställa ett mål mat.

Storgatan i Plainville var bredare än storgatan i mången storstad; den var en rymlig trafikgata, utan stenläggning men kantad med cementgångbanor. Han betraktade den med intresse. Detta var säkert nog den "Storgata," om vilken han läst, det vinningslystna och synlösa vidundret, avlat av den sociala slappheten, fött av den kulna, vardagliga tillvaron. Men för Cal syntes storgatan vara bred, glättig och menlös.

En bänk framför Palace hotell var lämpligen besatt med lördagseftermiddagsfirare, vilka betraktade Cal tyst men med milt intresse. Främlingar kommo och gingo i Plainville, men icke så talrikt, att de undgingo uppmärksamhet. Ett osnygt väntrum, klätt med affischer rörande Plainvilles stordag den tjugufjärde samt utsädesspannmålsutställningen, som ägt rum förliden mars månad, låg strax innanför huvudingången. Det var folktomt så när som på en mansperson i skjortärmar bak en disk, som avstängde det ena hörnet, vari utställts ett urval av tuggummi och billiga cigarrer. Med en skruvmejsel i handen anställde han en likbesiktning över en hastighetsmätare och gjorde ingen min av att låta störa sig i sitt förehavande.

"Kan jag få ett mål mat här?" frågade Cal slutligen.

"Nää," svarade ägaren till Palace hotell utan att se upp. "Ingen matservering, sedan vi fingo förbud." Med skruvmejseln petade han i det framför honom liggande mekaniska likets innandöme.

"Folk äter väl nu som förr?" vågade Cal anmärka.

Utan att svara, fortfor mannen att peta med skruvmejseln.

PLÖTSLIGT flög en skruv över disken. De båda männen grepo samtidigt efter densamma, men Cal fick fatt däri först och stoppade den utan vidare i västfickan.

För första gången höjde hotellvärden sina ögon, visande ett brett fäktigt ansikte. "Va' i sjutton —" utbrast han.

"Hör på, din tjurskalle, ägna mig din uppmärksamhet bara en minut! Var kan man få sig mat?"

En vaknande humor, ej mindre än en snabb iakttagelse av Cals nävepar, kom till Bovifacii undsättning i ett möjlighetsdigert läge.

"Försök kinesen därborta i ändan av kvarteret," grinade han. Cal lämnade skruven från sig, och de skildes som vänner.

Cal fann kinesrestaurangen upptagande en byggnad av grova, omålade bräder. Ett ögonblick betraktade han road skylten, på vilken stod orden: "No Sing — Wun Lung." Ögonskenligen hade den utförts av någon målare med fallenhet för gyckel, men skämtet hade förfelat sin verkan på ägaren, vars bedrifter i engelskan sällan gingo utom ramen av hans matsedel. Genom det nakna fönstret kunde Cal se ett dussin personer ätande vid enkla brädbord med samma manér som personalen på Jackson Stakes lantgård. Han gick in och satte sig hos dem. Hans nota löd på 40 cents.

Efter kvällsvarden strövade han omkring i den lilla staden och tog allting i skärskådande. Affärsdelen var hopträngd på en enda gata; där bortom befunno sig kyrkor, ett antal anspråkslösa bostäder jämte två eller tre, som sågo småförnäma ut; ett par trädgårdar; en stor avlång täckt skridskobana, folktom och unken med sina lämningar av is, och ett stort rödmålat skolhus på en rymlig gårdsplan, omgiven av en dubbel rad av lönnar, många av dem synbarligen döda.

Vid fru Goodes grind mötte han Minnie, där hon kom gående på den korta gångbana, som ledde till matserveringsställets dörr. Hon hade varit på utkik bak den undanskymda verandan och hade på det noggrannaste beräknat sin gång. Hon bar en smakfull klädning av mörkblått tyg, avsatt med en kantning av rött på halsen och armlederna samt kring den V-formade öppning, ej för blygsam och ej för djärv, genom vilken hon lät se en skymt av en vit och välformad hals och barm. Hennes hatt var blå, svarande mot klädningen, och prydd endast med en piffig röd fjäder till en erinring, att dess dysterhet ingalunda antydde stämningen i det kvicka lilla huvud, som den täckte.

"Jag var rädd för att ni hade råkat illa ut," anmärkte hon, liksom hade de skilts för blott en timme sedan; "jag reserverade en stol bredvid mig vid kvällsvarden i tanke, att jag skulle få äran —"

"Det var hyggligt av er. Den äran delades av två andra bonddrängar — som jag befarar, utan att uppskatta den — vid vår himmelske vän No Sings bord. Skälet för hans musikaliska tillkortakommande antydes ju med hjärterörande uppriktighet på skylten —"

"Ni menar, att ni gick till kinesens till kvällsvard," avbröt honom den praktiska Minnie, avskärande hans ordsvammel. "Och jag med en stol i reserv, till trots för de övriga matgästernas blickar och stickord! Nå—"

Hon gav honom en blick, halft förebrående, halft gäckande. Hennes hy var ren och rosig, och hennes ögon voro livliga som solskenet på en krusad vattenyta.

"Det gör mig ont," sade han, i det han sänkte rösten. "Hur kunde jag veta det?"

"Det kunde ni väl veta. Nog skulle jag ha vetat det. Nåväl, jag har en del uppköp att göra. Går ni med?"

Han märkte, att den röda effekten kring halsen ernåtts genom att träda ett band genom öglor i klädningsliivet; hela hennes klädsel gav en antydan om enkelhet med värdighet, och han kontrasterade henne med en eller två unga kvinnor i bondgrann utstyrsel, som han sett på storgatan. Minnie hade inhämtat konstens lärospån.

FÖRST då de i sin rankiga fordbil hunnit ett stycke utom staden, började Cal känna sig någorlunda hemmastadd. I staden hade han jäktat omkring efter Minnie med en obestämd känsla av att vara ett slags trogen vallhund. Men nu, med ratten i hand ach det gråa vägbältet utvecklande sig under dem, var han åter sina ödens överman. Solen hade nyss gått ned, och västerns sky var ett hav av guld; över dem uppfängade de oregelbundna molnmassorna aftonens färgprakt och glödde sakta i violett och purpur. Det var vindstilla. Grodornas kväkande hördes i den stilla aftonen över fordbilens skrammel. Helgdagsstämning rådde i nejden. Skarpt markerade varma luftdrag — egendomliga atmosfäriska golfströmmar, som de syntes, smekte Cals kind, då han for över krönen på kullarna, men ett kyligt luftlager vilade över slättlandet, och Minnies närvaro, tätt bredvid honom på framsätet, var honom synnerligen angenäm. Han hade länge sedan lärt att köra sin bil fullkomligt med en hand, och den andra råkade släppa sitt tag . .

Han talade om sina planer för farmens omläggning; om vad som redan gjorts; om hennes faders hänförelse, vilken han hoppades snart skulle giva sig uttryck i målarfärg för ladorna och huset. Därtill kom det nya förslag, som ännu blott börjat taga gestalt i hans hjärna; den nya byggnaden, ett slags annex till huset, att utrustas med bensinmotor för att driva separatorn och tvättmaskinen, att pumpa vatten och möjligen också frambringa elektriskt ljus.

"Och ni skulle se gårdsplanen," sade han till henne. "'Beach Boulevard' kallar Gassen den, mer av sorg än av förargelse över att jag satt byggnaderna i råd, släpat svinstian ut på åkern och stöttat upp vattenhon, så att den inte läcker över hörnet. Ni känner inte igen platsen."

Han väntade sig uttryck av hänförelse, och för en stund svarade hon intet. Till slut sade hon:

"Ni kunde ha sparat er besväret. Det tjänar ingenting till. Jag har varit igenom allt det där, så jag vet. Icke att jag har flyttat svinstian eller ladorna; inte det. Men jag har genomgått samma kamp. De rådde på mig, och de skola rå på er också."

"Men ni skulle se er far; Han håller med mig —"

"Det är bara en bubbla, och rätt vad det är, brister hon. Gassen och Grit skratta, men de äro klokare än ni. De veta."

Hennes bestämda ton retade honom. "Veta — vad veta de?" frågade han. "De ha icke en aning om vad det borde vara — om vad det kunde bli."

"Alldeles riktigt," avbröt hon. "De hava ingen aning, och därför äro de belåtna. Jag hade en aning, och det drev mig från farmen. Ni har en aning, och den kommer er att göra underbara ting, om de bara ägde bestånd."

(Forts.)

Låt Edra pängar stanna i Canada — läs Svenska Canada Tidningen.

Dr. Thomas Eclectric Olja
för människor och djur.

UTI ÖVER 60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, Få det äkta PRIS 35c. överallt. SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.

Glädjens blomster

MOTTO: Ett gott skratt förlänger livet.

Svenska? Swan Swanson, litet upprymd efter inmundigande fluidium): "Jag går icke hem till gamla landet i år, no, icke så. Icke så, att jag icke har plenty pengar, no, icke så. Men jag har icke några guldplomber i tänderna. Därför går jag icke hem i år. No, icke så.

• • •

Som man ropar . . . Gamle medikofilaren X är uppe i zoologi för tredje gången. Examen går som vanligt skralt. Slutligen tar professorn fram ett underarmben av en människa.

"Kan herrn säga, vad detta är?"

Ja, det kunde han då.

"Nä, kan herrn se, om det tillhör höger eller vänster arm?"

Det gick över X' horisont. Professorn, som tyckte sig kunna skämta en smula med examinanden, fortsatte: "Jaså, inte? Nä, men är det då av en man eller kvinna?"

????

"Nä, kan herrn se då, om den här människan i livstiden varit musikalisk?"

Det blev för mycket till och med för X, och han utbrast:

"Nää, herr professor, det kan jag inte, men jag tycker mig kunna se, att personen i fråga haft en syster, som spelat alldeles förbaskat bra fiol."

• • •

Militäriskt skämtlynne. Ett svenskt infanteriregemente befann sig på manöver och passerade ett fält, där en skock får betade. Löjtnant Sabelskrammel var i lynne för ett litet skämt och ropade:

"Korpral! Håll ögonen på 399 Johansson, så att han ej kommer in i den där fårskocken, ty se'n kan ingen kristen människa hitta rätt på honom igen!"

• • •

Bråttom. Olle: "Nu går jag till Kalle Söderberg."

Olles mamma: "Nej, det får du inte."

Olle: Får jag inte? De' gör jag väl som jag vill."

Olles mamma: "Om du inte lyder, får du stryk."

Olle: "Ja, men raska på då, för jag ska vara hos Kalle klockan fyra."

• • •

Varning. En änkling hade nyss gift om sig för tredje gången och visade sin nya fru omkring i samhället. Bland andra platser, som besöktes, var även kyrkogården. Den unga bruden stannade framför en stor gravsten, som rests av hennes man. Då hon var något närsynt, bad hon honom läsa inskriptionen, och i vördnadsfull ton läste han:

"Här ligger Susanna, älskad maka till Alfred Johanson, och Johanna, älskad maka till Alfred Johanson."

Han tystnade, och bruden, som lutat sig framåt, kom att till sin fasa läsa inunder:

"Var även du redo!"

• • •

Vitsigt. Hamnbusen till sin kollega: Tändstickor, sa du? Tror du, jag går med trälast?"

• • •

Tecken och under. En artist satt en dag på Norrbro och tecknade av strömmen, då f. d. plankstrykaren "Kvicka Ludde" stegade fram till honom och skrek i hans öra:

"F'låt, go'a konstnär'n, skänk en avdankad kollega 25 öre."

"Va' skriker ni så för, jag är inte döv," svarade artisten argt.

Kvicka Ludde: "Va' tecknar herrn för då?"

Han fick 50 öre.

• • •

Borde veta det själv. Den argsinte major Bullerhjälm kom en dag civilklädd till regementets övningsplats. En nyinryckt beväring gick vakt vid grinden, lugn och trygg. Beväringen kände ej igen majoren utan bara stod och stirrade på honom.

Majoren (argt): "Vem är jag?"

Beväringen: "Jaa, vet han inte de' själv, så fråga inte mej!

• • •

En filosof. Det är besvärligt att låna, men ännu besvärligare känns det att betala det man lånat. Bäst att låna av så många, så att man till slut måste låna minnet av någon för att få veta, vem man ej ska' låna av.

Den kylvåg, som f. v. gick över de nordvästra staterna i U. S., har krävt tolv människoliv.

"Befriades Från Gallstenar Och Ihållande Ryggverk"

Mr. Alexander Bradley, R. R. No. 1, Carp, Ont., skriver:

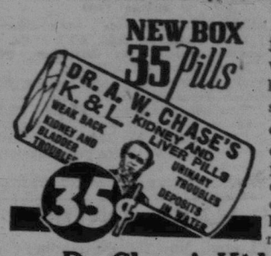

"Jag led av gallsten och började taga Dr. Chase's njur-lever piller. Jag kan med säkerhet säga, att dessa piller fullständigt övervann åkomman, eftersom det var några år sedan jag led på detta sätt och jag har ej lidit av gallsten eller ens ryggverk sedan. Jag har också funni Dr. Chase's Nerve Food utmärkt för hjärtåkomma och andtäppa."

Dr. Chase's Kidney-Liver Pills.

35 cents asken med 35 piller, Edmanson, Bates & Co., Ltd., Toronto.

THE CHRISTMAS SEAL — EN SKANDINAVISK IDE

Nästan varje dag läsa vi i tidningarna en eller annan artikel berättande om hjältemodiga handlingar vid räddning av människoliv. Det väcker alltid en viss genklang i oss att läsa dylika redogörelser. Vi kunna så lätt sätta oss in på hjältens plats, antingen det nu gäller att rädda ett barn undan en säker död under automobilhjulen eller att rädda en drunknande, som kämpar för sitt liv. Egendomligt nog väckes icke samma sympati och genklang hos oss, då vi höra talas om lika hjältemodiga försök att rädda en massa människoliv. Detta belyses rätt väl av nedanstående berättelse, som hittills mycket sällan varit synlig i pressen, till trots för att hjälten kan sägas ha räddat icke endast ett liv, utan tusentals.

Historien går cirka tjugu år tillbaka i tiden till en kall och snövit julafton på en poststation i Danmark. Posttjänstemannen där, en man vid namn Einar Holboll, hade ej mycket av detta livets goda men var begåvad med en rik fantasi. Genom hans händer hade mängder av brev passerat, och han hade ofta lagt märke till de små märken och sigill, som voro klistrade på postförsändelserna. En dag slog honom den tanken: "Skulle han ej kunna starta en försäljning av julmärken, varav intäkten skulle gå till ett sjukhus på trakten, där tuberkulösa bara vårdades?"

Snart hade han invigt några förtrogna vänner i sin plan, och det beslöts att släppa ut märket på prov. Danskarne mottogo idén med "begeistring," och de nödvändiga pengarna flöto in till tuberkulossjukhuset.

Nu var början gjord, och rörelsen vann så småningom allt större omfattning. Pengar strömmade in varje jul, och nya sjukhus kunde byggas. Detta var 1903. Fyra år senare läste en amerikansk kvinna, miss Emily Bissell, i Wilmington, Delaware, en artikel om det danska julmärket, skriven av Jacob Riis, vars bok, "The Making of An American," torde vara känd av varje skolpojke här i landet. Hon startade en liknande rörelse här i landet och fick in cirka $3,000 genom försäljning av ett pennymärke. Följande år tog det amerikanska röda korset hand om försäljningen och skötte den till år 1919, då den amerikanska nationalföreningen mot tuberkulos övertog rörelsen.

Låt oss nu se, vad det lilla julmärket åstadkommit enbart i Amerika. Ehuru endast 17 år förflutit, sedan det första julmärket utsläpptes i handeln i detta land, ha inalles 1,250 miljoner märken sålts i runt tal. Detta är endast en kall, statistisk siffra; mera vältalig är kanske redogörelsen för de många människoliv, som på dessa sjutton år räddats. År 1907 dogo i runt tal 200,000 människor i tuberkulos där i landet — i fjol mindre än 100,000. För denna märkliga förbättring äro vi julmärket och dess skapare, den danske postmannen, allt tack skyldiga.

Men detta är ej allt. Vi ha nu över 600 sjukhus och sanatorier för tuberkulospatienter spridda över hela Amerika. För 17 år sedan hade vi knappa 100. Vidare finnas över 600 platser, dit allmänheten kan gå och bli gratis undersök för tuberkulos. 10,000 sjuksköterskor äro spridda över hela landet, anställda i skolor och annorstädes och stå barn och mödrar till hjälp med råd och upplysningar och rapportera, då de upptäcka de första symtomen till sjukdomen, då vi sedan höra, att vi ha cirka 3,000 friluftsskolor och rekreationsplatser för barn, som äro undernärda och alltså ha anlag för tuberkulos, samt att över 8 miljoner barn få lära sig, hur de skola taga sig till vara gent emot sjukdomen, förstå vi kanske till fullo, vad julmärket, den danske postmannens skapelse, hunnit uträtta på dessa 17 år i Amerika.

Ugifte Damer og Herrer

som ønsker at gjøre hverandres bekjendtskap, og som er værdt $1,000 til $45,000, send ind 10 cents for oplysninger.

Damer faar oplysningerne frit. Tilskriv

PETER E. HANSON

Box 1008, Chicago, Ill.

Spara Edra Ögon

H. RUFUS ISAACS, D. O.

Ögon-Specialist.

DUFFERIN—MAIN Tel.: J6213

FISK

Färsk, frusen Vitfisk till Julen, 8c. per lb. F. O. B. Meota, Sask. Sänd pängar med ordren.

H. JÖRGENSEN,

MEOTA, SASK.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET

Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som ämna gifta sig, eller som leva i olycklig äktenskap! Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, såsom svaghet, nervositet, minnessvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, oöverträffliga verk, 250 sidor, lämna vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c).

M. A. Ericius Medical Institute

684 Union Avenue, New York

Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

Skandinaviskt HEM

GODA, BILLIGA RUM
SKRIV- OCH LÄSRUM

325 ASSINIBOINE AVE., WINNIPEG.

KING GEORGE HOTEL

KING & ALEXANDER

Rum per dag eller vecka.

BÄSTA BETJÄNING

ALLT MODERNT

Pris: $1.00 och $1.50 per dag.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS

Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street New York.

Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna ordningar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.

REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG

Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

SKANDINAVISK URMAKARE OCH OPTIKER.

OSKAR LANDEN

131 Marion St. St. Boniface

WINNIPEG.

Alla sorters ur och klocker repareras omsorgsfullt och billigt under full garanti. Landsortsorders expedieras fermt.

PIANO-DRAGSPEL

Förstklassiga handgjorda pianodragspel till salu. Även begagnade "kromatiska" dragspel med 57-treradiga stämmor och 80 basstämmor. I gott skick.

Skriv på engelska, — om möjligt.

C. SYLVESTRE

597 McDermot Ave. Winnipeg, Man.

EXCEMA Du experimenterar icke då du begagnar Dr. Chase's Ointment för Excema och hudinvitningar. Det ger lindring omedelbart och läker huden. Pd burk av Dr Chase's Ointment erhålles fritt på begäran, om ni nämner denna tidning och tillsänder oss ett 2-cents-frimärke. 60c per burk; till salu hos alla handlare eller Edmanson, Bates & Co., Limited, Toronto.

Goda upparbetade

FARMAR

Till Salu

i de bästa distrikter i Manitoba. Gör förfrågningar hos

CANADA PERMANENT TRUST CO.

298 Garry St. - - Winnipeg

C. H. NILSON

Dam- och herrskräddare.
Största skandinaviska skrädderiaffär.
Andra dörren från Main St.
208 LOGAN AVE.
Winnipeg, - - - Man.
Telefon A—7021

SKANDIA HOTELL OCH SVENSKA KAFEET

413 Logan Ave. Winnipeg

är det bästa och billigaste hotell för Er att bo på under Er vistelse i staden.

Kom ihåg att Logan Ave., och Sherbrooke spårvagnarna passera platsen.

Är Ni alldeles främmande i staden så telefonera bara A 5920 och vi skola möta Er.

M. A. MEYER.

Rum för 100 skandinaviska

settlare i Canadas bästa "mixed farming" distrikt, Enderton Co.,—C. P. R. och H. B.-land. 8 till 35 års avbetalningsvillkor. $200 till $400 vid köpet. Upparbetade farmar till olika priser. Staden har mejeri, kvarn, högskola, hospital m. m. Största skandinaviska settlement i Canada.

LEONARD WREDE
Box 51, Wadena, Sask.
Personer i Winnipeg kunna få underrättelse om landet från Mr. A. Mellander 288 Fountain St.

KOL

i vagnslastvis till grosshandelspriser.
Villkor: C. O. D. (Efterkrav.)
"Lump, egg" eller "nut"-storlek. Bästa kvalité.

CASH COAL CO.,
(E. SKARIN, Manager),
11351—82 St. Edmonton, Alta.
LOKALAGENTER ÖNSKAS.

J. J. JOHNSON

Dam- och Herrskräddare
278 Main St. South. Tel. A8484
Winnipeg, Man.
Garanterad Blå Serge Kostym—$50.00

A. S. BARDAL
BEGRAVNINGSBYRÅ
Begravningar ombesörjas punktligt och till moderata priser
GRAVSTENAR
Orderföreståndare
P. S. BARDAL
Tel.: N6607—8
Bardal Blk 843 Sherbrooke St

Elever

i

FIOLSPELNING

mottagas av
Violinisten
JOHN O. NORRHAGEN
Telefon: N 0650. Studio rum 617
Winnipeg Piano Co., Bldg.
Snett emot Eatons.
WINNIPEG, MAN.

O. BRANDT

SVENSK SKOMAKARE
313 LOGAN AVE.
Använder endast bästa materialer.

A. B. C. STAMP SHOP

191 Portage Ave., E.
WINNIPEG, MAN.
UTLÄNDSKA FRIMÄRKEN KÖPAS OCH SÄLJAS.

FÖR UTMÄRKTA
FOTOGRAFIER
gå till
WESTERN ART GALLERY
A. L. LEE,—Artist
Märk den nya adressen —
576 Main Street, Winnipeg.
Tel. A-5221

Jon Bjarnason Academy

652 Home Street

har upptagit sitt arbete igen med flera nya elever. De svenskar, som äro i tillfälle att betjäna sig av detta läroverk, böra icke försumma en så enastående värdefull förmån. Fri undervisning i isländska på lördagseftermiddagarna. Ehuru det finns högst få bland oss, som tänka därpå, så är dock isländskan av det allra största värde för att kunna rätt uppskatta och använda svenskan. Nykommare skulle med största fördel kunna förbinda studiet av engelska med studiet av isländska. J. B. L.

Sjukhjälpsföreningen

NORDEN

Stiftad 1900

möter andra fredagen i varje månad å Scott Memorial Hall, kl. 8 e. m. — Sekreterare: J. A. Gustafson, 808 Logan Ave., Tel A 7021.

Sjuk. Ordförande: Lars Mattson, 225 Union Ave., Tel. J4818.

Finanssekreterare: Alexis Christenson, 186 Scotia St., Winnipeg.

Bliv medlem av Winnipegs ålsta och finansiellt starkaste skandinaviska förening.

VASA ORDEN

Logen No. 259 "Strindberg"

Möter 1:a och 3:e torsdagen i varje månad å Travellers Hall, Bannatyne Ave., kl. 8.15 e. m.

Sekr.: A. W. Hammarstedt, 268 Fountain St., Tel. 5648.

Finanssekreterare: C. H. Nilson, 208 Logan Ave., Tel. A7021. Res. Tel J8531.

Sjukkomiténs ordf.: J. A. Gustafson, 208 Logan Ave. Tel. A7021.

Vasa Orden har nu över 60.000 medlemmar. Logen "Strindberg" är Winnipegs största svenska förening.

LOGEN FRAMTIDENS HOPP NO. I. I. O. G. T.

avhåller sina ordinarie logemöten varje torsdagskväll kl. 8,30 e. m. hos Alfred Egnell, 430 Alexander Ave.

Besök mötena! Nya medlemmar välkomna! — L. D. Mrs. Otilia Egnell, ovanstående adress.

WINNIPEG

Priset på bröd steg nyårsdagen med en cent per limpa. Stegringen säges vara förorsakad av de avancerade vetepriserna.

Bankklareringarna i Winnipeg för 1924 stego till $2,682,695,199 eller en ökning av mer än $150,000,000 jämfört med 1923.

En antirostkonferens kommer att avhållas i Winnipeg den 12-13 januari, enligt meddelande av dr J. H. Grisdale, assisterande federal jordbruksminister.

Nyårsaftonen och nyårsdagen firades på sedvanligt sätt av stadens kyrkor och organisationer, och överallt var det fullt upp med folk, som var och en på sitt sätt hälsade det nya året välkommet.

Sväljde gift av misstag. Mrs Julius Peterson, bosatt å Stock Exchange hotell, sväljde i onsdags f. v. av misstag gift samt fördes genast till sjukhus i kritiskt tillstånd. Hon befinner sig dock nu på bättringsvägen.

Den sedvanliga sändningen av krabbor från konsul Olof Hanson i Prince Rupert, B. C., anlände i dagarna till hr P. M. Dahl. Som vi fått löfte om att vara med och äta upp dessa läckerheter, vattnas det i munnen på oss vid blotta tanken därpå.

Dödsbud. Förliden lördagskväll fick mrs Noah Olson, 159 Harbison ave., hembud efter endast fem timmars sjukdom. Det var ett i sanning hastigt och tungt sorgebud för familjen och för alla vänner, vilka alla djupt deltaga med mr Olson och hans familj uti deras sorg. Begravningen ägde rum i tisdags. Levnadsteckning inflyter i nästa nummer.

C. A. A.

En trevlig bjudning gick nyårsdagen av stapeln i familjen A Zakrisons hem å 330 Guildford St. Till middagen hade redaktör och fru Remidav inbjudits, och på aftonen anlände en skara ungdom, vilken tillsammans med husets egen ungdom utgjorde sex damer och sex herrar. Efter en riklig och välsmakande förplägning roade man sig med sång och musik. Men så var ock själva översångare kuckun i Winnipeg närvarande — vi mena nämligen hr Manne Backman.

Begravning av mrs Sarah Patten, som avled å Gen. Hosp. den 22 dec., hölls måndagen den 29 dec. från Thompsons begravningsbyrå å Broadway, varvid pastor G. A. Quarnström, biträdd av Rev. H. Cawley, officierade. Mrs Wilh. Nelson sjöng två solon. Jordfästningen skedde å Elmwood gravgård. Mrs Patten var född i Fjällsjö socken, Ångermanland, Sverige, den 30 april 1870. Hon ankom hit till landet 1893. Hon sörjes närmast av efterlämnade maken, mr John C. Patten, två döttrar, Annie och Maude, samt sonen Torey. G. A. Q.

Föreningen Norden avhåller sitt ordinarie månadsmöte å Scott Memorial Hall fredagen den 9 dennes. Rapporter komma att avlämnas för förra årets verksamhet. De invalda tjänstemännen komma då att intaga sina befattningar. Tjänstemännen för i år äro följande: Ordf. C. H. Nilson; v. ordf., Gunnar Forsberg; sekr., J. A. Gustafson; fin. sekr., Alex Christenson; kassör, Nils Pearson; ordningsman, Carl Thorn; och trustee för tre år, John Torell. Glöm ej bort mötet, ty efter detsamma kommer kaffe med dopp att serveras enligt påstötning från programkomitén.—Sekr.

Många besökande ha vi haft på vårt kontor under jul- och nyårshelgen. Hr P. M. Mellquist från Steep Rock, Man., var inne i tisdags f. v. för att rådfråga läkare. Han äger en farm därute samt arbetar dessutom för Canada Cement Co., och på vintern bedriver han fiskuppköp. — Hr A. Alden från Minnedosa, Man., tittade in samma dag. Han var på väg till Great Falls, Man., för att där under två månaders tid hälsa på släkt och bekanta. — Prof. R.O. Sigmond, vilken undervisar i historia och litteratur vid Jon Bjarnason academy, gjorde en nyårsvisit i fredags. — Hr H. V. Rusk från Briercrest, Sask., vilken med familj gästar familjen Theodor Larson å 312 Isabelle st., har hälsat på oss flera gånger samt varit mycket intresserad i vårt tryckeri. Mr Rusk är från Harmånger i Hälsingland, vilken ort vi ock känna till, vadan vi hade en del gemensamma bekanta att språka om.

På grund av den stora framgång, som mötte den första julexkursionen direkt från Canada till de skandinaviska länderna, kungör nu Skandinaviska Amerikalinjen regelbundna tåter från Halifax till Nordens länder samt börjar med följande seglingar: Ångaren Hellig Olav avgår från Halifax den 31 januari, ångaren United States den 7 mars samt ångaren United States igen den 18 april. Därefter komma månatliga seglingar att försiggå som ett tillägg till dess reguljära New York-betjäning. För närmare underrättelser tillskriv **P. M. Dahl Steamship Agency, 235 Logan Ave., Winnipeg.**

22,839 passagerare befordras med Svenska Amerikalinjen. Under år 1924 befordrades med Svenska Amerikalinjens fartyg Drottningholm, Stockholm och Kungsholm på 28½ rundresor 22,839 passagerare mellan Sverige och Amerika. Av dessa voro 14,125 västgående och 8,714 östgående. Av de förra reste 7,058 i första, cabin eller andra klass, och 7,067 i tredje klass; av de senare resp. 3,360 och 5,354. Tillsammans reste 10,418 personer i första, cabin- eller andra klass, och 12,421 i tredje klass. Den nya immigrationslagens begränsning av immigrationen gjorde, att endast omkring hälften så många passagerare befordrades västgående 1924 som 1923, under det att de östgående antal visar en stegring över förra året, vilket åter bevisar linjens popularitet bland resande till Europa. Årets verksamhet är i allo tillfredsställande, fastän dess omfattning är något mindre än fjolårets till följd av att de västgående passagerarnas antal minskats, något som dock icke berott på mindre understöd från publiken, utan på omständigheso micke kunnat undvikas. Alla tecken tyda på en livlig passagerartrafik till Europa nästa år, och beställningar å hyttplatser på det nya motorfartyget Gripsholm inkomma daglligen. En bidragande orsa ktill den ökade reslusten är att finna i den tjugu procents reduktion i tredje kl. tur- och returbiljetter, som nyligen annonserats av Svenska Amerikalinjen. Den som tänker resa till gamla landet i vår eller sommar torde därför göra klokt i att ej alltför länge dröja med att reservera hyttplatser på linjens fartyg. — För närmare underrättelse om denna och andra linjer tillskriv P. M. Dahl Steamship Agency, 325 Logan Ave., Winnipeg.

Kyrkorna.

Sv. luth. Zionskyrkan, hörnet av Logan ave. och Fountain st. Carl A. Anderson, pastor. 372 Logan ave. Tel. A7104. Under denna vecka: Trustierna möta på tisdag kväll kl. 8. Onsdag afton kl. 8, veckogudstj. Mansföreningens medlemmar möta efter gudstjänsten. — Torsdag eftermiddag kl. 2:30 möter kvinnoföreningen, inbjuden av mrs Emil Larson, 453 Telfer ave. Frejaföreningen möter på samma ställe på kvällen. Alla medlemmar och vänner hälsas välkomna till dessa möten. Dessa möten äro årsmöten. — Fredagsafton kl. 8, körövning. Det bliver också årsmöte. — Lördag eftermiddag kl. 3:30 möter Junior Mission Band. Låten barnen komma med till dessa möten. Nästa söndag högmässa kl. 10:30, söndagsskola kl. 12, aftons. kl. 7. — Tisdagen den 20 kl. 8 e. m. håller Zionsförsamlingen sitt årsmöte. En särskild uppmaning utsändes till alla medlemmar att infinna sig vid detta möte.

* * *

TACK!

Ett innerligt tack frambäres härmed genom denna tidnings spalter till Zionsförsamlingen för det juloffer, som uppbars åt undertecknad på julmorgonen, somt till alla, som ihågkommo pastorsfamiljen med julhälsningar. Tack, tack till var och en!

Pastor C. A. Anderson med familj.

* * *

Baptistkyrkan. A. Alfred Engdahl, pastor. Bostad Y. M. C. A., Room 502. Tel. A5493. Nyårsvakan var uppbyggliig och rätt välbesökt. Systrarna i Betaniaföreningen bjödo på välsmakande förfriskningar. — På nyårsdagen var vår söndagsskola representerad i Första engelska baptist-s. s. "rally" på f. m. På nyårsdagens e. m. höll förs. sitt årsmöte med god tillslutning av medlemmar och vänner. Rapporterna visade ett väl signelserikt år för de olika grenarna av församlingen, såväl som för församlingen i sin helhet. Br John Dahlström, vår gode sekreterare, föredrog en om arbete och uppoffring vittnande årsberättelse. Pastorn avgav en kort rapport. Predikoverksamheten uppehölls, till dess nuvarande läraren kom, av br P. A. Ostrand, som osjälviskt gjort sitt bästa för församlingen, icke minst genom att öva sångkören. Andra bröder och systrar ha lika troget fylit sina olika uppdrag, för vilket de alla hjärtligen tackas. — Församlingen har under året ökats med flera nya medlemmar. Offervilligheten för missionen har varit avsevärt stor, och om alla hade gjort sin del såsom somliga, så hade resultatet blivit ändå större. — Många av våra medlemmar bo vitt spridda ute på landet, och även i andra stater eller provinser, men vi ha även sett glädjande bevis på deras intresse för Guds sak. — Söndagsskolans antal har ökats; i alla klasserna hade under året insamlats 1,793 dollars. Val av tjänstemän: A. Anderson, v. ordf.; John Dahlström, sekr.; mrs John Petterson, kassör; J. Petterson, fin.-sekr. och kassör för byggnadskassan; trustee för tre år, John Petterson; söndagsskolföreståndare, P. A. Ostrand; vice, Anton Anderson; organist, mrs J. Petterson; vice, J. Dahlström; sekr. i söndagsskolan, miss Tekla Dahlström, som ock är organist; kassör, miss Hildur Wickberg; till förs. ombud till Skand. centralkom. valdes pastorn och C. J. Sandberg. Pastorn erhöll en vacker gåva i kontanter. Betaniaföreningen med mrs J. Wickberg som pres. bjöd på kvällsmåltid. — Under denna vecka gör vår förs. gemensam sak med alla de engelska kyrkorna i staden. — Nästa söndag kl. 10:30 f. m.: "Synen på Patmos"; kl. 11:45 söndagsskola; kl. 3 e. m. gemensamt möte med alla de skand. kyrkorna i staden. Dessa möten pågå sedan hela följande två veckor i olika lokaler varje afton kl. 7 e. m. "Känner du Jesus?" Med red. tillåtelse sändes härmed en hjärtlig hälsning med tillönskan om **ett gott nytt år** till alla våra medlemmar och vänner när och fjärran!—A. A. E.

Missionskyrkan, Logan ave. G. A. Quarnström, pastor, 266 Ellen str. Tel. A3078. Missionssparbössorna, som tömdes vid nyårsvakan, inbringade över $40.00, men mera väntas från dem, som icke voro där. Nyårsvakan var trevlig, och ganska många voro med. Och kaffeserveringen, som förestods av männen, var utmärkt. Denna vecka iakttaga vi den evangeliska alliansens bönevecka med möten i vår kyrka måndag, tisdag, torsdag, fredag och lördag samt i Elmwood onsdag kväll. Mötena börja kl. 8. Låt alla komma tillsammans i endräktig bön till Gud om skurar av nåd. Låt oss komma ihåg, att Gud är rik över alla dem, som åkalla honom. — Nästa söndag den 11 jan. predikan av pastor G. A. Quarnström kl. 10:30 f. m. och kl. 7 kvällen. Söndagsskolan möter kl. 12 midd. Kl. 4:30 hålles stort ungdomsmöte med program. Vi hälsa alla välkomna till dessa möten! — Nästa samt påföljande vecka deltaga vi uti de förenade möten, som hållas av svenska och norska baptistförsamlingarna samt Logan ave. och Elmwood missionsförsamlingarna enligt program å annat ställe i denna tidning.— Missionsförsamlingen kommer att fira 40-årsjubileum med början söndagen den 25 dec. Tisdagen den 27 dec. hålles en stor jubileumsfäst. Past. A. E. Palmquist från St. Paul, Minn., är kallad som talare. Mera härom senare.

GEMENSAMMA EVANGELISKA MÖTEN

hållas å följande platser och tider:

Sönd. 11 jan. kl. 3, Sv. bapt.-kyrkan, Logan Ave.
Mänd. 12 jan., kl. 7:45, Missionsk., Logan Ave.
Tisd. 13 jan. kl. 7:45, Norska bapt.-k. Logan Ave.
Onsd. 14 dec. kl. 7:45, Elmwood missionskyrka.
Torsd. 15 jan. kl. 7:45, Missionsk., Logan Ave.
Fred. 16 dec. kl. 7:45, Sv. baptistk.,
Sönd. 18 dec. kl. 3:30, Missionskyr., Logan Ave.
Mänd., 19 jan. kl. 7:45, Norska baptk. Logan Ave.
Tisd., 20 jan., Sv. baptistkyrkan, Logan Ave.
Onsd. 21 dec. kl. 7:45, Elmwood missionskyrka.
Torsd. 22 dec. kl. 7:45, Sv. baptistk.,
Fred. 23 jan., kl. 7:45, Missionskyr., Logan Ave.

Extra sång och musik. Våra skandinaver hälsas hjärtligt välkomna!

Alf. Engdahl, G. A. Quarnström,
Jens Jacobson, E. N. Tveten.

Teatrarna.

Winnipeg teater bjuder även denna vecka på den genomroliga komedien "Irene," som nu på allmän begäran spelas för andra veckan. Nästa vecka kommer man att spela den berömdt pjäsen "Little Old New York," som vid sitt uppförande i New York och på andra platser väckt stormande bifall. Huvudfiguren i stycket är denna lilla Patricia O'Day från Irland, vilken kläder ut sig till gosse och begiver sig till New York för att där i sin döde broders ställe lyfta ett arv. Hon råkar där ut för allehanda äventyr, men allting slutar väl.

LEONARD WREEDE HAR INGA MER KALENDRAR

Mr Leonard Wreede i Wadena, Sask., har bett oss meddela, att hans förråd av kalendrar för 1925 ha tagit slut, samt vidare, att han ej är i stånd att besvara alla förfrågningar för dem.

En person från Peesone, Sask., har tillskrivit honom om kalender men glömt att utsätta sitt namn.

Sagda person samt alla andra, vilka önska väggkalendrar, vilja vi upplysa om, att vi hava dylika på hand. Men eftersom lagret är begränsat, uppmana vi alla att tillskriva oss i tid samt bifoga ett 3 cents frimärke för porto jämte tydligt namn och adress. Så länge lagret varar, vilja vi sända alla, som det begära, dessa prydliga väggkalendrar.

Logen Strindberg avhåller sin nyårsfäst.

Den lokala logen utav Vasa-Orden bjuder över 350 personer på ett mycket gott program.

Den lokala logen Strindberg av Vasaorden avhöll i tisdags den 30 dec. sin sedvanliga nyårsfäst i Travellers' Bldg. De närvarande hälsades välkomna av ordföranden, hr Chas. Bruzell, som sedan överlämnade ledningen av programmet till vice ordf. hr Chas. Gustafson. (Det var sålunda två gemytliga och frodiga Kallar på programmet.)

Hr J. A. Bystedt medverkade med några fiolsolon, och vidare uppträdde hans små elever, vilket allt slog mycket an på publiken. Hans minsta elev, Mildred Torell, spelade ock ett solo mycket näpet. Miss Chumway ackompagnerade hr Bystedt samt presterade dessutom ett vackert pianosolo.

Svenska sångarbröderna bidrogo med flera nummer samt rönte berättigat bifall, under det att hr John Norrhagen spelade ett par fiolsolon, av vilka särskilt en fransk serenad av Brier fick en fin och musikalisk tolkning.

De fem bröderna Wickberg sjöngo ett par sånger samt appläderades livligt, under det att hr Bruzell "drog" några roliga "hixtorier," som satte skrattmusklerna i rörelse, sedan publiken övertygat sig om, att de ej voro så farliga, som det i början lät.

Fästtalet för aftonen hölls av hr S. Goerwell, vilken skilde sig från sitt uppdrag på ett förtjänstfullt sätt, och vi återgiva härnedan i sammandrag det huvudsakliga av hans tal:

Då vi nu söka fira tvenne stora högtider — jul och nyår — på en gång efter gammal skandinavisk sed, yttrade talaren, skola vi låta glädjen stå högt i tak, även om detta firande ej kan bli alldeles detsamma på grund av frånvaron av en bakgrund av traditioner. Men låtom våra hjärtan vara fyllda av ett fast beslut att i gemensamhetens tecken lyfta glädjen högt i tak.

Men ordet glädje kan tolkas mycket olika. En del söka den i kannan och andra i religionen eller andlig njutning i allmänhet. Själva kyrkans spira är ett uttryck för människans glädjestämning, och därför söker man vanligen få spiran så hög som möjligt. Detta är ej allenast fallet inom kristenheten, ty hos muhammedanerna motsvaras våra spiror av deras minareter.

Det nya året ger en anledning att fundera samt tänka på det förflutna och på framtiden. Man kan göra detta från olika synpunkter. Jag vill varken yttra optimism eller pessimism. Mitt budskap i kväll är: Låtom oss sluta leva på fädrens ära utan i stället på den ära, som vi själva skapat.

Skandinaverna här i Canada ha i förhållande till sitt antal brutit upp fler farmar än andra nationaliteter, och det var skandinaver, mulåsnor samt Köpenhamns snus, som byggde det storartade Canadian Pacific järnvägssystem. Tyst men säkert arbeta sig skandinaverna fram i detta land, och inom kort komma de att producera stora män. De äro redan i tysthet erkända.

Med de väldiga naturliga krafter, som stå skandinaverna till buds, kunde de bryta sig fram. Deras föreningar ha en kolossal uppgift att fylla. Genom dem kunna vi ge uttryck åt vår tacksamhet att vara medlemmar av denna nation, som med tiden kommer att bliva en av de främsta. Vi stå nu invid skiljovägen och måste besluta oss för, om vi alltjämnt skola leva på fädrens ära eller vår egen förvärvad genom vårt eget hårda arbete, och då böra vi minnas skalden Viktor Rydbergs ord,, då han säger:

"Välj ett, allenast ett, och detta helt,
själv jättekraft blott dvärgagärning gällt,
när den blev delt.
Du måste göra fort ditt val,
fejd eller fröjd;
du måste välja kärna eller skal,
men var se'n nöjd.

En valde pärlor,
pärleskum en ann' på livets älv;
men klaga ej, om skummet snart försvann
— du valde själv."

Efter programmets slut undfägnades de närvarande med kaffe och dopp, varvid serveringen sköttes av Strindbergs systrar, och därefter trädades dansen kring julgranen. Vid 1-tiden på natten bröt man upp. Arrangörerna av fästten äro allt tack värda för alla ansträngningar, som gjorts att göra fästen angenäm och trevlig. Vi önska de båda logerna ett lyckosamt år. R. R—v.

Mångmiljonären William McClellan Ritter i U. S. har skänkt bort mellan två och tre miljoner dollars.

Silvio Viscontin, som i 50 år setat i fängelse i Italien, blev häromdagen benådad men ville ej mottaga nåden. Han var dömd för mord och är nu 94 år gammal.

PRYDLIGA OCH FINA VÄGG-KALENDRAR

Vi ha i dagarna erhållit mycket prydliga och fina väggkalendrar från **Svenska Amerika linjen,** och vi äro villiga att skicka dessa till en och var, som sänder oss sitt namn och tydliga adress plus ett 3 cents frimärke för porto. Som antalet är begränsat, uppmanas alla att raska på.

SVENSKA AMERIKA LINIEN

Från Halifax (eller New York) Direkt till Göteborg

med stora, snabba, bekväma ångare.

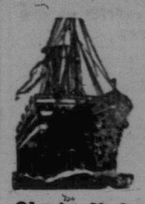

Till Canada utvandrande svenskar beredas med Svenska Amerika Linjen en snabb, bekväm oceanresa från Göteborg direkt till Halifax med bästa tågförbindelser till destinationsorten. Ytterst låga biljettpriser på järnvägarna till västra Canada. Utmärkta bekvämligheter, svensk mat och svensk uppassning i alla klasser.

SÄND EFTER EDRA ANHÖRIGA ELLER VÄNNER ELLER RES TILL SVERIGE MED DEN ENDA DIREKTA LINJEN MELLAN SVERIGE OCH AMERIKA.

Obs.! Nedsatta Priser å "ROUND TRIP TICKETS!"

Resan till Sverige och åter till Canada i tredje klass kostar numera, om tur- och returbiljett köpes, endast $178 vilket betyder ..... **$89** vardera vägen

Återresan kan ske när som hälst inom ett år.

Tredje klass "round-trip" till **Finland** och åter till Canada $186, vilket är endast **$93 vardera vägen.**

Den populära ångaren "STOCKHOLM" avgår
från HALIFAX DIREKT TILL GÖTEBORG
MÅNDAGEN DEN 12 JANUARI
MÅNDAGEN DEN 16 FEBRUARI
MÅNDAGEN DEN 23 MARS

Beställ biljett nu på en av dessa seglingar hos närmaste agent, eller

SWEDISH AMERICAN LINE

24 State St. New York — 127 So. Third St. Minneapolis, Minn. — 115 Cherry St. Seattle, Wash.
Paul Gulin & Co., G. P. A. 518 St. Catherine St., W., Montreal, Que.
P. M. DAHL STEAMSHIP AGENCY
325 Logan Ave. Winnipeg, Man.

SCANDINAVIAN - AMERICAN

SWEDEN

Genomgångsbiljetter utfärdas till och från

GÖTEBORG, STOCKHOLM, MALMÖ, HÄLSINGBORG

Liniens populära, Snabbgående ångare avgå från HALIFAX.

"HELLIG OLAV".....31 Jan.
"UNITED STATES"..... 7 Mar.
"UNITED STATES".....18 Apr.

Förutom de sedvanliga seglingarna fr. New York

Modärna hytter. Oöverträffade bekvämligheter i alla Klasser. Utmärkt kost. Skeppsorkester; filmföreställlningar; Alla klasser.

$44.00 RABATT PÅ III KLASS TUR OCH RETUR Sålunda **$87.50** vardera vägen.

Biljetter från Sverige utställas till alla städer i Canada. På resan till Canada anlöpes Halifax varje vecka från början av Mars 1925.

Biljetter till SKANDINAVIEN-AMERIKA LINIEN försäljes av samtliga järnvägs-stations-agenter (C. N. R. & C. P. R.) samt hos:

SKANDINAVIEN-AMERIKA LINIEN

461 Main Street, Winnipeg, Man. (Tel: A. 4700.)
eller Agent P. M. DAHL, 325 Logan Ave.

Skall ni sända efter anhöriga eller vänner?

PREPAID TICKETS.
(Förskottsbetalda biljetter)
FRÅN SVERIGE, NORGE, DANMARK
eller vilken som helst annan plats i Europa.
KÖPAS FÖRDELAKTIGAST HOS OSS.
P. M. Dahl's Steamship Agency
325 Logan Avenue Winnipeg.
Pänningeförsändelser ombesörjas under full garanti.
ALLA ÅNGBÅTSLINJER.

Norska Amerika Linjen

Via Halifax, Canada, västgående.
BILLIGA BILJETTER TILL SVERIGE.
3:dje klass har reducerats till $178 från New York till Sverige och tillbaka till Halifax, en besparing på $44.50 tur och retur.

BERGENSFJORD .....23 Jan.
STAVANGERFJORD .....14 Feb.
BERGENSFJORD .....26 Feb.
STAVANGERFJORD .....24 Mars

Fri resa med den naturskösna Bergensbanan.
BILJETTER FRÅN SVERIGE utfärdas till alla stationer i Canada och U. S.
DEN NORSKA AMERIKALINJEN
319 2nd Ave. S., Minneapolis. 22 Whitehall St., New York. 109 N. Dearborn St., Chicago. 919 2nd Ave., Seattle, 582 Market St., San Francisco, eller P. M. Dahl's S. S. Agency, 325 Logan Ave. Winnipeg.

Land till Salu.

160 acres vilt land, 12 mil från Winnipeg stock yard, nära skola och station; ingen sten, god jord och gott vatten. $15 per acre, varav $2 per acre kontant, resten på lång tid.

320 acres, 9 mil från Winnipeg stock yard, varav 150 acres färdigt att beså. Fint 2-våningshus, stall, grishus, hönshus och allt väl inrett. Gott vatten. Farm och hus i gott tillstånd, $35 per acre. Liten avbetalning, resten på lätta villkor.

THOS. OYSTAD,
205 Scott Block,
Winnipeg, Man.

STARLAND

Spelar nu

En film för Kärasten, Hustrur och Mödrar.

"THREE WOMEN"

När tre kvinnor önska samma man —kommer något att hända!

Måndag, Tisdag och Onsdag

"THE CITY THAT NEVER SLEEPS"

Se vilken bild James Cruse har gjort av denna stora, melodramiska berättelse

AVENSOM

BOB JOHNSON OCH HANS "MARMONY KINGS"

UNDERVISNING I FRANSKA I TRETTIO LEKTIONER.

Skriv- och språkkunnighet garanterad.

PROF. G. SIMONON

218 Curry Bldg. Tel.: A 4660
Portage Ave.

Gynna våra annonsörer.